

UN SCANDAL ÎN FAȘĂ

PRECIZĂRI PRIVIND RENĂȘTEREA MIȘCĂRII LEGIONARE LA SUCEAVA

pag. 3

STIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

Fondată în 1911 de C. BANU

Editată
de

Director
general
**GEORGE
ARION**

Redactor șef: LIVIU TIMBUS

NR. 1-2 • 6-19 IANUARIE 1993

Număr dublu

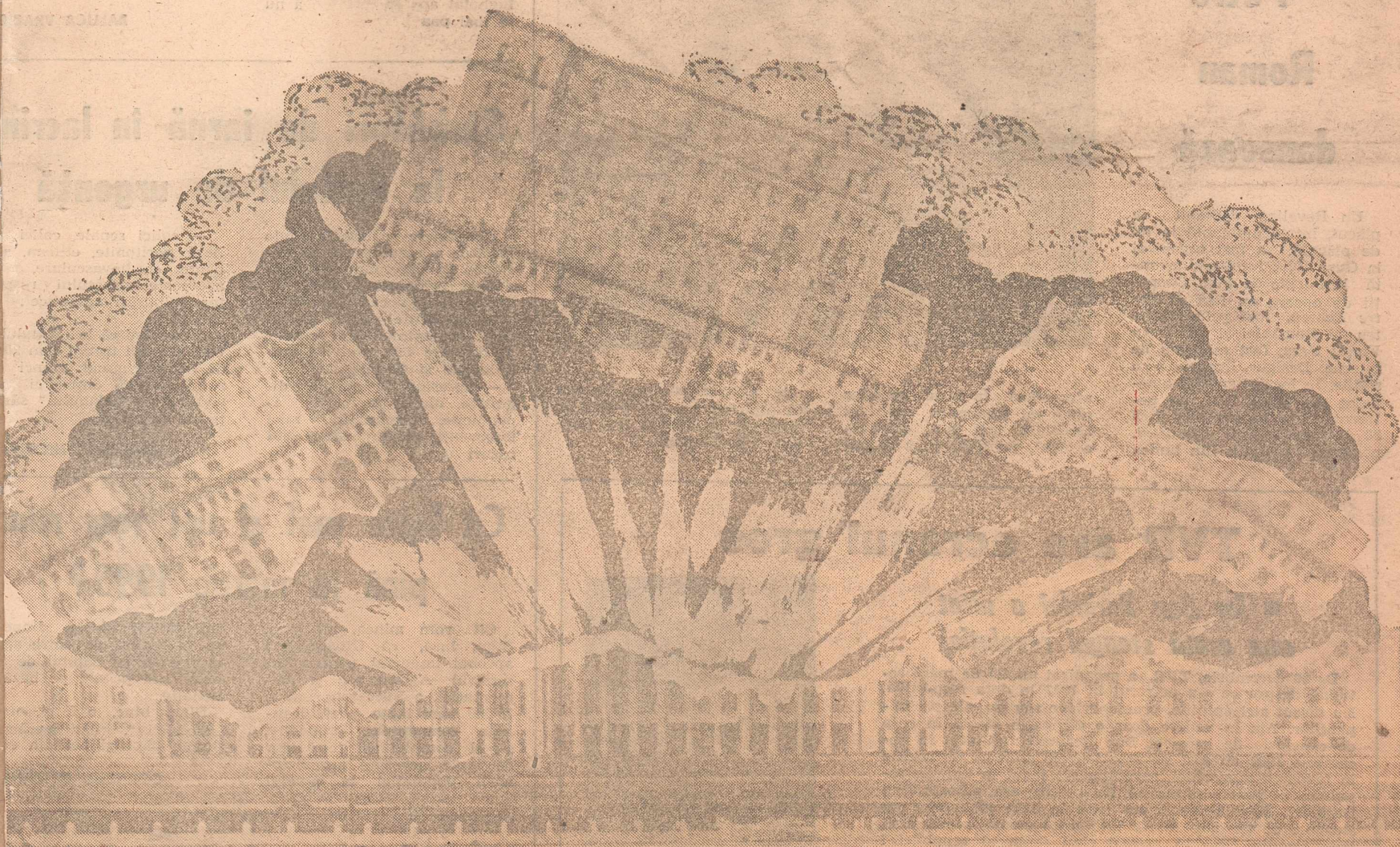
32 pagini — 50 lei

DESCHIDEM UN NOU DOSAR FLACĂRA

VA FI DINAMITATĂ CASA REPUBLICII?

• Așteptăm la redacție părerea cititorilor despre această soluție radicală

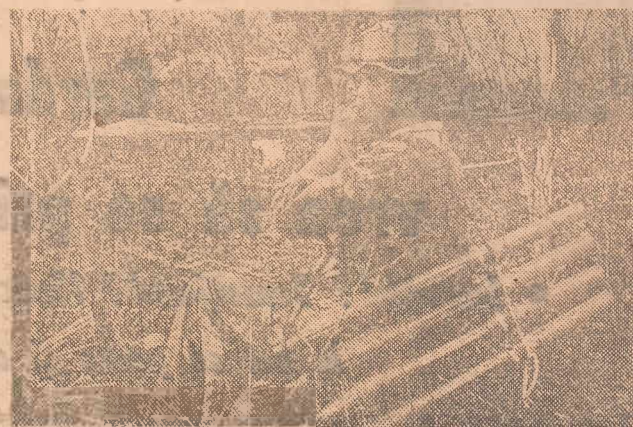
pag. 9

FLACARA-CONSILIER ECONOMIC

9423/06
ÎN VIETNAM RĂZBOIUL CONTINUĂ

• Combatanții reclamă
o zonă liberă de comunism

În jungla montană, ce separă Vietnamul de Cambodgia, detașamente de patrioți vietnamezi continuă și azi lupta anticomunistă. Filoamericani, acești războinici curajoși și-au denumit organizația antiguvernamentală: „United front for the liberation of oppressed races”, cunoscută mai ales sub sigla franceză „FURLO”. Mica armată, ce numără aproximativ 2.000 de luptători, s-a constituit în Cambodgia, dar khmerii roșii au alungat-o de acolo. În prezent, este condusă de generalul Col Y Peng Ayun. El speră ca, prin lupte de gherilă, să determine stăpânirea comunistă să acorde acestei părți de țară autonomie, pentru ca ea să fie transformată în zonă liberă de comunism.

Îți stă mintea în loc

Garda financiară vrea să se privatizeze

• **Incredibil? Senzațional? Nimic din toate acestea —
la noi se poate și așa ceva!**

Legat de un proiect de lege bazat pe H.G. nr. 607/1991, privind posibilitatea funcționarilor publici de a se privatiza, am cerut relații dlui general Gheorghe Florică, comisar șef al Gărzii Financiare Centrale. Domnia sa ne-a declarat: „Foarte mulți comisari din teritoriu ne-au întrebat dacă se pot privatiza. Am consultat Direcția Juridică, aceasta s-a adresat Ministerul Justiției, iar M.J. ne-a răspuns. Pe baza răspunsului primit de acolo, am comunicat secțiilor în ce condiții se poate face privatizarea acestei categorii de funcționari în cadrul unor societăți. Iată și condițiile în care acest lucru ar fi posibil:

1) Funcționarilor publici le este interzisă efectuarea de activități comerciale, nu însă și dobândirea de către aceștia a calității de acționar sau asociat în cadrul unor societăți comer-

ciale. În acest scop, le este interzis funcționarilor publici să facă activități de comerț, să ia lucrări în antrepriză sau pământ în arendă! Nu intră în această interdicție dobândirea sau înstrăinarea de acțiuni ori părți sociale, ca și dobândirea, în alt mod, a calității de asociat sau îndeplinirea unei activități profesionale nesalariate în cadrul regiilor autonome, societăților comerciale ori altor organizații cu scop lucrativ, cu condiția ca interesele funcționarului în aceste calități să nu vină în concurs direct cu corecta îndeplinire a obligațiilor aferente funcției publice pe care o deține (subl. red.).

2) Conform art. 2 din legea 31/1990 privind societățile comerciale, care diferențiază 5 forme de societăți, funcționarii publici și membrii de familie ai acestora pot dobândi cali-

tatea de acționari sau asociați în cadrul unei societăți comerciale cu capital privat.

Aceste puncte de vedere împărtășite de către conducerea Ministerului Economiei și Finanțelor și Ministerul Justiției fac obiectul unei propuneri de lege, care va fi supusă atenției Guvernului, în vederea elaborării unui proiect de lege.

Măsura este, în general, contestată, pentru că ar contribui la adâncirea unui fenomen social bine înrădăcinat la noi chiar din vremea odiosului: corupția. Și-n special corupția în rândurile comisarilor Gărzii Financiare, care își vor verifica societățile în așa fel încât treaba să pară întotdeauna curată.

Cum s-ar zice, „pune lupul să păzească turma”.

MARIA TIMUC ■

Petre Roman dansează

Un Revelion deosebit de plăcut, într-o ambianță la fel de plăcută, a fost organizat la Gura Văii, localitate așezată la Poartile de Fier. Oaspeții de onoare au fost dl Petre Roman, fost prim-ministru al României și dl Doru Viorel Ursu, fost ministru de interne. Desigur, împreună cu soțiile. În localul special amenajat la Gura Văii, au petrecut „elipe de neuitat” încă 30 de familii (fostii demnitari, persoane cunoscute din lumea

afacerilor). În jurul meselor pline cu șampanie, vinuri și alcooluri tari s-a discutat, evident, politică; plus econo-

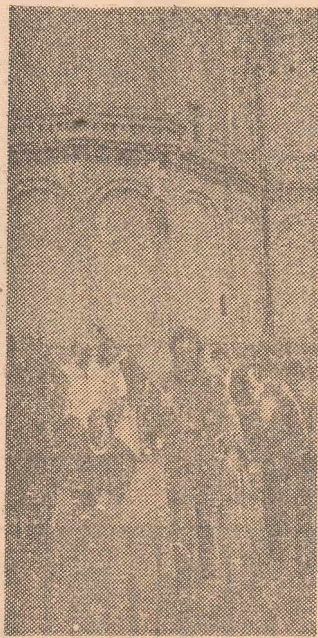
mie, gastronomie ș.a. Se zice că aspectul cel mai plăcut al întâlnirii cu 1993 a fost dansul... (M. Timuc).

TVR are ecranul gros

• **Iar Dan Berindei a uitat
cum arată steagul revoluției**

De 30 decembrie, TVR a organizat un fel de masă rotundă despre ce s-a petrecut în 1947 la data respectivă. Nu discut aici opiniile, promonarhice sau nu, ale participanților. Am în vedere doar o afirmație făcută în chip de concluzie de istoricul Dan Berindei: că deși în decembrie 1989 au fost sesizate ici-colo și luări de poziție în favoarea monarhiei, revoluția s-a făcut în numele republicii și pentru republică. Nu-i deloc așa, stimat Dan Berindei. Revoluționarii au ieșit în fața gloanțelor cu steaguri de pe care fusese înlăturată stema, semn și al bolșevismului, dar în primul rând semn al republicii! Stema așa se și cheamă: stema republicii. Cei care-au făcut revoluția au smuls de pe steag această stemă cu minie și cu scribă. Că poporul român i s-a băgat pe git — până una-altă — republica, fără să fie întrebat, prin sfârșirii și manevre de culise învățate de la frațele mai mare, e o altă poveste. Dar să nu azvirlim pisica moartă în grădina revoluționarilor — că ei s-au ridicat și s-au bătut și au murit pentru republică. Nici pomeneală de așa ceva. E un fals și o impietate! Spre a ști care este adevărul, e de ajuns să ținem bine minte, în orice moment, cum arăta steagul revoluției.

ION D. GOIA ■

Nu ne vindem țara, o deteriorăm

Adevărat sanctuar românesc, Piața Unirii din Focșani se află în pericol. Mari porțiuni din mozaicul ei sînt complet deteriorate. Gresia specială din bazinele fontanelor arteziene (care nu au mai funcționat de cîțiva ani) a fost furată de către țigani. Instalația electrică se află în stadiu de continuu scurt-circuit.

Impunătorul obelisc al Unirii, realizat de către Ion Ja-

lea, se găsește și el în părașire. Multe dintre plăcile de granit au fost dezmembrate, incit monumentul a început să aibă o înfățișare scheletică.

Și, ca un acord final, șobolanii sînt stăpîni peste tot.

Aceasta este imaginea Pieței Unirii, cu aproape o lună înainte de 24 ianuarie, cînd se va veni în pelerinaj la Focșani. Dacă...

FLORIN MUSCALU ■

Întuneric și frig. Mai nou și... sete!

• **În Regie se incing siguranțele
și... spiritele studenților**

Intr-adevăr, în unele cămine studențești din Regie, frigul se pare că a devenit o problemă minoră. Pe primul plan este... lipsa de lumină. Trecînd întîmplător prin Regie, miercuri, 6 ianuarie vîd căminele P 5 și P 6 într-un deplin întuneric. Aproximativ 500 de studenți stau în beznă sau... se plimbă prin frig, ori „se uită la... jocuri mecanice”. Imi spune Teo D., student la Metalurgie în anul Iul?

În P 21 — o situație asemănătoare de tragică. Florin S., student — locatar al acestui cămin afirmă: „Tot etajul IV este în beznă și frig. Astănoapte am dormit cu colegul de cameră în pat, iar eu mi-a înghețat apa în țigăre” a nu se mai poa

Dar, cu toate acestea, chiar fără căldură, apă sau... lumină, studentului nostru nu-i lipsește simțul umorului. Unul îmi sugerează să mă duc să vîd cum la căminele P 10 și P 11 „se dă orgă de lumină” (?). Este de fapt un „efect” provocat de faptul că aceste două cămine au sistem automat de întrerupere a curentului electric atunci cînd siguranțele sînt suprasolicitate și deci incinse. Urmarea este că, vrînd-nevrînd, în această situație, lumina pâlpîie intermitent minute în șir.

Siguranțele — și odată cu ele... spiritele studenților — sînt incinse... Iar apa urcă numai pînă la etajul II... cînd este!

RALUCA VRABIE ■

Sărbători de iarnă în lacrimi la Spitalul de urgență

Din datele culese la fața locului, a rezultat că, în perioada 24 decembrie — 3 ianuarie, principalele cauze generate de necazuri au fost:

— accidente rutiere și căderi accidentale: 515 cazuri, dintre care 467 rezolvate ambulatoriu și 48 internări

— agresiuni, hemoragii digestive, ulcere perforate, apendicite, pancreatite, mici intervenții chirurgicale: 881 cazuri

— colici renale, colici bilare, peritonite, etilism, accidente cardiovasculare, boli acute ale aparatului respirator, tulburări nevrotice: 760 cazuri.

Cunoscînd că la Spitalul de Urgență sînt tratați cam 20 000 de bolnavi anual, atunci rezultă că 10% dintre ei sînt victime ale „elanului” sărbătoresc hibernal.

BRINDUȘA NICOLAE ■

Cît lapte praf și unt vom minca pînă în martie 1993?

Cît vom minca, nu știm. Știm, însă, că Guvernul a aprobat importul, pentru Ministerul Agriculturii și Alimentației, a 5 000 tone unt și 10 000 tone lapte praf, destinate consumului productiv, cît și completării resurselor de lapte necesare aprovizionării populației la nivelul

solicităților zilnice. Importul se va realiza de către agenți economici cu capital de stat, mixt sau privat, pe bază de licitație.

Bine, bine, o fi el, untul „productiv”, dar sperăm să putem păpa și noi din el!

CORNELIU OLTEANU ■

În sfîrșit, ne putem căsători!

Parlamentul României a adoptat Legea nr. 115 din 15 decembrie 1992, prin care a ratificat Convenția privind consimțămîntul la căsătorie, vîrsta minimă pentru căsătorie, și înregistrarea căsătoriilor, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite (New York,

10 decembrie 1962).

Ratificarea s-a făcut cu rezerva că România nu va aplica dispozițiile paragrafului 2 din art. 1 din convenție, referitoare la celebrarea căsătoriei în absența unuia dintre viitorii soți.

CORNELIU OLTEANU ■

„Evenimentul zilei“, Ciprian Vodă, Tiberiu Avram și Tiberiu Buiciuc n-au căldură, au călduri

La Suceava, studenții vor să reînființeze mișcarea legionară?

• sau Vadim și Funar încearcă cu degetul (marea, evident)?

Simbătă, 19 decembrie 1992, orele 10.30. Într-o încălțare în incinta Universității „Stefan cel Mare“ din Suceava. Plecând pe urmele unor știri venite din diverse surse, inclusiv din presă, îl caut pe Ciprian Vodă, „lider prezumtiv“ al unei organizații legionare în rândul studenților suceveni. Îl întreb pe primul întâlnit: „Unde-l găsești pe C.V.?“ „În cămin, et. 1, camera 68“ — mi se răspunde. Bat la ușa cu numărul menționat, ușă care, în loc de vizor, are o gaură pe unde poate intra o vrabie. Mi se deschide. Spun cine sînt și ce vreau. 3-4 băieți și o fată (fata în pat cu Vodă), într-o atmosferă de mahmur reală. Vodă îmi spune că de-abia a făcut ochi și convenim să ne vedem peste o jumătate de oră. Îi spun că merg să cumpăr țigări și mă întorc. Revenind, bat din nou la 68 și sînt oarecum „somat“. „Spune parola“ — se aude un glas dinăuntru. În fine, mi se deschide ușa. „Bine — zic — dar n-am fixat nici o parolă“. „Păi, nu te-am întrebat: Băi, ti-ai cumpărat Carpați? Așa-i... parola...“

— Domnule Vodă, sînteți dispus pentru un interviu? Cu un ton neprimitor, vizibil iritat, irascibil chiar, îmi răspunde: — Ce? Alt interviu? Si apoi, de unde îmi stii numele și la ce cameră locuiesc? — De la colegi și din presă. Sînteți deja un om cunoscut. — Acum îmi beau ness-ul. Ne vedem cînd termin cafeaua.

— Bine. Vă aștept în clădirea Rectoratului, că e mai liniște.

„Si n-a mai venit. Oricum, nici nu mai era nevoie să-l văd sînta, botită de „studiu“, deoarece mi s-au pus la dispoziție declarațiile celor implicați în dialogul despre studenți și legionari. Le reproduse, întocmai, în continuare (respectînd cu strictețe gramatica și stilul originalului):

14 decembrie 1992
ora 20.15
Suceava

Scrisoare deschisă către cotidianul „Evenimentul zilei“

Subsemnatul Vodă Ciprian, student la Universitatea „Stefan cel Mare“ din Suceava, an II TCM zi, voi face cîteva precizări în legătură cu articolul „Studenții vor să reînființeze mișcarea legionară apărut în „Evenimentul zilei“, pag. 4 din 11 decembrie 1992: Domnul Tiberiu Avram, corespondent al dumneavoastră, în ziua de 10 Decembrie 1992, și-a trimis un delegat (al cărui nume nu-l divulg) pentru a-mi lua un interviu pe tema „Legionarii și reînființarea Gărzii de Fier“. Menționez că totul a pornit de la chef prelungit, la care a participat și o studentă a facultății de turism (cu apte calități de „mediu răspîndac“), care este colegă cu sora lui Tiberiu Avram și cu care am discutat despre legionari.

Împreună cu noi mai erau doi studenți. Avînd în vedere că în urma acestui chef eram foarte bine dispuși și observînd că această glumă „a

prins“, am continuat să exagerăm pe această temă și-n acest fel distrîndu-ne pe seama acelei studente.

Din acest punct de vedere consider că articolul „Studenții vor să reînființeze mișcarea legionară“ din 14 Decembrie 1992, este o calomnie la persoana mea și doresc ca ziarul dumneavoastră să dea o dezmințire și să publice această scrisoare deschisă pînă pe 17 Decembrie 1992, în caz contrar eu voi acționa în judecată pe semnatarul articolu-

tactez, fiind la Iași, m-a rugat pe mine să fac acest lucru.

Menționez că nu am nimic de denaturat, deoarece nu împărtășesc ideile celor chestionați și nici n-am nici o legătură cu ziaristica, fiind deci un intermediar neutru.

Deci, pe data de 10.12.1992 s-a derulat următorul dialog în camera 68 la căminul de băieți:

— Este adevărat că ați vrut să organizați o grupare legionară?

VODĂ Gh. Ciprian Dragoș — fișă personală —

Anul I 1989/1990 — promovat cu media 6,00 — TCM ing. seral

Anul II 1990/1991 — transferat la cursuri de zi la spec. TCM ing.

— repetent

Anul II 1991/1992 — intrerupt studiile conf. art. 50 din R.A.P.S. aprobat în ședința B.S./29.09.1992

Anul II 1992/1993 — transferat la specializarea S.G.I.M.

Secretar șef facultate,

s.s. indescifrabil

Fără a mă erija în „detectiv complet“ asupra cazului analizat, socot că nu se poate vorbi de o renaștere a spiritului legionar în rândul studenților suceveni, ci de naivitate și teribilism adolescentin.

C. Ș. ■

lului cu titlul menționat mai sus, care mi-a adus acele acuzații nefondate.

Loc de dat cu bățul

Subsemnatul Buiciuc Tiberiu, student în anul IV la Universitatea „Stefan cel Mare“, secția „Automatizări și Calculatoare“, an IV, declar că:

Fiind imputernicit de Avram Tiberiu, corespondent al ziarului „Evenimentul zilei“ de București și făcînd parte din redacția publicației „Evenimentul zilei“ de Iași, am consemnat răspunsurile date de Vodă Ciprian, student în anul II la Facultatea de Mecanică din cadrul Universității „Stefan cel Mare“ și de colegii lui de cameră, la întrebările pe care Avram Tiberiu le formulase anterior. Deoarece acesta n-a reușit să-i con-

— Da.
— Care sînt diferențele între ideile voastre și ideile fostilor legionari?

— Noi vrem să luăm numai părțile bune ale acestora.

— Care sînt părțile bune?

— Scopul organizației?

— Vrem să luptăm împotriva corupției, să-i punem la punct pe cei corupți, afit unele organe locale cit și unele cadre universitare de aici.

— Organizația are un caracter extremist?

— Da, de dreapta.

— Cu cine ați votat?

— Cu Gheorghe Funar și „România Mare“.

— Sînteți de acord cu ideile lor?

— Da, cine nu-i?

— Ați făcut ceva concret pentru realizarea acestei organizații?

Intimplarea a făcut ca nașterea Legiunii să aibă loc tot în nordul Moldovei. Inițiatorul și ideologul ei, căpitanul Cornelius Zelea Codreanu, profesor de germană, născut în 1909, și-a recrutat primii adepți tot din rîndul tineretului studios. Asasinat în 1938 din ordinul regelui Carol al II-lea, Codreanu continuă să fie o figură controversată. Adulat în anii '30 de sute de mii de adepți, el rămîne, în același timp, în istorie, ca autor moral al unor crime abominabile.

— Da, ne-am interesat la P.N.T. c.d. dacă ne-ar putea ajuta, dar ni s-a explicat că ar fi o organizație ilegală, deci imposibil de realizat.

— Alte detalii?

— Un coleg de-al nostru ar merge în costum național la examen, dar asta să nu apară, deoarece nu ne putem pronunța cînd respectivul nu-i de față.

— Spuneți-mi acum dacă nu vreți să trimiteți mai departe răspunsul la aceste întrebări. Cel care m-a trimis mi-a spus că e un articol interesant și mai mult ca sigur va apărea. Eu nu vă pot, însă, spune care vor fi urmările!

— Dacă apare o să primiți ziarul.

— Da.

— Dacă ar fi posibilă crearea organizației, ați lansa o chemare către studenții din alte centre universitare sau tineri?

— Aceleași idei? Deocamdată nu se pune această problemă, deoarece este ilegal.

Așa stînd lucrurile, găsesc oportună și opinia domnului

prof. dr. ing. Mihai Grămăticu, prorectorul Universității sucevene. Domnia sa a precizat:

„Am luat cunoștință, cu surprindere, din presă, respectiv din Evenimentul zilei și Bursa de Est, despre așa-zisa inițiativă a unui grup de studenți, avîndu-l ca lider pe Ciprian Vodă, de a (re)înființa Garda de Fier. Gravitatea și impactul social al unei astfel de informații e-a firească preocupare studenții și Senatul Universității, în acest scop purtîndu-se discuții asupra veridicității acestei știri so-cante. Potrivit declarațiilor celor doi — „reporter“ și interviuat — și a colegilor care au asistat la interviu (Foceag, Gheorghe, Turcu Gheorghe, Ursache Vasile, Rotariu Doru), rezultă lipsa de veridicitate a acestei informații. Ca urmare, textul difuzat de domnul Tiberiu Avram a indignat și șocat studenții și cadrele didactice din Universitate. În calitatea pe care o am, garantez că studenții noștri sînt maturi, au discernă-mînt, solicitînd publicațiilor care ne-au făcut acest „bine“ să facă o dezmințire asupra articolului cu pricina, pornind de la faptul că în Universitatea suceveană nu a fost, nu există și nici nu va fi un nucleu al unei mișcări atît de extremiste cum e cea legionară.

A doua zi după apariția în presă a notei, am avut o ședință de Senat, cu care prilej am analizat acest caz, prima atitudine luînd-o studenții membri ai Senatului, cărora li s-au alăturat cei din conducerea Sindicatului Liber Studențesc și de la Societatea Academică „Arboroasa“.

De altfel, serviciul Juridic al Universității se va ocupa de reparațiile prejudiciilor morale aduse acestei instituții, prin acționarea în judecată a corespondentului Tiberiu Avram, care, cu bună știință, a denaturat interviul.

CONSTANTIN ȘTEFURIUC ■

Petre Țuțea despre legionari și Legiune

• Vadim ar trebui bătut cu frînghia, în piața publică

— Legionarismul vi se pare reversibil?

— Nu. E un fenomen total ireversibil. Dacă ar apărea cineva cu gîndul să-l reediteze ar cădea ușor în epigonismul cel mai sinistru.

— De ce?

— Pentru că lipsesc condițiile și starea de spirit de atunci, cînd lumea era mai predispusă să suporte tirania extremelor.

— Proces ireversibil... Cum vi se pare, acum, mișcarea legionară din perspectiva istoriei?

— Legiunea a fost singura mișcare de revigorare creștină și națională din acest veac, din România.

— Singura mișcare care și-a propus în mod limpede și declarat lucrul acesta. Dar cred că orice partid ar trebui să-și propună și chiar declară uneori un asemenea scop. Deci nu declarația a unicizat Legiunea, ci modul în care a pus în practică această declarație... Ce părere aveți despre demagogia unor publicații gen România Mare, Europa etc? Și ele proclamă revigorarea creștină și națională...

— Ar trebui bătută cu frînghia în piața publică. Niște mincinoși. Au preluat toate lozincile. (Fragment din recentul volum „Jurnal cu Petre Țuțea“ de Radu Preda)

Volei și bombe cu sticle și borcănase

La volei, pentru ca realizatorul să poată trage „bombe”, trebuie ca altcineva „să-i ridice” în chip potrivit mingea — nici prea sus, nici prea jos, nici prea în viteză, nici prea lent, nici prea la dreapta, nici prea la stînga etc., ci exact cît trebuie, cum trebuie și unde trebuie. Nu știu dacă Mircea Snegur a jucat volei la viața lui, dar de „ridicătorii” și-a făcut rost totdeauna. El, președintele Snegur, efectuează numeroase vizite de lucru, dar nu putem să-i facem nici o vină din asta: de la Nichita la Ionică (cel... deștept), toți tovarășii s-au preumblat prin țară și au dat prețioase indicații. Dar în timpul acestor vizite ale lui Snegur, nu există să nu apară un „ridicător” care să nu întrebe, să nu ceară ori să nu comenteze exact ceea ce vrea și cum vrea președintele. Ultima oară l-am văzut la o fabrică de lapte din Chișinău. Acolo, una dintre lucrătoare, gătită spîlcă în halat și bonetă scrobite, a zis că totul e în ordine, dar că nu prea au „sticle și borcănase” în care să pună produsele lactate. Și președintele a promis că va lua măsuri ca să le creeze „front de lucru”. După care imediat, o altă tovarășă a spus, spre marea încântare a președintelui, că totul s-ar rezolva dacă „Moldova ar avea legături mai strînse cu celelalte republici” din fosta U.R.S.S. Așadar, asta era, masele largi populare trebuie să ceară ele însele ca Moldova să aibă „legături mai strînse” cu ceilalți membri ai C.S.I., adică să intre și ea, cu arme și bagaje, în C.S.I. În această împrejurare, președintele ce să facă? N-are încotro, trebuie să vină în întîmpinarea dorinței norodului. Și astfel Chișinăul va primi, cum s-a întîmplat de 50 de ani încoace, „sticle și borcănase” ca să aibă cu ce trimite la Moscova laptele, butoiase — să aibă cu ce trimite vinul, vagonase — să aibă cu ce trimite grîul etc. Ca răsplătă, Snegur va avea viitorul asigurat. Căci, nu-i așa, fotoliul de preșident merită un referendum. Fie și contra naturii.

ION D. GOIA ■

Încă o dată „Evenimentul zilei” nu a avut dreptate

Uniunea Scriitorilor nici vorbă să fie evacuată!

În publicația „Evenimentul zilei” de marți, 5 ianuarie 1993, a apărut o știre care a produs stupefacție printre scriitori. În pagina 6, s-a putut citi articolul „Sedii Uniunii Scriitorilor poate fi evacuat de Ministerul Industriei”, unde se arăta că: „Prin Decizia 1707, din 6 noiembrie 1992, Tribunalul Municipiului București, Secția a IV-a, a dispus evacuarea Uniunii Scriitorilor din imobilul situat în Calea Victoriei nr. 133, denumit și Casa Vernescu. Decizia era

favorabilă Ministerului Industriei”. Referitor la această știre, am cerut lămuriri de la domnul MIRCEA DINESCU, președintele Uniunii Scriitorilor: „Nu este vorba de Casa Vernescu, ci de două camere din anexa clădirii, nu ei ne-au dat în judecată, ci noi i-am dat în judecată, nu noi am făcut recurs, ci ei au făcut recurs. E ca în bancul ăla rusesc cu Alîoșă, cînd se spunea că i s-a dat o mașină Volga cînd, de fapt, lui i se furase o bicicletă!”.

Asta da „eveniment” al publicației respective!

ION RUSU ■

Secret să fie, primim,
dar să știm și noi!

Asocierea la Piața Comună

Cu cîteva săptămîni în urmă, a fost semnat **Tratatul de asociere a României la Piața Comună**. În viitoarea evenimentelor specifice sfîrșitului de an, acest important pas pe drumul intrării noastre în Europa a trecut aproape neobservat. Discreția autorităților poate fi înțeleasă, știută fiind... modestia (!) la adăpostul căreia guvernul nostru își ascund realizările; ne miră, însă, tăcerea confrăților de breaslă! Nici măcar Televiziunea, care, altfel, nu mai prididește să trimbeteze în tuspaturu zările nu știu ce sfințită investiție de o sută de dolari din afară, n-a mai revenit asupra subiectului.

Avînd în vedere importanța deosebită a Tratatului menționat și apreciînd ca deosebite și efectele antrenate de prevederile sale în plan politic și economic, adresăm Ministerului de Externe următoarele întrebări:

1. Cine a reprezentat România la negocierea tratatului?
 2. Cine a reprezentat România la semnarea tratatului?
 3. Care este procedura de ratificare convenită de părți?
- Declarîndu-ne cei dintîi disponibilitatea de a publica integral textul tratatului, și obligîndu-ne astfel să îl aducem la cunoștința celor interesați, invocăm, totodată, și dreptul de preempțiune în cauză. Nu de alta, dar și noi dorim să ridem la urmă, ca și dl. prim-ministru; de cine anume — asta-i treaba noastră, nu a lui Funar (iar a lui Vadim în nici un caz).

EUGEN MIHĂESCU ■

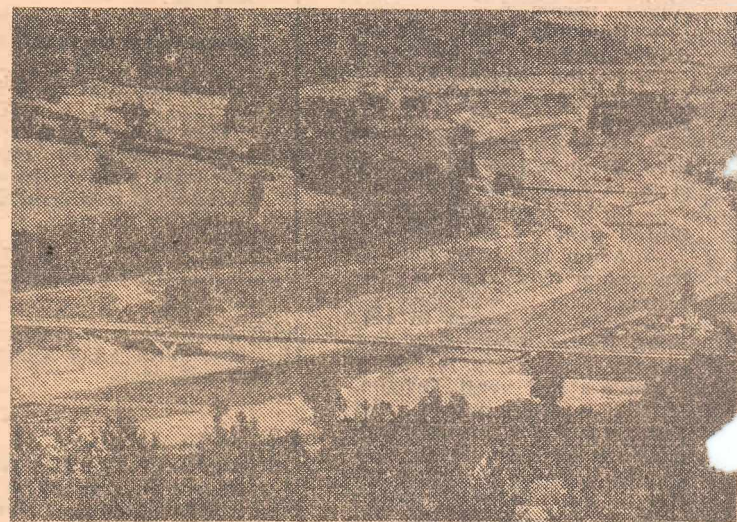
De la Marea Nordului:

la Marea Neagră

După cum este cunoscut, către sfîrșitul anului trecut a fost inaugurat ultimul tronson al **Canalului Rhin-Main — Dunăre**, care va lega Marea Nordului cu Marea Neagră. Desigur, românii au pus imediat în legătură acest eveniment cu posibilitatea rentabilizării Canalului românesc Dunăre — Marea Neagră construit pe vremea odiosului și utilizat cu mult sub capacitatea lui. Întrebarea de căpetenie este dacă vor reuși românii să facă vasele ce vor veni de la Rhin să treacă prin canalul nostru, avînd în vedere că Dunărea este navigabilă și pe traseul ei natural. Se pare că sunt mari șanse în acest sens să fie folosit Canalul Dunăre — Marea Neagră — întrucît se pune mare accent pe amenajarea corespunzătoare a întregului traseu. Redăm în continuare un fragment dintr-un comentariu al agenției germane „Inter Nationes Press”: „Împotriva canalului au fost ridi-

cate obiecții de ordin economic: s-a spus că noua arteră fluvială nu va putea fi rentabilă atîta vreme cît Mainul și Dunărea nu vor atinge nivelul de amenajare și echipare comparabil cu cel al canalului german. Însă această problemă nu depinde doar de autoritățile germane. Austria și Ungaria vor trebui să înfrîngă rezistențele care se opun în propriile lor țări unei amenajări a cursului Dunării, menite să permită vapoarelor de mare tonaj să se deplaseze de-a lungul întregului traseu. Totuși, e de așteptat ca țările sud-est-europene, ținînd cont de tendința lor de a se apropia de C.E.E., să capete interes pentru noua arteră și, ca urmare, să execute amenajările necesare”. Or, Canalul Dunăre — Marea Neagră e un traseu gata amenajat și, consecință, este normal ca să fie preferat altor posibilități.

ION D. GOIA ■

În ajunul Crăciunului, Vadim a decernat

Bacșișul „România Mare”

● Acțiunea s-a desfășurat într-un cadru solemn, din registrul pieselor lui Caragiale. Pînă la începerea acțiunii propriu-zise, Vadim a fost destul de nervos. Motivul: stimații participanți nu au înțeles să respecte ora de începere. „Pînă aduni o ceară de români trece baba cu coclaci; popa nu toacă de două ori pentru o babă surdă” — repeta Vadim pînă la obsesie, în holul Casei Lido. Într-un final s-au adunat. Vadim, totuși, invocă un nume: Sbirgă (!!). Era vorba de profesorul George Sbîrcea, venit printr-o ultimă.

● Și a început halaiul: Vadim a tunat și a fulgerat împotriva dușmanilor neamului: români, maghiari, germani, sirbi și de alte naționalități. Pînă la urmă a reieșit că acordarea premiilor se constituie ca un act de pro-

test împotriva „oare împotriva cui? În fapt, un act de singurătate.

● Premiul a constat într-o diplomă și un plic cu bani — sume variînd între 20 și 50 mii de lei.

● Grădina lui Vadim e mare. Din păcate au intrat în ea și nume marcante: George Emil Palade, Iulian Mincu, Dan Pița, Dina Cocea, Gh. Hagă. Păcat! Acestora li se adaugă menestrelii lui Vadim: Marian Nistor (omul ăsta chiar are pretenții de cîntăreț?), Adrian Rîza, ș.a. Adunarea s-a ținut într-un consens general, iar auditoriul savura toate perlele lui Vadim. Mai mult decît atît, atmosfera a fost demnă de congresul al „lea”: strigăte, chiote, aplauze, lapte bătut și deplină aprobare.

Se va sfîrși, odată cu iarna, vrajba liberalilor?

• A început numărătoarea inversă a unificării

PNL-CD

Au răspuns domnii
DAN OTTOLESCU — Șef Departament Organizatoric

VLAD PENESCU — Președinte al Filialei sector 6 — PNL-CD

CĂTĂLIN GRIGORESCU — Președinte al Organizației de tineret

— Ce aveți de declarat despre proiectele de unificare a partidelor liberale?

— Crearea unității partidelor liberale reprezintă, în concepția noastră, singura alternativă viabilă pentru actuala structură a puterii. Dacă se va reuși eliminarea ambițiilor și orgoliilor personale, unitatea liberalilor va rezulta din unitatea ideologică, din identitatea programelor lor.

Practic, în momentul de față există demarșuri la nivele locale, protoalele de unificare cu Partidul Național Liberal — Aripa Tină. În luna decembrie, au fost finalizate protoalele de unificare la nivelul municipiului București — cele 6 sectoare — apoi la nivelul unor orașe ca Ploiești, Pitești, Suceava, Galați. În luna ianuarie, vor avea loc Conferințele județene, respectiv ale sectoarelor municipiului București, pentru desemnarea delegaților comuni la Congresul de unificare, ce se va desfășura în februarie. Urmează aprobarea statutului unic și a programului noului partid, apoi vor avea loc alegerile locale. În prezent, există comisii de coordonare a activităților legate de unificare, avînd conducere interimară, paritară (5 membri PNL-CD și 5 membri PNL-AT).

Sînt în curs de desfășurare discuții privind principiile unificării cu Grupul de Reformă și Asanare Morală a PNL, așteptîndu-se, însă, definitivarea poziției acestuia în cadrul partidului propriu și cu fracțiunile declarate liberale din Partidul Alianței Civice și din Uniunea Democratică a Maghiarilor din România, așteptîndu-se, în aceste ultime cazuri, cristalizarea concepțiilor de factură liberală.

— Ce rol credeți că mai poate avea dl. Radu Câmpeanu, călă?

— Dl. Radu Câmpeanu, într-un rol de prim-plan în conducerea mișcării liberale unificate, nu poate fi conceput, datorită faptului că este principalul autor al dezbaterilor din cadrul PNL. Nu i se poate ierta orientarea politică adoptată în ultimii 3 ani. În acest moment, se poate forma un partid puternic, din cei ce au părăsit PNL, excluși fiind de dl. Radu Câmpeanu, ori dezamăgiți de conducerea autoritară, de multe ori nedemocratică, exercitată de acesta. Ce poate fi mai edificativ, în sprijinul ideii, susmenționate, decît faptul concret că din comitetul de inițiativă ce a înființat PNL (I. V. Săndulescu, Nicu Enescu, Dan Amedeu Lăzărescu — acum vicepreședinte onorific — Șerban Orăscu, Dinu Zamfirescu, Ioana Brătianu, Sada Negropontes Tătarăscu) în conducerea partidului a mai rămas, practic, numai Radu Câmpeanu?

PNL-AT

Au răspuns domnii

LUDOVIC ORBAN — Șef departament de analiză politică

DRAGOS SĂBĂDEANU — Director Executiv

— Ce aveți de declarat despre proiectele de unificare a partidelor liberale?

— Partidul nostru este unul dintre promotorii ideii de unificare a mișcării liberale din România. Este cert faptul că liberalismul, așa cum îl definea René-Radu Polierat — Președintele de onoare al partidului — reprezintă doctrina cea mai cuprinzătoare, cea mai darnică, din punctul de vedere al relației om-societate. La ora actuală, se disting două nuclee ideologice ce ar putea constitui centre de coagulare a mișcării liberale și acestea sînt: neoconservatismul (avatarul modern al liberalismului clasic) și neoliberalismul. Ar fi de dorit existența unui unic partid liberal, în care, date fiind diferențele de orientări, să se accepte ideea coexistenței mai multor fracțiuni: una neoconservatoare, reprezentată de actualele PNL-AT și PNL-CD, care, așa cum s-a anunțat, vor desfășura un congres comun de unificare, în luna februarie, pentru îmbrățișarea acelorași idei politice și una neoliberală, reprezentată de actualul PNL.

Mai există, în viziunea noastră, încă o posibilitate și anume păstrarea a două partide liberale, separate prin orientările sus-menționate, iar la alegeri unul dintre ele să-și elimine competitorul.

În afara partidelor ce au în titlulă cuvîntul „liberal”, sînt și o serie de grupuri din alte partide, ce împărtășesc doctrina liberală: Cercul Liberal din UDMR, Tendința liberală din FSN, PAC (declarat în proporție de 85 la sută liberal) și altele, cu care purtăm negocieri, spre a stabili o orientare comună.

— Ce rol credeți că mai poate avea dl. Radu Câmpeanu într-o mișcare liberală unificată?

— Dl. Radu Câmpeanu, care inițial a fost reprezentant unic al liberalismului în țara noastră, în pofida gravelor greșeli politice săvîrșite, mai are, încă, adepți.

Pentru PNL-AT, adeptul liberalismului modern, această problemă nu contează, în ideea unui viitor partid ce va unifica mișcarea liberală și care va fi alcătuit din fracțiuni diferite. În acest sens, nu vedem de ce nu ar putea exista o astfel de fracțiune, condusă de Radu Câmpeanu, în cazul în care, ipoteticii săi susținători, i-ar mai putea oferi creditul lor pentru un nou mandat de conducător.

În viziunea noastră, lupta politică trebuie dusă la nivel parlamentar, ca în societățile democratice.

NPL

Au răspuns dl. **CĂLIN POPESCU** — **TĂRICEANU**, vicepreședinte NPL

— Ce aveți de declarat despre proiectele de unificare a partidelor liberale?

— Consider această acțiune de maximă prioritate. Partidul nostru se află deja în tratative cu PNL. Despre eficiență se poate vorbi numai dacă unificarea ar cuprinde întreaga miș-

care liberală; polaritatea s-ar reduce cu mult dacă după unificare ar rămîne, totuși, două grupuri politice liberale: PNL — NPL și PNL-AT — PNL-CD. În altă ordine de idei, la o mișcare liberală unificată ar fi de dorit să adere și Partidul Alianței Civice, care pînă în prezent și-a precizat cîteva direcții în acest sens.

— Ce rol credeți că mai poate avea dl. Radu Câmpeanu într-o mișcare liberală unificată?

— Problema se poate trata pe două planuri. Pe de altă parte, se impune o analiză foarte lucidă, fără matimă și exclusiv rațională, față de ceea ce se întîmplă la PNL. Pînă în prezent, în afara lui Radu Câmpeanu nu s-a desprins nici o altă personalitate politică. Chiar dacă unele din acțiunile sale sînt contestate, dacă la PNL ar fi fost oameni de decizie, nu s-ar fi ajuns la această stare de fapt.

Pe de altă parte, la congresul de reunificare de la sfîrșitul lunii februarie se va discuta și problema conducerii. Cei care aspiră la funcție vor avea posibilitatea să se afirme. Ca la orice congres, conducerea nu va fi aragată de către o persoană, ci va fi validată.

PNL

Au răspuns dl. **RADU CIUCEANU**, vicepreședinte PNL

— Ce aveți de declarat despre proiectele de unificare liberală?

— Este un gînd bun, o intenție benefică. Regretabil că nu este un fapt împlinit. Dincolo de animozități personale, poliție mai mult sau mai puțin ascunse, agresivități fătise, interese de grup sau de persoană, se impune colaborarea și afirmarea tuturor acelora din frontul ideii liberale. Paradoxal, cînd asistăm la zidirea democrației, cînd ne-am angajat pe drumul unei economii libere, locul liberal și spart într-o multitudine de fragmente. Adunat la un loc, ar constitui nu numai un loc în concurența politică dar și un element complementar direct și activ, într-o lume unde economicul are o prioritate cvasi absolută.

— Ce rol credeți că mai poate avea dl. Radu Câmpeanu într-o mișcare liberală unificată?

— Am să mă refer la eșecul din septembrie. Reforma o faci în general fie dintr-un spirit premonitory — și atunci are caracter preventiv — fie sub imperiul necesității imediate. Din păcate, noi am mers pe formula a doua și a trebuit să vină cutremurul din septembrie ca să ne oblige să trecem la măsuri urgente și radicale de întinerire și revigorare. Pînă mai ieri, credeam că acesă lucruri a fost înțeles de toți veteranii noștri — în frunte cu dl. Radu Câmpeanu — oameni onorabili de altfel, care au suferit din plin rigoriile iernii comuniste pentru afirmarea ideilor lor politice.

ULB

Au răspuns dl. **ION BRĂTIANU**, președintele Uniunii Liberale Brătianu

— Ce aveți de declarat despre proiectele de unificare a partidelor liberale?

— Aș fi dorit ca mișcarea liberală să fie o formațiune puternică, în care să intre oamenii politici liberali și cît mai puțini oportuniști. La ora actuală, mișcarea este divizată în două mari grupuri și este aspectul cel mai regretabil; în aceste două grupuri divergente se află doi autentici Brătienii — descendenți ai întemeietorilor PNL. Situația dezastruoasă în care se găsește țara ar impune unirea tuturor forțelor liberale. ULB este în tratative cu PNL, NPL și speră într-o poziție comună și o colaborare ce cred că va duce la unificarea celor trei formațiuni.

— Ce rol credeți că mai poate avea dl. Radu Câmpeanu într-o mișcare liberală unificată?

— Cu riscul că supăr pe unii, la ultima reuniune la care au participat ULB, PNL, NPL și PNL-AT s-a degajat pregnant că cei mai realști oameni politici au fost membrii ULB și Radu Câmpeanu. Graba de a dona un calificativ după un eșec în politică este o mare greșală, ce denotă lipsă de experiență democratică. După întîrîngerea în alegeri a adevăraților liberali, nu trebuie căutat acaruș Păun, ci inventarea adevăratei puteri liberale. Mi-aduc amîntă că Radu Câmpeanu și conducerea PNL au acceptat să participe la guvernarea Stoiljan — mișcare foarte bine gîndită. Azi, partidul liberală dispune de mai mulți miniștri și secretari de stat, de oameni cu experiență, ce-și pot asuma oricînd riscul unei guvernări.

PAC

Au răspuns dl. **STELIAN TĂNASE**, vicepreședinte al PAC

— Domnule Stelian Tănase, ce aveți de declarat despre proiectele de unificare a partidelor liberale?

— Cel mai mare om politic al acestei perioade ar fi acela care ar crea un mare partid liberal, pentru că reforma de care are nevoie acum România este de tip liberal, reformă care ar pune în funcțiune valori cum sînt proprietatea privată, separarea puterilor în stat, libera inițiativă și concurența. Acestea sînt de fapt concepte liberale. Este nevoie de un mare partid liberal, de o uniune liberală, pentru a produce o reformă liberală în România. Nu trebuie să confundăm existența unui partid liberal în România cu pachetul de idei și valori ale liberalismului economic și politic. Un partid de stînga sau creștin-democrat nu poate să producă o reformă liberală de care are acum nevoie țara noastră. Doresc o unificare prin apariția unui program, a unui manifest, a unui document programatic, în jurul căruia să se unească curentele liberale. Partidul Alianța Civică, este momentan într-un proces de clarificare electorală și ideologică.

— Ce rol credeți că mai poate avea dl. Radu Câmpeanu într-o mișcare liberală?

— Nici unul. Domnul Câmpeanu putea să aibă de mult acest partid, dacă ar fi avut anvergura necesară și dacă prin activitatea sa nu ar fi dăunat bunului mers al activității partidului său. Un partid liberal trebuie să aibă mecanisme corecte de alegeri și dezbateri. Liberalismul înseamnă libertate. Structura Partidului Național Liberal nu a fost democratică, a blocat oameni de valoare și a produs disidențe în sinul

partidului. Așa se explică fărîmițarea Partidului Național Liberal în mai multe așchii.

— S-a speculat în presă referitor la intențiile PAC privind o uniune cu un partid liberal. Spre care partid liberal se îndreaptă simpatiile PAC-ului și ce aveți de declarat în legătură cu acest subiect?

— Partidul Alianța Civică nu s-a declarat un partid liberal. Linia politică se va hotărî în urma congresului partidului. Personal, ca reprezentant al orîntării liberale din PAC, vîd această uniune ca o concentrare a tuturor forțelor liberale, inclusiv grupul liberal UDMR-Cluj. Partidul Alianța Civică nu are simpatii sau antipatii.

UDMR

Au răspuns dl. **KOLUMBÁN GABOR**, vicepreședinte al U.D.M.R.

— Ce aveți de declarat despre proiectele de unificare a partidelor liberale?

— Pe noi, liberalii din UDMR, grupați în platforma denumită Cercul Liberal, ne bucură faptul că UDMR, ca formațiune politică, este văzută de către majoritatea partidelor românești ca fiind de orientare liberală. Adevărul este că UDMR-ul nu este un partid politic, fiind organizație de reprezentare și apărare a drepturilor minorității maghiare din România. Aceasta, conform Constituției României, participă la alegeri și reprezintă interesele politice ale maghiarilor din România.

Din caracterul mai general al Organizației rezultă și faptul că în rîndurile membrilor UDMR sînt grupați în diferite platforme cetățeni cu convingeri creștin-democratice, liberale social-democratice etc.

— Ce rol credeți că mai poate avea domnul RADU CÂMPÉANU într-o mișcare liberală unificată?

Este binevenită ideea unificării tuturor forțelor politice de orientare liberală într-un singur partid liberal. Cristalizarea paletelor politice și înființarea partidelor cu ideologie tradițională liberală, social-democrată, creștin-democrată și ecologică este un semn al maturizării și profesionalizării vieții politice. Acest proces poate duce la creșterea credibilității partidelor politice.

— Dl. Radu Câmpeanu, prin declarațiile făcute în problemele drepturilor omului și ale minorităților naționale, a adoptat o poziție neliberală, excludînd prin naționalism și intoleranță. Dl. Câmpeanu nu este un politician liberal, ca atare nu credem că va avea un rol determinant în mișcarea liberală din România.

— S-a speculat, în presă referitor la intențiile U.D.M.R. privind o uniune cu un partid liberal. Spre care partid liberal se îndreaptă simpatiile dumneavoastră și ce aveți de declarat în legătură cu acest subiect?

— UDMR-ul nefiind partid politic, nu are intenția să se unifice cu alte partide, indiferent de coloratura lor politică. Dorim să avem relații de colaborare cu toate forțele de opoziție, adepții democrației, ai statului de drept și ai trecerii la economia de piață. În cadrul acestei conlucrări, colaborarea cu partidele liberale se poate realiza prin Cercul Liberal al UDMR, care întretine relații strînse cu principalele forțe liberale.

BRINDUSA NICOLAE ■
GHEORGHE BARBU ■
DORIAN RADU ■

EXTERNE

Pe frontul din Bosnia, nimic nou?

Un săptăminal are dezavantajul că trebuie să „tragă obloanele” cu mult timp înainte față de momentul cînd o pot face cotidienele. În cazul de față, ne-am bucura foarte mult dacă lucrările Conferinței de la Geneva asupra fostei Iugoslavii ar da rezultate excelente, care să vină cumva în discordanță cu ce credeam noi în momentul scrierii comentariului (cînd negocierile de la Geneva de-abia începuseră, în absența lui Izetbegović și cu planul de 8 puncte al sîrbilor). Dar, pînă una-alta, să vedem cum stau lucrurile în momentul de față.

Reluarea lucrărilor de la Geneva în cadrul Conferinței consacrate fostei Iugoslavii nu avea nici așa auguri favorabili. Cei doi copreședinți ai conferinței, Cyrus Vance și lordul Owen, s-au deplasat în cursul săptămînii trecute la Belgrad și Zagreb și au făcut demersuri cu scopul de a-i determina pe sîrbii din Bosnia-Herțegovina să accepte propunerile menite să pună capăt războiului. Fără succes. În ajunul reluării convorbirilor, Radovan Karadžić a declarat din nou că sîrbii din Bosnia-Herțegovina se opun unui stat bosniac unitar, dar sunt în favoarea unei confederații de tipul Elveției, în cuprinsul căreia ei, sîrbii din Bosnia, să aibă un stat național, întrucît „și așa au pierdut destul pentru că nu fac parte din Iugoslavia și nu sunt legați de Serbia”. Pe acest fundal de inflexibilitate și pesimism s-a întîmplat uciderea vicepremierului bosniac. Asasinul putea pune în pericol negocierile înseși, deoarece fiecare dintre părți a dat urgent vîna pe cealaltă: bosniacii au pretins că la mijloc e mina sîrbilor, iar sîrbii — că-i vorba de o diversivă a musulmanilor. Încet-încet, spiritele s-au mai liniștit, după ce asasinul a fost prins și după ce toți și-au dat seama că teza omorului destinat a dinamita Conferința de la Geneva este greu de susținut, răposatul nefiind o piesă grea în mecanismul făuririi păcii în fosta Iugoslavie. Și astfel lucrările Conferinței de la Geneva au putut fi reluate.

Difficultatea de căpetenie în găsirea unei soluții valabile și viabile provine din ineditul situației. Ce este

și ce se întîmple acolo nu seamănă cu nimic cunoscut, nu are termen de comparație. De aceea, nici modele de rezolvare nu pot fi găsite, nu pot fi propuse, paralelismele sunt excluse, totul trebuie analizat, cîntărit, judecat în sine, cu datele de la fața locului, iar soluția trebuie să fie pe măsură, adecvată materiei și împrejurărilor concrete. Grupările etnice principale din Bosnia-Herțegovina sunt trei — sîrbii, croații și „musulmanii” (sîrbi islamizați și elemente de origine turcică). Confruntarea de bază este între primii și ultimii, croații avînd o atitudine oscilantă (mai întîi au fost aliații sîrbilor, acum „merg” cu musulmanii). Forurile internaționale și, în general, comunitatea internațională, statele lumii, și în primul rînd marile puteri, par a ține partea musulmanilor. Dar asta se întîmple în bună măsură datorită sîrbilor înșiși. În loc ca ei să accepte calea normală, adică sîrbii din Serbia să fie națiune majoritară, iar sîrbii din celelalte republici să fie minorități naționale, sîrbii de pretutindeni s-au aruncat cu capul înainte, în aventura lui „totul sau nimic”, apăsînd foarte tare pe pedala „Serbiei Mari”, fără să fie întrunită condiția fundamentală — populație compactă în unitate de teritoriu. Ultimul plan Vance-Owen — Bosnia stat unitar suveran, cu zece „provincii autonome” și cu Sarajevo oraș liber — se vrea o cale de mijloc, o soluție de compromis. Neacceptată însă ca atare de cei doi principali oponenți. „Musulmanilor” le convine partea militară din plan (să fie retrase forțele armate sîrbești din Bosnia), nu însă și cea constituțională (de teamă că ulterior „provinciile” constituite pe criteriu exclusiv etnic vor migra către statele naționale respective). Evident, sîrbilor le convine această ultimă parte, dar nu vor să-și retragă trupele de pe teritoriile bosniace pe care le controlează.

Planul Vance-Owen nu este privit de forurile în numele cărora a fost întocmit — în primul rînd O.N.U. și Comunitatea Europeană — ca un document de rutină, o posibilă cale de rezolvare, din multe altele, a conflictului, ci este considerat ultima șansă pentru

evitarea unei intervenții militare străine în Bosnia. În consecință, propunerile Vance-Owen au fost prezentate ca un fel de ultimatum, lucru subliniat foarte clar de noul președinte al Consiliului Ministerial al C.E.E., ministrul de externe danez Uffe Ellemann-Jensen: „Revine acum conducătorilor sîrbi să ia o hotărîre importantă. Ei trebuie să renunțe la politica lor de agresiune și să accepte propunerile ce le-au fost făcute la Geneva, pentru că, în caz contrar, ei vor fi izolați”. Avertismentul a fost recepționat ca atare de președintele iugoslav Dobrița Ciosici, care, într-un „Mesaaj adresat națiunii”, a declarat că în prezent sîrbii au de ales între „o capitulare politică și militară și un atac din partea țărilor celor mai puternice din lume”. Pentru că este edificator în ceea ce privește optica sîrbească, redăm în continuare, în relatarea A.F.P., un fragment din „Mesaajul” lui Ciosici: „Lăsînd să se înțeleagă că există încă „motive de speranță”, Dobrița Ciosici a relevat importanța deosebită a rezultatelor conferinței de la Geneva, „care va decide în legătură cu un eventual război lansat de Statele Unite și C.E.E. împotriva sîrbilor din Bosnia, această oroare amenințînd de asemenea Serbia și Muntenegru”. Evocînd „lupta de eliberare” dusă de sîrbii din Bosnia, Ciosici a acuzat comunitatea internațională că dorește să-i supună pe aceștia din urmă „hegemoniei musulmanilor și aspirațiilor partizanilor „Marii Croații”. „Un sfert din poporul nostru trăiește un război teribil cu teama unui genocid, a zecea parte a fost obligat să caute refugiu în străinătate și restul este supus unei carantine internaționale”, a declarat Ciosici, opreînd că Iugoslavia este „victimă unei teribile nedreptăți” datorită acțiunilor „celor învinși în primul și al doilea război mondial”. El s-a declarat totuși gata să „întîndă mina tuturor adeptilor păcii și democraților veritabili” pentru a se ajunge la o soluție negociată în Bosnia.”

ION D. GOIA ■

Prolificitate, nu glumă!

Într-un scurt interviu acordat luna trecută ziarului budapestan „Napszabadsag”, Gábor Kolombán, vicepreședintele Consiliului Județean Harghita și vicepreședinte al U.D.M.R., a spus, printre altele: „Deosebirile de concepții din interiorul U.D.M.R. reflectă și divizarea societății. Trebuie să înțelegem că o comunitate de două milioane și jumătate de oameni nu poate fi unitară din punctul de vedere al intereselor și în asumarea valorilor”.

Așadar, în țara noastră ar fi existat, la jumătatea lui decembrie 1992, două milioane și jumătate de unguri. Toată lumea știe, însă — iar dacă nu știe o poate afla fără nici un dram de dificultate — că recensămîntul din ianuarie 1992 a relevat că în România trăiau în momentul respectiv un milion și jumătate de unguri (cifra exactă:

1 600 389). Trebuie să înțeleg că Gábor Kolombán, prin mijloace numai de el știute, a făcut cu aproximativ o lună în urmă o nouă numărătoare a ungarilor din România și i-a ieșit la socoteală un milion în plus față de cifrele erau în ianuarie 1992. Cum nu se cunoaște absolut nici un caz de ungar cetățean român silit să se declare la recensămîntul de acum un an de altă naționalitate decît a lui și deci o greșală de numărătoare în ianuarie 1992 este exclusă, rămîne o singură explicație: ungurii din România s-au așternut virtos pe treabă și au izbutit performanța ca în nouă luni să-și sporească etnia de la un milion și jumătate la două milioane și jumătate. Așa prolificitate mai zic și eu! Jos pălăria! Aferim!

ION D. GOIA ■

Sîrbii și arabii preferă Malta

Timp de trei zile (1, 2 și 3 februarie 1993), va avea loc în Malta un simpozion organizat de Universitatea „EL FATAH” Tripoli și Universitatea Belgrad. Președintele sindicatelor refugiaților din Croația, Bosnia și Herțegovina a anunțat că tema simpozionului se va referi la „sancțiunile ca mod de acțiune al Națiunilor Unite și repercusiunile asupra țărilor mici și în curs de dezvoltare, în domeniile: econo-

mic, social, politic și (...) mișcării sindicale”. Participanții vor trebui să fie oameni de știință și personalități din domeniile respective. Aceștia vor prezenta o comunicare de cel mult 16 pagini. Au fost invitate și personalități din România. Simpozionul este sponsorizat de guvernul libanez. Pentru comunicare s-a stabilit că vor fi folosite trei limbi: engleză, arabă și sîrbă. (Maria Timoc)

Încurcarea încurcăturilor...

La WASHINGTON s-a anunțat că trupele americane din Somalia „vor fi nevoite să rămînă acolo în regim operațional pînă la stabilizarea situației”. Cu alte cuvinte, rolul lor va depăși simpla protecție a convoaielor cu ajutoare umanitare. Prin stabilizare se înțelege dezarmarea militară a fracțiunilor tribale. ● Un asemenea obiectiv se realizează prin atacarea „disciplinară” a recalcitranților. În consecință, COBRELE AH-1 au început să atace cu bune rezultate. Se înregistrează morți și răniți... ● Impunerea vicepremierului bosniac de către un comando sîrbească au pus forțele ONU proteoate într-o situație deplorabilă. „Căștile albastre” s-au dovedit strict ineficiente, deși bunele lor intenții sînt garantate prin regulament. Acest incident cu totul ieșit din comun a precipitat la maximum încurcătura din BOSNIA — HERȚEGOVINA. Efectul asupra conferinței de pace de la Geneva este cel scontat: suspiciunea și ura intoxica ultima urmă de calm diplomatic. ● După „furtuna deșertului” a urmat furtuna într-un pahar cu apă, legată de rachetele antiaeriene irakiene. BAGDADUL a fost somat să le retragă din sudul țării, parlamentul irakian s-a declarat ofensat și violat, mari manifestații antiamericane s-au derulat conform protocolului dar, în final, dispozițiile au fost retrase. Așadar meciul în războiul nervilor cu avantaj american teoretic. ● După alegerile din ANGOLA, considerate drept un început promițător al armistițiului dintre trupele guvernamentale și forțele UNITA, s-a revenit la „normalitate”: confruntările au reînceput, iar războiul este pe cale de... „generalizare”. Angola redevine, după o re-

creație îndecisă, unul din cele mai sîngeroase poligoane politice ale Africii. ● După sfîrșimarea amabilă a Cehoslovaciei au apărut complexitățile insolubile. Devine tot mai clar că CEHIA se îndreaptă cu aplomb și pe scurtătură spre Occident, iar SLOVACIA se înșurubează în Est. În afara unei structuri economice nefericite, a inflației și șomajului în creștere abruptă. Slovacia mai posedă

aceea dintre Albania și mai noua dinamită europeană. Ei vor putea remarca în realitate ceea ce scenariștii lucizi au anticipat de mult. ● Deși SUA și RUSSIA au semnat cu un istoric optimist cel mai impozant tratat conceput vreodată — START II — Ucraina continuă să mediteze dacă să ratifice START I. Kievul l-ar ratifica fără să clipească dar la un preț bun. Altfel de bun înțeles americanii preferă să abordeze orice alt subiect. O delegație ucraineană aflată în vizită oficială la Washington a ridicat problema „dezarmare nucleară contra credite occidentale”, dar s-a lovit numai de zîmbete evazive... ● Spre deosebire de Iugoslavia, care a început prin a fi o confederație și a sfîrși prin a deveni un ring de război. REPUBLICA MOLDOVA a trecut de la război la calmul amărît al unei viitoare confederații. Autoritățile auto-înscăunate la Tiraspol s-au gîndit să transforme Transnistria într-o republică, în cadrul unei preconizate confederații moldovene. Chișinăul refuză să înghită această pastilă amară (a cita) sugerînd, în schimb, acordarea unui statut de „zonă economică liberă”. Bun. Care economie? „Liberă” față de cine și în ce scop? ● Distinsa soție a fostului dictator albanez ENVER HODJA a fost, în sfîrșit, acuzată de corupție, delapidarea unor fonduri de stat, etc., etc. Ea poate fi pedepsită fie cu închisoarea pe termen lung, fie prin condamnarea la moarte. Doamna Hodja se apără cu fermitate și acuză, la rîndul domniei sale, Tribunalul, Procuratura, Guvernul și Parlamentul de abuz. Toate instanțele statului abuzează în dorința de a lichida, cu acte contrafăcute, o martiră adevărată.

RADU BUDEANU ■

TURNUL BABEL

un balast proeminent: cei șase sute de mii de etnici maghiari, care sesizează, sprijiniți de Budapesta, că slovacia manifestă față de ei „resentimente excesive”. Problema e în plină dospire. ● ISRAELUL rămîne inflexibil. Deși drama exilaților palestinieni a produs o adevărată furtună mediatică, emoționînd negativ lumea civilizată, premierul Rabin a declarat fără fașoane: „Am acceptat să îl primesc pe emisarul ONU la cererea secretarului general Ghali, dar nu avem absolut deloc intenția de a primi deportații!”. ● În consens cu NATO, CEE se agită constructiv. Observatorii selectați de Bruxelles s-au deplasat pe frontiera dintre Ungaria și fosta Iugoslavie, precum și pe

Geografia la comanda istoriei

Decenii în şir Europa de est a privit cu sfîntă minie proletară la Europa de vest. Obnubilat de indolenţa opulenţei, măcinat de lupte de clasă, idiotizat de consumul de droguri şi avînd o conştiinţă socială decrepită, Occidentul trebuia să se năruie prin forţe proprii, la însăşi „comanda istoriei”. Istoria a comandat altceva. Tratatul de la Varşovia nu s-a mutat la Bruxelles, CAER-ul nu a digerat C.E.E., proletarii stipendiaţi de Moscova nu au pus mina pe parlamentul european. Socialismul a căzut cum se cade, mafia roşie s-a zvîrcolit protocolar, pînă ce revoluţiile din răsărit s-au sâstisit, nomenclatura a trecut de la tunsoarea militară la pletele de play-boy, ace de cravată, brătaruse şi vestoane de mătase şi toate s-au aşezat pe noua morală a tranziţiei. În locul eurocomunismului care nu a prins s-a instalat în est pluripartitismul echivoc. Stînga îşi joacă în continuare caii dar pe dolari şi în limba engleză. În schimb, geografia a fost tirată în plină dramă. Geografia plăteşte, acum, oalele sparte, gugumăniile politice, jocurile duble, triple sau

cvadruple. Geografia se zbate, se sufocă, singurează.

În paralel cu piaţa unică europeană, un fel de răsfaţ de ultimă oră al răsfaţatei pieţe vest-europene, în răsărit lucrurile se complică şi se îndoliază. O centrifugă gigantică huruie infailibil transformînd stabilitatea din ultimii zeci de ani într-un adevărat delir al descompunerii în factori primi. Genocidul din Bosnia-Herţegovina a intrat în banalitate. Privim scenele difuzate de canalele de televiziune cum priveam, odinioară, tragedia cotidiană a Beirutului. Numai că Sarajevo nu este dincolo de o mare îndepărtată, ci dincolo de gard. Asasinarea unui oraş european sub ochii înmărmuriţi ai Europei este o experienţă inedită. Cel puţin pentru generaţia noastră. Dar Sarajevo este faţa văzută a icebergului. Urmează Kosovo. Urmează cele trei Macedonii: iugoslavă, bulgară şi, desigur, grecească. Urmează enclavele sîrbeşti din Croaţia. Urmează „republica maghiarilor din Slovacia”. În felul acesta Balcanii redevin ce au mai fost — un butoi cu pulbere la îndemîna demenţei militare a res-

tului omenirii.

În fosta Uniune Sovietică, porumbeii păcii s-au volatilizat şi ei. În locul liniştii frăţeşti şi al iubirii internaţionale a muncii toată lumea se bate cu toată lumea. În Nagorno-Karabach, după o straşnică beţie de revelion, au reînceput măcelurile. Gruzinii şi abhazii se spintecă reciproc. Frontiera afgano-tadjiacă a devenit o fişie a morţii. În sfîrşit, la Taşkent cinci republici încrezătoare în Alah au pus pe roate, în jurul Kazahstanului nuclear, un stat unit. Un stat al Asiei Centrale şi nu al Europei ajunse în pragul deşănţării.

În acest joc Bill Clinton şi Boris Elţin par nişte martori celebri cărora le-a scăpat jucăria din mîini. Şi Washingtonul şi Moscova privesc nebunia lumii ca şi cum aceasta şi-ar fi cîştigat fulminant dreptul de a se autodistrage despărţindu-se de perioada acră şi plictisitoare cînd sinuciderea mondială era aminată echilibrat de paritatea est-vest...

RADU BUDEANU ■

Din nou

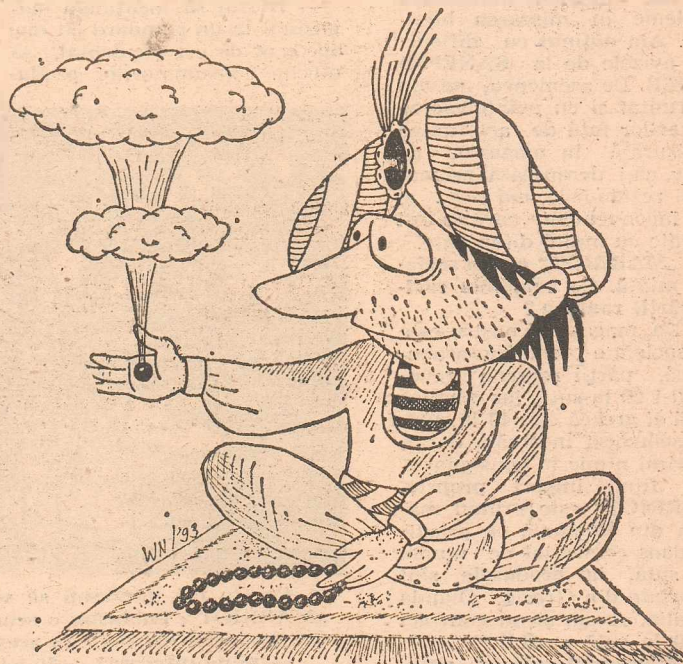
pe „Drumul mătăsii”

EXTERNE

Se naşte un uriaş musulman

Evident, dacă ar fi să stabilim un clasament al cauzelor care au dus la hotărîrea de creare a Pieţei Comune musulmane, pe locul întîi s-ar situa necesităţile de ordin economic, pe al doilea — liniile de forţă politice, pe locul trei ar fi considerentele religioase şi de-abia la sfîrşit impulsurile sentimentale. Dar chiar şi aşa, plasate pe locul din urmă, cauzele atîngătoare ale corzii sensibile nu sunt lipsi-

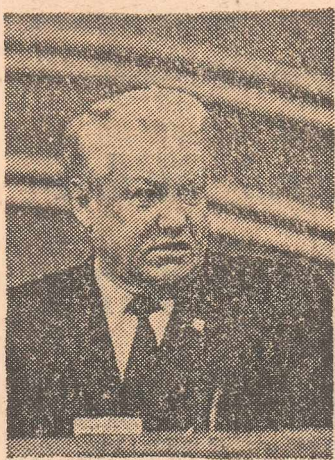
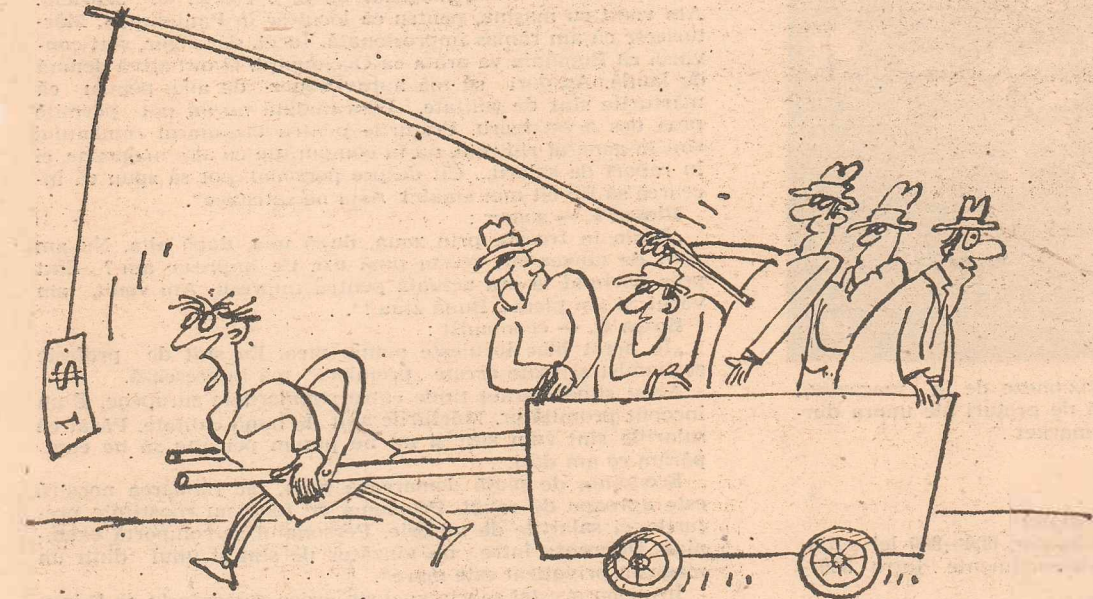
să fie musulman, dar care nu este o alianţă a intereselor musulmane (care, adică, nu este constituit pe criteriul religiei). „Organizaţia noastră — a declarat Nawaz Sharif, primul-ministru al Pakistanului — corespunde acum frontierelor regiunii antice care a adus prosperitate şi civilizaţie locuitorilor săi prin schimburi fructuoase de-a lungul vechiului Drum al mătăsii”.

te de importanţă. Pentru că proiectul, dacă va fi dus la bun sfîrşit, va avea drept rezultat constituirea unui uriaş bloc economic musulman care să lege Europa şi Asia de-a lungul vechiului Drum al mătăsii. Practic, e vorba de aderearea la Organizaţia pentru Cooperare Economică (E.C.O.), înfiinţată de Iran, Pakistan şi Turcia, a cinci foste republici sovietice (Kazahstan, Azerbaidjan, Kirgizstan, Turkmenistan, Uzbekistan) şi a Afganistanului. Aceste şase ţări au semnat recent Carta fondatoare a E.C.O., formînd cel mai mare bloc economic după Comunitatea Economică Europeană (C.E.E.). O a şasea fostă republică sovietică, Tadjikistanul, a fost acceptată ca membră, dar nu a semnat încă documentul, întrucît tulburările interne l-au împiedicat pe reprezentantul ei să participe la ceremonie. În total deci, vor fi 10 ţări, cu o populaţie de 300 de milioane de locuitori. Secretarul general al E.C.O., Shamshed Ahmed, a descris organizaţia ca un bloc ce se întîmplă

Toate bune şi frumoase, numai că, potrivit celor mai avizaţi specialişti, cei ce vor să realizeze Piaţa Comună musulmană vor trebui să facă faţă mai multor obstacole. Mai întîi, înapoierea republicilor foste sovietice, cărora le lipsesc şi infrastructura, şi mijloacele tehnice pentru o astfel de integrare. Pe urmă, este vechea dorinţă rusească de a avea acces la un port din mările calde. În sfîrşit, incorporarea fostelor componente ale u.r.s.s. în E.C.O. se bate cap în cap cu năzuinţa Kremlinului de a pune pe roate C.S.I.-ul. De altfel, încrederea republicilor asiatice postsovietice într-un C.S.I. viabil a scăzut foarte mult. Recentă reuniune de la Taşkent a marcat o vizibilă îndepărtare a ţărilor respective de C.S.I. Dacă „Statul Unit al Asiei Centrale” se realizează, Comunitatea preconizată de Moscova nu mai are practic şanse. În schimb, vechiul „Drum al mătăsii” va putea să reînvie.

ION D. GOIA ■

Startul lui „Start II”

În capitala americană a fost foarte lăudată — şi de microbul acestei laude n-au scăpat nici unii ziarişti români aflaţi acolo — performanţa lui George Bush de-a fi izbutit, cu puţine zile înainte de a pleca definitiv de la Casa Albă, să încheie cu Elţin Tratatul „Start II” privind reducerea şi limitarea în continuare a armamentelor strategice ofensive. Preşedintele cel mai activ pe plan internaţional şi-a făcut datoria pînă la capăt etc.

În realitate, pînă ca documentul iscălit recent la Moscova să dea rezultate concrete mai sunt grele bătălii de dat. „Start II” şi-a luat doar startul, însă pînă la linia de

sosire are de parcurs o dură cursă cu obstacole. În ceea ce priveşte Kremlinul, el va trebui să ajungă la înţelegeri ferme cu celelalte republici foste sovietice deţinătoare de armament nuclear — Kazahstan, Belarus, dar, mai ales, Ucraina, foarte reticentă în a da din mînă un atu fără să obţină compensaţiile de rigoare (în principal, Ucraina se teme să rămînă cu palmele goale în faţa unei Rusii înzestrate cu armament atomic). Pe urmă, fireşte, Elţin trebuie să se războiască cu parlamentul, unde numeroşi deputaţi „conservatori” se opun reducerii forţei nucleare ruseşti. Desigur, chestiunea ratificării se anunţă dificilă şi

pentru americani. Este limpede că ratificarea de către Congresul S.U.A. a lui „Start II” şi punerea lui în aplicare vor depinde de felul cum se vor desfăşura ostilităţile în ograda lui Elţin. Americanii vor fi foarte atenţi să nu fie trasi în piept de ruşi şi ucraineni (s-a vorbit de o înţelegere secretă între aceştia, în urma căreia potenţialul nuclear al Ucrainei să devină un arsenal de rezervă pentru Kremlin). Oricum, occidentalii par a se fi împăcat cu ideea că vor trebui să satisfacă cererea Ucrainei de ajutor financiar (1,5 miliarde de dolari) pentru dezafectarea armamentului nuclear pe care-l detine.

ION D. GOIA ■

Exportul de arme în Liberia este interzis

Prin Hotărîrea Guvernului nr. 804, din 18 decembrie 1992, s-a interzis exportul de arme şi material militar cu destinaţia Liberia.

Interzicerea nu se aplică în cazul armelor şi materialului destinat pentru folosinţa exclusivă a forţelor Comunităţii

Economice a Statelor din Africa de Vest de menţinere a păcii în Liberia.

Interdicţia se menţine pînă cînd, în funcţie de evoluţia situaţiei din Liberia, Consiliul de Securitate va decide altfel.

CORNELIU OLTEANU ■

FLASH

O insulă occidentală în bulevardul Titulescu

• În acest (mini) supermarket nu toată lumea cumpără, dar are ce vedea

Economia de piață evoluează lent, dar sigur. Un exemplu în acest sens este noul supermarket „MARRIOT”, situat în Bd. Nicolae Titulescu nr. 95—103, primul market din România în stil occidental, reprezentând o noutate a comerțului românesc.

Pentru a afla câteva amănunte în legătură cu acest original magazin, ne-am adresat domnului Mihai Suciu, unul dintre patronii acestui market, care a avut amabilitatea să ne acorde un scurt interviu :

— D-le Suciu, de cit timp funcționează magazinul „MARRIOT” ?

— Magazinul nostru funcționează de aproximativ o lună de zile.

— Spuneți-mi, vă rog, pentru întocmirea acestor necesare înființării magazinului ați întâmpinat greutăți ?

— Da, am avut numeroase probleme în „mișcarea hîrtiilor”. Am obținut cu dificultate avizele de la SANEPID și IDEB. De asemenea, ne-am confruntat și cu neînțelegerea locatarilor față de activitatea desfășurată în magazin, pe motiv că-i deranjează zgomotul și reziduurile, mă rog... și alte inconveniente, care nu fost tolerate cu multă dificultate.

— „MARRIOT” este o societate mixtă. Ce beneficiu revine părții române ?

— Da, magazinul nostru este o societate româno-arabogreacă, părții române revenindu-i 20 la sută, iar părților arabă și greacă câte 40 la sută. De asemenea, încercăm de a nu primi nimic în consignatie, totul fiind import propriu. „MARRIOT” este primul magazin din România ce practică adaos comercial de numai 3 la sută, iar produsele sînt importate din Grecia, Olanda și Italia. Avem și un contract de 20 la sută cu S.U.A.

— Magazinul este cu autoservire. Ați avut probleme neplăcute, cum ar fi subtilizarea unor produse, de către indivizi certați cu legea ? Pe românește : se fură din magazin ?

— Nu, nu avem probleme de acest gen. Este un lucru care ne bucură mult, cumpărătorii sînt foarte civilizați și nu am avut nici o situație neplăcută.

— Estimativ, cam ce vânzare aveți pe zi ?

— Aproximativ 3—6 milioane lei.

— Sînt căutate preparatele mai sofisticate, cum ar fi : raci, languste ?

— Da, sînt extrem de solicitate ; la două, trei zile se reprovizionează cu marfă.

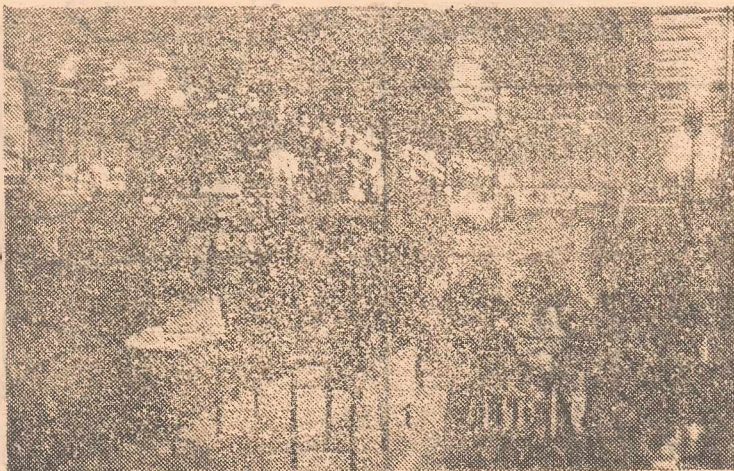
— Ce intenții de viitor aveți ?

— Dorim să menținem magazinul la un standard cit mai apropiat de cel occidental, să oferim consumatorilor produ-

se de cea mai bună calitate, dintre care 10—15 la sută sînt produse indigene.

— Vă mulțumim, domnule Suciu, pentru interviu și vă dorim succes.

Pentru cei interesați să se aprovizioneze de la magazinul „MARRIOT”, publicăm o scurtă listă de prețuri ale unora dintre produsele existente în acest supermarket :

- pîine turcească — 50 lei
- portocale — 312 lei kg
- baclavale — 4 000 lei kg
- languste — 16 000 lei (cutii ambalate)
- conserve pentru aperitiv : Hamburger, 600—800 lei cutia
- biscuiți cu cremă, simpli, diferite sortimente : între 300—2 000 lei kg
- ketchup — 600—2000 lei, în funcție de gramaj
- ciuperci — 819 lei cutia
- maioneză — 876 borcanul
- vodcă — 661 lei sticla
- preparate din carne la prețuri accesibile
- ouă — 32 lei bucata.

Ce impresie v-a lăsat MARRIOT ?

Ce v-a convins să faceți cumpărături la acest magazin ?

Care este părerea dumneavoastră despre prețuri ?

Ce aveți de spus despre modul de comportare al personalului ?

Am purtat un scurt dialog cu câteva persoane care-și făceau cumpărăturile (sau doar priveau !) prin magazin :

Paraschiv I. — pensionară :

„Locuiesc în zonă și am venit din curiozitate. Impresia este foarte bună din punct de vedere al deservirii. Cit privește aspectul și calitatea mărfurilor, e bine.

Nu pot să spun că am făcut „cumpărături” aici, pentru că am luat doar o pîine. La pensia mea nu-mi pot permite decît de laudă. Aș dori să mă aprovizionez de aici, pentru că mărfurile sînt de calitate. Deocamdată nu-mi pot permite prea des acest lucru. Prețurile pentru buzunarul românului sînt în general ridicate, nu în comparație cu alte magazine, ci în raport de salarii... Cit despre personal, pot să spun că încercă să fie cit mai amabil. Asta ne satisface”.

Tănase Mioara — inginer :

„Am aflat de acest magazin de la o colegă de serviciu. Am venit cu mașina, pentru că locuiesc în Pantelimon. Mărturisesc că am rămas impresionată. Încet, dar sigur, sînt convinsă că România va arăta ca Occidentul. O inițiativă demnă de laudă. Aș dori să mă aprovizionez de aici, pentru că mărfurile sînt de calitate. Deocamdată nu-mi pot permite prea des acest lucru. Prețurile pentru buzunarul românului sînt în general ridicate, nu în comparație cu alte magazine, ci în raport de salarii... Cit despre personal, pot să spun că încercă să fie cit mai amabil. Asta ne satisface”.

Iliescu I. — șomer :

„Eram în trecere prin zonă, după una, după alta. Nu am știut de magazinul acesta pînă azi. Ce impresie am ? Sînt prea dărînat la ora actuală pentru impresii. Am venit, am văzut, și am plecat. Bună ziua !”.

Bosea C. — economist :

„În acest bloc locuiește mama mea. Eu sînt de profesie economist și toate aceste „premiere” mă interesează. Acest supermarket tinde către standardele europene. E un început promițător. Mărfurile sînt de bună calitate. Păcat că salariile sînt cum sînt și nu ne putem permite să ne cumpărăm ce am dori.

Economia de piață demarează greu, iar răbdarea noastră este aproape de capăt. Problema de fond nu constituie prețurile, ci salariile de mizerie. Personalul se comportă exemplar. Diferența între un vânzător de stat și unul dintr-un magazin privatizat este mare”.

În urma acestei scurte anchete, orice comentariu ar fi inutil : totuși, îl facem. După 3 ani, pe piața românească regina comerțului este încă dugheana, iar doamnele ei de curte, tarabele binerunoscut. Să sperăm, însă, că „MARRIOT” a spart gheața și că exemplul său va fi urmat, în curînd, de alți comercianți.

EVELINA MAZILU ■

Sacroterapie

Spre Dumnezeu prin alimentație naturistă

Dl. Aurel Simionescu revine în atenția noastră prin inițiativa de a susține un șir de prelegeri (cu intrare liberă) pentru a împărtăși tuturor experiența vieții sale (este în vîrstă de 56 de ani).

Din 3 decembrie 1992, la sediul Mișcării Ecologice din România, str. Al. Philippide nr. 11, sc. 2, telefon 611 29 43, se desfășoară, în fiecare marți, joi și sîmbătă, orele 16—18, întîlniri numite inspirat SACROTERAPIE.

Acest om sfînt, pe care ești tentat să-l numești preot, propovăduiește pe baza unei temeinice cunoașteri științifice a fenomenelor și pe baza experienței personale, schimbarea radicală a modului de alimentație, și anume, alimentația naturistă, netrecută prin foc.

În urmă cu 13 ani, dl. Aurel Simionescu descoperă că suferă de o boală extrem de gravă, mortală. Că este acum per-

fect sănătos, grație tocmai schimbării radicale a regimului alimentar și a credinței în Dumnezeu, nu este un miracol.

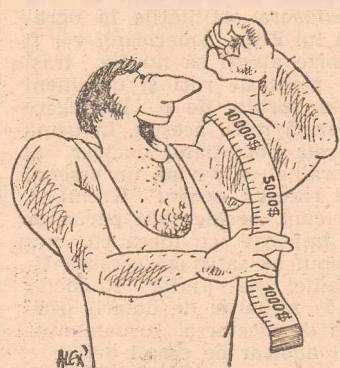
Domnia sa argumentează că focul (temperaturi mai mari de 42°C) distruge viața (enzime, aura biomagnetică și recomandă tuturor celor capabili de o asemenea percepere a realității, ca hrană zilnică : cereale, tărîte, grîu înmuiat 24 ore, fulgi de ovăz, lapte de soia, fructe, rădăcinoase (morcov, păstînac, pătrunjel, țelină), miez de pîine neagră, în orice cantitate.

Domnia sa dovedește, citind rezultatele unor îndelungate și celebre experimente științifice, că organismul uman trăiește într-o perfectă simbioză cu virusii, bacteriile, microbii, atîta vreme cit lichidul celular are starea de „bază” — etimologic : împreunare, viață. Cînd starea devine „acidă” — etimologic : descompunere,

moarte — atunci virusii, microbii se înmulțesc vertiginos, invadînd celulele și provocînd boala. Alimentația naturistă, crudă, reușește tocmai aceste lucruri, învingerea practic a oricărei boli, iar dl. Aurel Simionescu ne amintește mereu că Dumnezeu nu înseamnă BOALA !

Singurul cîștig al d-lui Aurel Simionescu, în urma susținerii prelegerilor, îl reprezintă cîștigarea unui număr cit mai mare de adepți ai alimentației naturiste.

BRINDUȘA NICOLAE ■

La Buzău, bitterul suedez se vinde din 1987

În „piața Gorbaciov” din Buzău (fosta piață a teatrului) pot fi văzuți, zilnic, o mulțime de turiști de dincolo de Prut, care își oferă marfa amatorilor de chilipir, beneficiind de taxe preferențiale (adică, pe jumătate din taxele percepute pietarilor autohtoni). Și tot acolo poate fi găsit cetățeanul Ion Cojanu, proprietarul chioșcului „Sănătate prin farmacia naturii”.

Domnul Cojanu vinde de 10 ani plante medicinale. Ce l-a îndemnat pe acest om să adune plante medicinale ? Iată ce ne spune : „Am fost un om bolnav și m-am făcut sănătos cu ajutorul plantelor medicinale. Am în casă o bibliotecă de profil la care apelează și medicii. Am suferit de astm tabagic, discolipatie lombară și dereglări ale sistemului nervos central”. În anul 1987 a descoperit procedeul de prelucrare a bitterului suedez în cartea austria-

cel Maria Treben, rețeta compunîndu-se din 12 plante ! Și de atunci prepară produsul, cărui îi spune „tinctură”, în sticlute de 50, 100 și 300 ml, la prețuri de 300 de lei/100 ml. De asemenea, pentru cei interesați să-și prepare licoarea acasă, vinde cele 12 plante la pungi, cu modul de întrebuintare, la prețuri de 1000 de lei. Este indicat pentru multe, foarte multe boli (dureri de cap, amețeli, miopie, cataractă, eczeme, dureri de dinți, afecțiuni ale stomacului, epilepsie etc.).

Domnul Cojanu se cam îndoieste că bitterul din comerț este preparat din 32 de plante ! După alegerile locale din 1992, primarul Frățilă l-a mutat din Piața centrală — unde stiau foarte mulți oameni de nea Ion — în „piața Gorbaciov”. La concurență cu frații noștri de peste Prut.

ION RUSU ■

Ce facem cu „Casa Poporului“? (I)

• Arhitectul Mircea Anania propune două soluții —
dinamitarea edificiului
— transformarea lui în muzeu al comunismului

Dinamita !

Desigur, o anihilare totală, definitivă, pare logică. Având în vedere lamentabila exprimare arhitecturală, insolentă agresivă cu care uriașul conglomerat de volume grotesci domină orașul, rănește spațiul, stressînd atât vizual cât și psihic — prin funcțiunile care îi erau prevăzute — acest edificiu degajă suficientă toxicitate pentru a fi demolat. Cum s-a procedat și cu Cancellaria Reich-ului din Berlin. Deși Albert Speer nu a desenat un edificiu monstruos. Dar trebuia distrus. Era și acela sediul, simbolul unei ideologii asazise, la fel de nocive, ca a gemenei sale, comunismul.

Muzeul comunismului

Se impune evitarea imensei gafe de a face din acest „castel kaffian“ sediu al organelor legislative și executive ale recente noastre democrații, pe care o dorim pură, necontaminată de aberația cocotată în Dealul Spirii. Sustinind această variantă — propunem utilizarea acestei case, zise a poporului, pentru organizarea unui MUZEU AL COMUNISMULUI, transformarea acestui simbol al dictaturii comuniste într-un For al Educației Anticomuniste.

Avem o datorie față de generațiile viitoare. Datoria de a menține permanent trează atenția asupra acestei ideologii care a bîntuit în țările din estul Europei aproape o jumătate de secol, distrugînd toate valorile unor popoare (tradiție, religie, cultură, economie), cultivînd nonvaloarea, corupția, incompetența, delatiunea, teroarea. Trebuie mereu și mereu să ne amintim. SĂ NU UITĂM !

Cum nu trebuie să uităm holocaustul produs de CIUMA BRUNĂ, nu trebuie, nu avem voie să uităm nici crimele de cîteva decenii ale CIUMEI ROSII.

Considerăm necesară, educativă, organizarea în Europa (ca în orice continent, de altfel) a unui astfel de muzeu, a unui for de cultură, informare, loc activ de dezbateri, conferințe, simpozioane, pen-

tru explicarea, înțelegerea acestui fenomen inuman, pentru ca el să nu se mai repete niciodată !

Nici un alt sediu nu pare mai indicat pentru un astfel

un fond internațional pentru subvenționarea acestui organism viu, complex, de documentare prin toate mijloacele moderne, de informare asupra degradării umane la care s-a

de circulație și parcare auto : pot fi folosite ca spații pentru plimbări, locuri de întâlniri, discuții publice, zone de agrement, cu efervescența unui „corso“. În saloanele adiacen-

ră ale „celor mai iubiti“, etc., etc. Săli de lectură, biblioteci, înregistrările video și audio din perioada de sclavaj... Săli de teatru, balet, mimă, pantomimă, păpuși, marionete (adulti și copii), unde echipe de teatru din alte țări se vor succeda permanent, pentru un schimb de informații, experiențe, asupra dramei trăite după al doilea război mondial, sub teroarea siglei „secera + ciocanul“.

În săli de conferințe se vor organiza dezbateri publice, contacte cu foștii deținuți supraviețuitori, simpozioane internaționale pe teme de cultură, politică, economie, sociologie, pentru a încerca descifrarea acestei epidemii, care în plin secol XX a infestat jumătatea unui continent civilizat. Spectacolele de sunet și lumină se vor desfășura pe imensele terase de deasupra etajului II.

Desigur, posibilitățile de organizare și funcționare ale acestui For al Educației Anticomuniste sunt infinite mai variate decît cele enumerate.

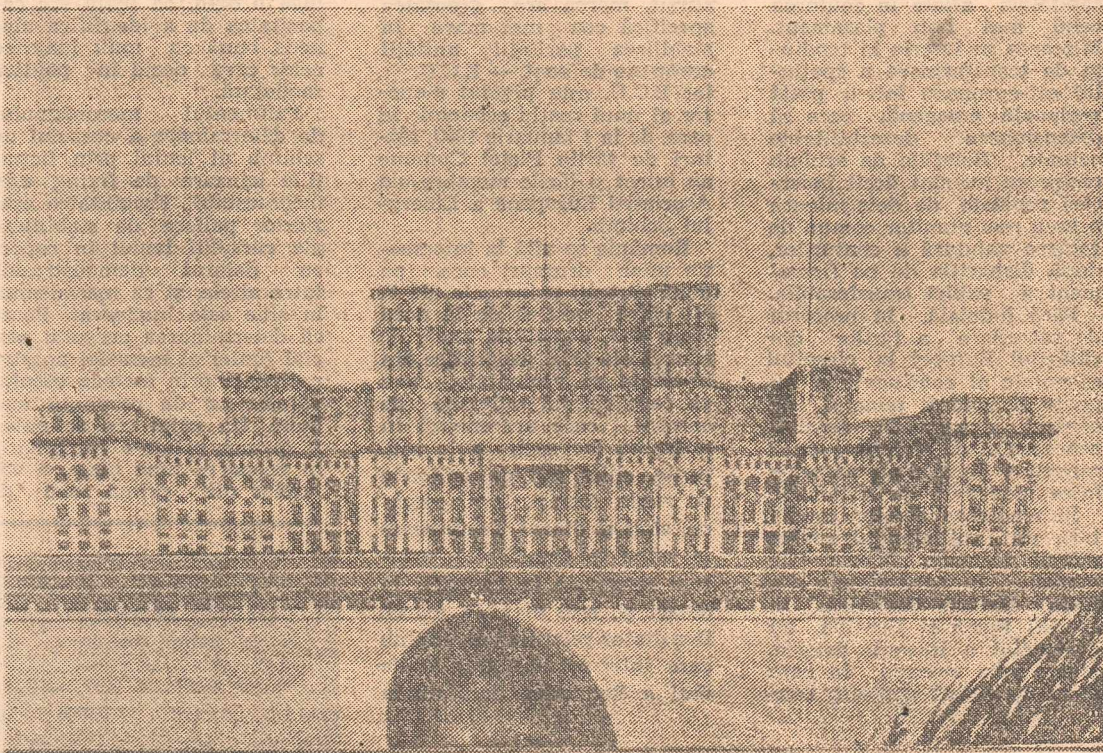
Exterioarele

Eliminînd varianta de acoperire, mascare a acestui subprodus, ar fi de dorit accentuarea kitsch-ului (dacă mai e posibil) prin capitele roșii, coloane negre, o cromatică absurdă, într-un ritm haotic, fațadele rămînînd o ofertă permanentă oricărui intervenții cu pensula, bidineaua, spray-ul, pentru inscripții, desene — cum s-a procedat la zidul Berlinului.

În spațiile din jurul construcției se vor amplasa clădiri turn de birouri, nu de locuințe, pentru a se evita poluarea locatarilor.

Magistrala care trebuia să ne conducă privirea, se propune a rămîne un cvartal închis la ambele capete de construcții (cu parterul liber), care vor proteja trecătorii de contactul vizual penibil, insalubru, al acestei mosteniri de tristă, lugubră amintire.

(Va urma)

Inaugurăm, începînd cu acest număr, un documentar în serial, dedicat așa numitei „Case a Republicii“. Acest edificiu monstruos, faraonic, născut din fantezia bolnavă, megalomaniacă a fostului dictator, rănește bunul simț și imaginea de ansamblu a Capitalei. Dar el s-a născut din munca de rob și miliardele jefuite din visteria României. El ne aparține. Ce destinație se poate da acestui colos, care, lăsat în paragină, riscă să

înmorminteze investiții uriașe, irecuperabile odată cu trecerea timpului ?

Vom găzdui, deci, în continuare opiniile și propunerile unor experți în materie. Dar așteptăm, deopotrivă, și părerile dumneavoastră, stimați cititori. Ele vor fi încredințate tiparului, fie că vizează articolele apărute, fie că vin să îmbogățească bagajul de soluții exprimate pînă în prezent.

Vă mulțumim.

de muzeu decît această construcție, colecție de eșecuri, cel mai sugestiv exemplu de cum nu trebuie construit. Fiindcă așa zisa Casă a poporului nu e decît un superb kitsch, de un comic involuntar, reflectare perfectă a impotenței societății denumite „epoca de aur“. Ilustrare elocventă a neputințelor teze marxiste despre „suprastructura generată de bază“.

Sub egida ONU, UNESCO, în colaborare cu țările est-europene, se va putea crea

putut ajunge, prin teroare, lasitate, îngăduință, prin somnul rațiunii, care, mereu, a născut monstri.

Propuneri de organizare a spațiilor

Parter (+0.00 m). Uriasele spații, adevărate bulevarde acoperite, care depășesc cu mult marile pasaje din capitalele europene, vor fi doar pietonale, deși oferă mari posibilități

te acestor alee se pot organiza manifestări artistice programate sau improvizate, vizionări de filme, video, (Kafka, Orwell etc., ecranizări pe aceleași tematici).

Etaj I (+9.00 m), etaj II (+19.50 m). Se pot amenaja spațiile muzeistice (pe națiuni), cu materiale documentare, fotocopii, liste, biografii, fotografii (victime și călăi), metode folosite, instrumente, machetele gulagurilor, canale, lagăre, penitenciare, panopticum cu figurile de cea-

O moarte dubioasă

Devenit maior după susținerea, între 1 și 10 iunie 1990, a examenului de grad, Mihail P. Constantinescu din Fălticeni s-a declarat, încă după evenimentele din decembrie 1989, susținător al mișcării CADA. După repetate contradicții cu superiorii săi, aceștia îl recomandă să se interneze într-o clinică de neuro-psihiaetrie. În urma controlului medical, devine pensionar

M.A.P.N. Dificil și complexat, tînărul ofițer (39 de ani) se sinucide. Tragicul eveniment a avut loc în seara zilei de 8 decembrie 1992, în apartamentul concubinei sale din Suceava. Ca totdeauna, „gura lumii“ vorbește vrute și nevrute. Cercetările continuă.

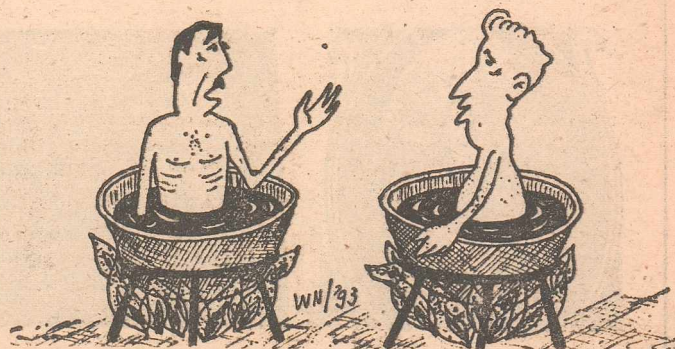
Moș Crăciun în flăcări

După ce au furat sabia statuii lui Petru Mușat din Su-

ceava, au aruncat într-un iaz bustul lui Eminescu de la Sucevița, după ce au degradat și profanat, cu circiumi și dușuri, Cetatea de Scaun a lui Ștefan cel Mare și Sfînt, borfași și golaniși locului au mai comis o ispravă : I-au dat foc lui Moș Crăciun, care era amplasat în „orașelul copiilor“ din municipiu. Și-așa precar, sărac și insipid, Moș Crăciun a ars în ziua în care, cu trei ani în urmă, au fost împușcați cei doi iluștri. Simplă coincidență ?!

CONSTANTIN ȘTEFURIUC ■

NU FI SUPĂRAT NIKULE,
ȘI MIE MI-AU DEMOLAT
CANCELARIA REICH-ULUI...

CONSILIER ECONOMIC

Zona mărcii germane

DRUMURILE PRINCIPALE ALE COMERȚULUI CU RAZĂ MEDIE DE ACȚIUNE

După 1989, asistăm la intensificarea migrației în interiorul spațiului geografic al țărilor din Europa Centrală și de Est. Din datele pe care ni le-a pus la dispoziție Ministerul Turismului — vedeți **tabelele nr. 1 și 2**, mai jos — reiese că, în 1991, aproape **nouă milioane** de români au călătorit în străinătate și că, în 1992, numărul acestora a depășit **10 milioane**. În covârșitoarea lor majoritate, turiștii noștri s-au mulțumit să viziteze doar fostele țări „frățești”. Nu e un secret pentru nimeni că cei care au plecat mai departe nici nu prea s-au mai oboșit să vină înapoi. În același interval de timp, aproape 10 milioane de cetățeni ai altor state au vizitat România (**4,5 milioane**, în 1991 și peste **5 milioane**, în 1992).

Oricine poate călători, fie în interes pur turistic, fie în interes de afaceri. Este clar, însă, că tranzitul turistic din Răsăritul Europei — o variantă modernă a migrației negustorilor colportori din Evul Mediu — are aproape exclusiv o motivație economică. În acest spațiu, circulația per-

soanelor antrenează într-o mișcare doar aparent haotică o enormă masă de mărfuri și un număr însemnat de mici capitaluri aflate în căutarea celui mai bun plasament. Mișcarea se înscrie în tendința de transformare a spațiului est-european într-o **piață regională omogenă**, care să detensioneze dezechilibrele actuale. Relațiile de schimb reciproce nu sînt decît încercări repetate de determinare a unui nou numitor comun de reglare valutară a conturilor, după dispariția de pe firmament a **rublei transferabile**.

Fără îndoială, în procesul de racordare a țărilor din răsăritul Europei la circuitul economic al continentului nu poate fi ignorat punctul de contact extrem de sensibil reprezentat de stabilirea unor raporturi de schimb naturale între monedele lor naționale.

În medierea acestor raporturi, un rol esențial revine mărcii germane. Marca este moneda în care statele din fosta Uniune Sovietică, în special Rusia și Ucraina, au contractat o imensă datorie. Marca este moneda în care și-au constituit depozite ban-

care deloc neglijabile milioanele de muncitori turci, sirbi, croați, bosniaci și sloveni care au lucrat în Germania. În sfîrșit, marca are greutatea specifică cea mai mare în stabilirea parității **unității europene de cont** — E.C.U., iar E.C.U. este **pivotul monetar** al unui spațiu economic în care, de la 1 ianuarie 1993, alături de țările Pieței Comune au intrat și țările membre ale Asociației Europene a Liberului Schimb.

România se află la intersecția unor drumuri care, pe două direcții principale, de la est către vest și de la nord către sud, constituie axele de tranziție ale ariei geografice din imediata sa vecinătate, axe pe care circulă milioane de oameni, care antrenează în mișcare lor zeci, sute sau, poate, chiar mii de milioane de ruble, forinți, leva, coroane, zloti și dinari. Toate aceste sume se transformă, printr-o conversie în cascadă, în dolari și, mai ales, în mărci. Densitatea relațiilor de schimb care intersectează granița de vest a României, derulate în

covârșitoarea lor majoritate prin marcă, probează existența practică a unui filogermanism valutar care dovedește, încă o dată, că piața are capacitatea de a identifica moneda bună cu mult înaintea celor care decid în politica monetară.

Falimentul mecanismului de determinare a cursului de schimb al leului prin licitațiile bancare de fixing este incontestabil. Fragilitatea așaziselor paliere de stabilitate ale cursului leului în raport cu dolarul demonstrează, între altele, și că mecanismul în sine este inadecvat. Poate că determinarea cursului oficial (unic) al monedei noastre naționale prin **metoda coșului valutar** ar da rezultate mai bune. Un prim coș ar putea fi format printr-o combinare, în proporții bine alese, a valutelor din prima zonă de

contact a leului cu piața externă (forintul, rubla, dinarul, leva, coroana și zlotul), ponderate prin marcă. Moneda germană ar deveni astfel valuta conducătoare și pe segmentul oficial al pieței și credem că, „legat” de ea, leul nostru s-ar ține mai bine pe picioare.

Instabilitatea leului din ultimii doi ani, procesul continuu de erodare a puterii sale de cumpărare sub incidența presiunilor inflaționiste extrem de acute din economie trebuie să ne dea de gîndit. Inclinațiile excesive de dolarofilie ale autorităților s-au dovedit, după cum se vede, păguboase. Leul n-a putut să învețe engleza americană. Rămîne să-i probăm talentele poliglote încercînd să-l învățăm nemțește.

MARCEL APOSTOLESCU ■

Numărul turiștilor români care au călătorit în străinătate în anii 1991 și 1992

1991 — TOTAL, din care:			1992 (30 nov.) — TOTAL, din care:		
	8.667.600	100%		9.622.241	100%
1. UNGARIA	6.275.120	72,4%	UNGARIA	6.336.336	65,9%
2. TURCIA	737.178	8,5%	IUGOSLAVIA	1.452.409	15,1%
3. (ex) U.R.S.S.	597.024	6,9%	TURCIA	838.710	8,7%
4. IUGOSLAVIA	548.665	6,3%	BULGARIA	477.094	4,9%
5. BULGARIA	347.996	4,0%	(ex) U.R.S.S.	435.919	4,5%
6. POLONIA	145.475	1,7%	POLONIA	63.594	0,7%
7. CEHOSLOVACIA	16.172	0,2%	CEHOSLOVACIA	18.179	0,2%

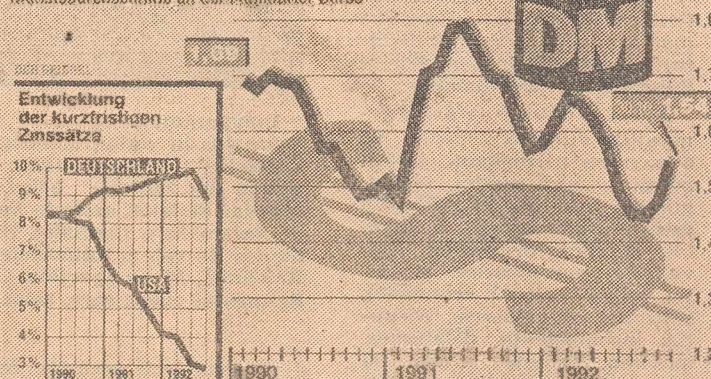
Sursa: Ministerul Turismului.

Notă: Totalul menționat se referă numai la țările nominalizate.

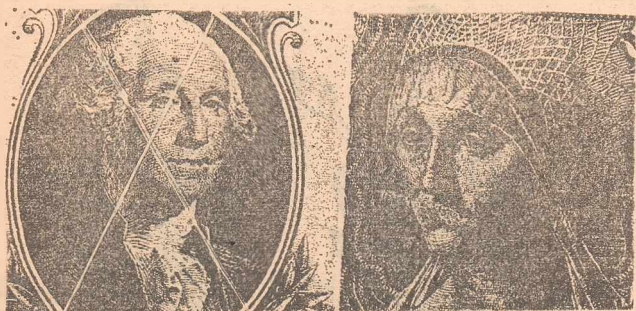
Tabelul nr. 1

STARKE MARK

Wert des US-Dollar in Mark
Monatsdurchschnitte an der Frankfurter Börse

SE ÎNTOARCE LEUL ÎN EUROPA?

Numărul turiștilor străini care au vizitat România în anii 1991 și 1992

1991 — TOTAL, din care:			1992 (30 nov.) — TOTAL, din care:		
	4.476.705	100%		4.950.977	100%
1. (ex) U.R.S.S.	2.171.903	48,5%	(ex) U.R.S.S.	2.004.344	40,6%
2. BULGARIA	797.469	17,8%	BULGARIA	937.023	19,0%
3. UNGARIA	760.077	17,0%	IUGOSLAVIA	796.453	16,0%
4. POLONIA	377.809	8,5%	UNGARIA	783.526	15,9%
5. TURCIA	179.656	4,0%	TURCIA	195.643	3,9%
6. IUGOSLAVIA	151.692	3,4%	POLONIA	156.682	3,1%
7. CEHOSLOVACIA	38.099	0,8%	CEHOSLOVACIA	77.306	1,5%

Sursa: Ministerul Turismului.

Notă: Totalul menționat se referă numai la țările nominalizate.

Tabelul nr. 2

O NOUĂ SUPERPUTERE ÎN ORIENTUL MILOCIU IRANUL

Tendințele hegemoniste ale Iranului în Golful Persic și, în general, în Orientul Mijlociu sunt incontestabile. În ultimii ani, Iranul a continuat într-un ritm accelerat cursa înarmărilor și a transformat revoluția islamică în marfă de export.

Eforturile Statelor Unite de a bloca vânzarea către Iran a tehnologiilor avansate, (detectoare radar, echipamente de navigație aeriană, osciloscop, computere de mare putere, tele-senzori electronici și laser), susceptibile de a fi u-

din Rusia și două (de câte 300 de MW) din China; oficial, acestea vor fi utilizate în scopuri pasnice, dar nimeni nu s-ar mira dacă autoritățile de la Teheran le-ar folosi pentru impulsivizarea ceretărilor vizând fabricarea, în regie proprie, a armelor nucleare.

Veleitățile hegemonice ale Iranului s-au amplificat după războiul din Golf. Armata iraniană a ocupat insula Abu Musa din Strimloarea Ormuz, amenajându-și în acest punct strategic o bază subte-

Acestei forțe financiare formidabile i se adaugă succesul nesperat obținut de Iran în 1991: în războiul din Golf, unul dintre inamicii săi notorii, S.U.A., a zdrobit pur și simplu un alt inamic, Irakul. Mai mult, dezmembrarea Imperiului Sovietic așază Teheranul într-o poziție de invidiat în raporturile cu republicile central-asiatice musulmane ale fostei Uniuni (Kazahstan, Kirghizstan, Uzbekistan, Tadjikistan, Turkmenistan și Azerbaidjean).

Reuniunea de la Ashabad (Turkmenia), din 4-5 ianuarie curent, a șefilor de stat din republicile amintite a evidențiat, o dată în plus, dorința de emancipare a acestora de sub tutela Moscovei. Dezastrul metropolei le poate alimenta tendința manifestă de evadare din zona economică bolnavă a rublei și poate determina migrarea lor în bloc către zona mai sigură a petrodolarilor iranieni. Dat fiind potențialul nuclear al Kazahstanului, constituirea unui bloc regional central-asiatic dominat economic și militar de Iran n-ar face decât să adâncească instabilitatea într-o zonă hipersensibilă a planetei, în care se intersectează interesele majore ale marilor Pământului.

Iranul dorește să-și accentueze influența în lumea arabă. În acest scop, Teheranul finanțează mișcările islamice fundamentaliste din Algeria, Egipt, Iordania și Liban („Hetzollah”) și încurajează grupările teroriste šiite, apelând la „serviciile” lor ori de câte ori are nevoie. Regimul iranian și-a declarat opoziția față de politica președintelui egiptean Hosni Mubarak, reproșându-i „excesele” filo-occidentale și nu a făcut un secret din antipatia profundă pe care o nutrește față de familia domnitoare din Arabia Saudită, căreia-i contestă

„monopolul” asupra locurilor sfinte de la Mecca și Medina.

Acestea ar fi, într-o prezentare succintă, argumentele prin care Iranul își susține aspirațiile la statutul de su-

perputere regională. Cât de curând și dacă Iranul de azi va redobândi prestigiul de care s-a bucurat, în vremurile apuse, Imperiul Persan, rămâne de văzut.

Iranul și posibila sa zonă de influență din Asia Centrală

țara	suprafața (kmp)	populația (mil. loc.)
IRAN	1 648 195	48,5
KAZAHSTAN	2 717 300	16,4
TURKMENIA	488 100	3,3
UZBEKISTAN	447 400	18,7
KIRGIZSTAN	198 500	4,2
TADJIKISTAN	143 100	4,8
AZERBAIGIAN	86 600	6,9
TOTAL	5 729 195	102,8

utilizate în scopuri militare, nu au fost încununate de succes.

Pe fondul crizei de identitate a ex-Imperiului Sovietic, Iranul a cumpărat la preț redus trei submarine militare, avioane de luptă MIG și Sukhoi, completându-și apoi impresionanta panoplie de mijloace de luptă cu rachete tactice de proveniență chineză și cu rachete tip Scud, cu rază medie de acțiune, procurate de pe piața nord-coreeană.

Recent, președintele Rafsanjani a notificat Agenției Internaționale pentru Energie Atomică (A.I.E.A.) de la Viena intenția țării sale de a achiziționa două reactoare nucleare (de câte 440 de MW)

rană de lansare a rachetelor Silkworm „made in China”.

Actualmente, Iranul produce 4 milioane de barele de petrol pe zi și are capacitatea de a-și mări producția până la un nivel de 5 milioane. La prețul actual al pieței — circa 18 dolari per baril — producția zilnică iraniană valorează aprox. 72 de milioane de dolari. Dacă prețurile își mentin nivelul de acum, venitul brut pe care statul iranian îl poate obține din vânzarea petrolului extras se cifrează la un total anual de 26,3 miliarde de dolari, sumă în care profiturile dețin o cotă respectabilă, fiind ele însele de ordinul miliardelor.

Doi posibili arbitri ai jocului politic la scară planetară: președintele kazah Nusrat

Nazarbaev și președintele iranian Ali Akbar Rafsanjani

Despre mai multe feluri de datorii între prieteni

● Pe la mijlocul anului trecut, datoria externă globală a republicilor rublofonice se ridica la un total de 86,0 miliarde de dolari. Ratele scadente pentru mai mult de 50% din suma menționată, la care se adaugă și restanțele totalizând 9,4 miliarde de dolari, sînt eșalonate pe o perioadă foarte „strînsă”, de numai trei ani, începînd cu 1 ianuarie curent. E grea de crezut că Rusia și fostele ei „surori” vor putea face față acestui ritm de plăți. Creditorii sînt îngrijorați, însă, mai ales de faptul că, deși căderea (catastrofală a) rublei le-a făcut foarte rentabile exporturile, „moștenitorii” Imperiului Roșu nu prea au ce să vîndă pentru a obține de-zele convertibile cu care să-și achite obligațiile.

● La sfîrșitul lunii decembrie, firmele americane constructoare de automobile au exportat în China un prim lot de 7 000 de autoturisme, în valoare de 130 de milioane de dolari. Palidă consolare pentru Beijing, avînd în vedere cele 150 de avioane de luptă F-16, în valoare de 6 miliarde de dolari, pe care Statele Unite le vor livra, în „compensație”, Taiwanului, chiar dacă, orice s-ar spune, un Cadillac este mai confortabil decît cockpit-ul unui avion de vînătoare.

● Pentru a mai echilibra cit de cit balanța de forțe și, poate, și pentru a întinde o mînă de ajutor „prietenului” aflat la nevoie, China a contractat în Rusia 24 de avioane de tip Sukhoi-27, pentru care va plăti un miliard de dolari; Su-urile reprezintă doar prima tranșă dintr-un import de mijloace de luptă care ar putea deveni considerabil, autoritățile chineze anunțîndu-și intenția de a mai cumpăra din Rusia mai mul-

te bombardiere MIG-31 și cîteva submarine.

● La începutul anilor '80, firma sud-coreeană Samsung Electronics Co. a decis să intre pe piața memory chip-urilor pentru computere, adresînd, în acest scop, cereri de licență mai multor firme americane și japoneze.

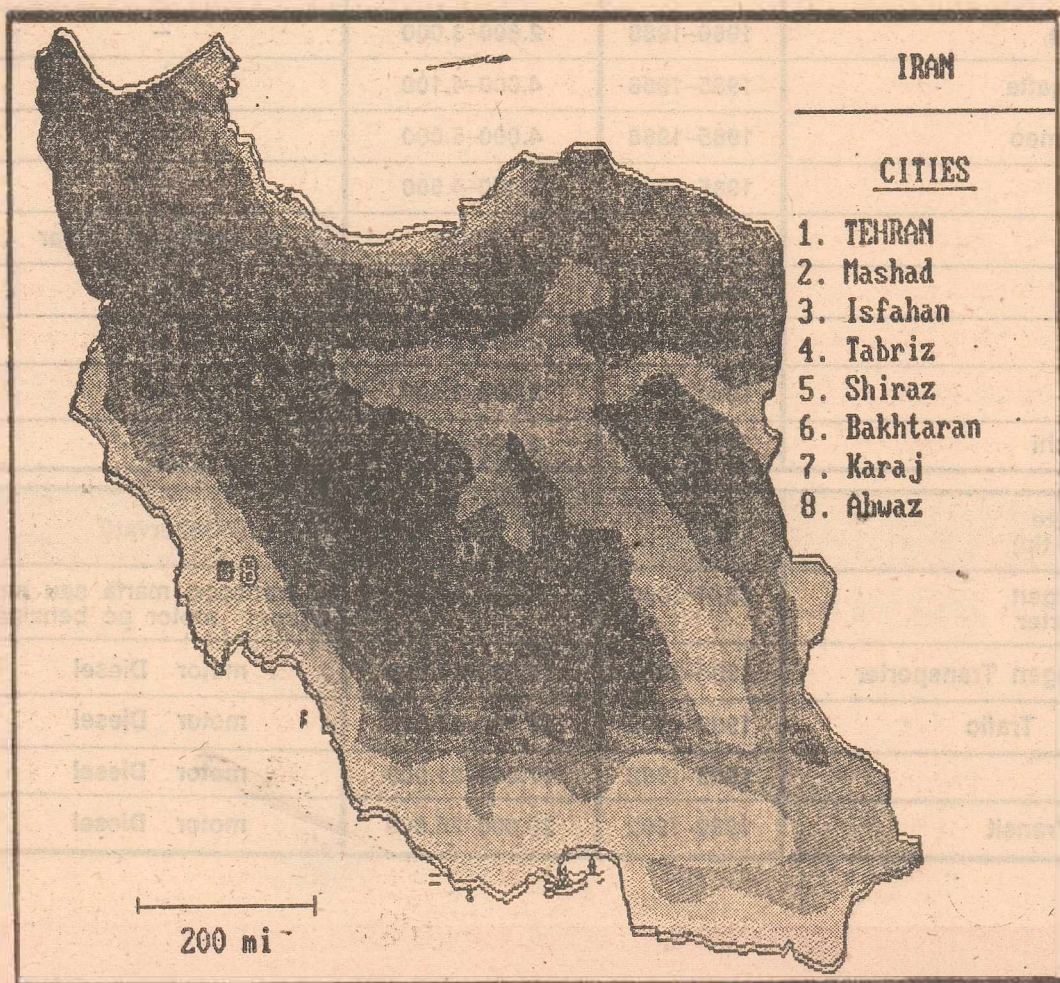
„Toți (cei mari) ne-au refuzat”, a declarat, recent, Kim Kwank Ho, directorul Diviziei Semiconductor, din cadrul S.E.Co. „Singura firmă care a răspuns favorabil solicitărilor noastre a fost Micon Technology Inc., din Boise, Idaho”, a mai spus directorul Kim, adăugînd, în final: „Micon Tech. este profesorul nostru și noi știm să ne respectăm maestrul”.

● Numai că, în acest caz, raporturile dintre maestru și discipol au devenit oarecum ciudate. În scurt timp, „elevul” și-a depășit „dascălul”, a produs chip-uri la fel de bune, dar mai multe și (mult) mai ieftine. Apoi și-a adus marfa pe piața natală a „profesorului”.

● Care, sîrînd ca „ars”, și-a acuzat „învățăcelul” de practici neioale, cerînd Departamentul Comerțului să-i impună taxe prohibitive de acces pe piață, pentru a-i mai tempera zelul cu care dorea să-și probeze competența.

● Zis și făcut: „înghițînd” taxele, Samsung a trebuit să și majoreze prețurile de vânzare în Statele Unite, stîrnind însă un val de proteste din partea producătorilor americani de computere, care utilizau chip-urile coreene tocmai pentru că erau mai ieftine, protejîndu-se astfel ci înșiși în fața concurențelor japoneze.

La închiderea ediției, lupta continuă. Vom reveni cu amănunte. Fără glumă.

IRAN

CITIES

1. TEHRAN
2. Mashad
3. Isfahan
4. Tabriz
5. Shiraz
6. Bakhtaran
7. Karaj
8. Ahwaz

200 mi

TÎRGURI DE MAȘINI

TIMIȘOARA-ARAD, prețuri practicate la finele lunii decembrie 1992

Cei care doresc să cumpere sau să vândă o mașină în tirgurile din Timișoara și Arad trebuie să știe, înainte de orice altceva, că toate prețurile se discută prin partea locului în mărci germane. Cotațiile și tranzacțiile se mai pot derula în dolari, sau, eventual, în forint, dar în nici un caz în lei. La sfârșitul lui decembrie '92, ratele de schimb în lei, la cumpărare, ale celor trei valute-forte menționate erau următoarele:

1 forint = 6,50—7,00 lei
1 DM = 55—57 Ft = 410—420 lei
1 \$ = 1,45—1,50 DM = 82—84 Ft = 615—625 lei

În general, conversia se face prin marcă.

Bun. Să trecem mai departe. Oferta la vânzare este dominată, în ambele tirguri, de autoturismele Dacia. Piața distinge trei categorii de „dacia”: românești, „ungurești” și „nemțești”; acestea din urmă, cele aduse din Germania, adică, sînt cele mai scumpe, între Daciile „purtate”. Daciile noi, cu număr de rodaj, mai ales break-uri, aduse în tirg de „băieții din Pitești”, au alt regim și alte prețuri. De altfel, acestea sînt singurele mașini noi la vânzare; „noutățile” de altă marcă apar numai cu totul și cu totul întâmplător. Piese de schimb și „cauciucăria” (bucse, simering-uri, alte garnituri etc.), pentru Dacia vin tot de la Pitești, însă pe altă filieră.

Tirgul din Timișoara este controlat de țigani. Ei fac prețurile. Șeful lor — un tip „stilat”, înalt, blond, cu părul creț — supraveghează afacerile instalat într-un Opel Omega, ultimul strigăt, comandîndu-și oamenii numai din priviri. „Echipa” pe care o conduce aduce în tirg între 20 și 50 de mașini, pe săptămînă, în majoritate Dacia procurate pe piața maghiară, dar și mărci occidentale, cu numere de Franța sau de Italia, ajunse în țară cine știe pe ce căi.

Să ne ocupăm, mai în amănunt, de marca dominantă în piață, așa-zisa „dacie-ungurească”. Avantajul fundamental în comerțul cu mașini românești cumpărate „dincolo” și revindute în țară, constă în faptul că negustorul nu plătește vamă; prin lege, sînt scutite de plată taxelor vamale mărfurile de orice fel produse în țară, care, după un periplu extern oricît de „aventuros”, se reintorc pe piața de origine. Un al doilea avantaj semnificativ constă în diferența dintre prețul de cumpărare extern și prețul de vânzare intern. Pînă în mai '92, Daciile se cumpărau în Ungaria la prețuri cuprinse între 1 300 și 1 900 de mărci germane; abia în toamnă (oct.—nov.), ele au început să urece, pînă la acum într-o plajă jalonată de repere mai puțin accesibile: 2 000; 3 000; 3 500 sau chiar 4 000 de mărci. În Germania, piața e mai bună; se pot cumpăra mașini aproape noi (fabricație 1987—1990), foarte bine întreținute, cu 2 000—2 400 de mărci. Pentru că a venit vorba de Germania, să spunem că, de mai bine de un an, Trabant-ul a ieșit din piață; cel puțin în tirgurile de la Timișoara și Arad. Tot la „rarități” se încadrează și Olciit-urile; am văzut unul singur, adus din Ungaria și cumpărat acolo cu 130 000 de forint. Cînd am întrebat de Lăstun mi s-a rîs în nas. Mai trebuie spus că nu poți cumpăra mașini în Ungaria dacă nu prezinți autorităților un act de schimb valutar emis de o casă de schimb sau de o bancă maghiară; evident, schimbul trebuie să acopere suma înscrisă în actul de vânzare-cumpărare.

O afacere mai puțin spectaculoasă, dar absolut sigură în comerțul cu „dacia ungurească” e „afa”; A.F.A. sînt asigurările maghiare obligatorii pentru toate mașinile înscrise în circulație, suma lor calculîndu-se prin aplicarea unei cote de 15% asupra prețului de vânzare trecut în acte. Cînd mașina este radiată din circulație prin vânzare, suma reprezentînd asigurarea revine noului proprietar; iar 15 000 de forint, dintr-un preț de vânzare de 100 000, reprezintă ceva! Chiar și numerele de vamă (provizorii) maghiare, care pot fi re-folosite, se vînd cu prețuri cuprinse între 1 800 și 2 000 de forint.

Cea mai scumpă mașină pe care am văzut-o la vânzare în cele două zile de tirg (26 dec. 1992, Timișoara și 27 dec. 1992, Arad) a fost un Chevrolet Caravanne, fabricație '92, înscris la New York, pentru care proprietarul cerea 26 000 de dolari.

Foarte scumpe erau și mașinile nemțești (BMW, Audi, Mercedes 190) sau de fabricație germană (Ford Escort), numite în limbaj „tehnic” „bricolate” (= modele îmbunătățite; cu modificări; nu de serie), ale căror prețuri depășeau cu 1 000—1 500 de mărci prețurile variantelor comune ale acelorași modele.

În amîndouă tirgurile se aduc și mașini în stare de funcționare, dar care nu mai pot fi înscrise în circulație (fiind mai vechi de opt ani). Cunoscătorii spun că și asta ar fi o afacere „tare”, mașinile respective cumpărîndu-se „afară” aproape pe degeaba și vînzîndu-se în tirg cu 1 500—2 000 de mărci. Am văzut vreo zece mașini de acest fel în Timișoara și vreo 25—30 în Arad; deci, afacerea merge, piața „înghite” și acest fel de marfă.

Tirgul de la Arad este mai bun, mai bogat decît cel din Timișoara. Prețurile sînt, însă, cam aceleași. Dacă Timișoara este piața țiganilor — în materie de mașini la mîna a n-a, firește — Aradul este piața italienilor (sau, mă rog, a unor oameni care vorbesc italiană). Aceștia vin în tirg cu mașini de-ale lor. Am văzut Lancia, Alfa Romeo, Fiat (Uno și Regatta), toate diesel

cu motoare de 1 100—1 600 cmc, pe care cereau prețuri cuprinse între 2 800 (Fiat Uno) și 5 000 de mărci (Alfa Romeo 33 Turbo).

Aproape toate turismele aduse în cele două tirguri, cu excepția notabilă a Daciilor noastre, sînt echipate cu motoare diesel de 1 400—1 600 cmc. Sînt și alte excepții: mașini cu cilindree mai mică sau mai mare decît „media” agreată de piață sau echipate cu motoare pe benzină; prețurile celor pe benzină coboară mult sub nivelul diesel-urilor.

Este clar că, în zona Timișoara — Arad, afacerea cea mai rentabilă este comerțul cu mașini. Am cunoscut, însă și oameni care s-au făcut „oameni” din transportul de gumă de mestecat peste graniță, în Ungaria; rata profitului pentru gumă variază între 60 și 80 la

sută. Alții și-au făcut capitalul din macramé-uri; în acest gen de comerț, un transport de un milion îți aduce un profit de un milion (în lei). Se practică, în zonă, și meseria de însoțitor în vamă; el aranjează ploile pentru „alogeni”. Cum? Simplu. Îl cunoaște sau o cunoaște pe nu știu cine la „trecere” și-i pune o pilă celui care are nevoie. Tarif: 500 de mărci, să zicem.

Cam atît, deocamdată, despre tirgurile de mașini situate în apropierea porții noastre de intrare în Europa. Dar despre zona comercială cu totul specială din vestul țării, inclusiv despre tirgurile auto de acolo, vom mai avea ocazia să vorbim.

DORU ADRIAN BRUTARU ■
MARCEL APOSTOLESCU ■

Autoturisme (marcă; tip)	An fabricație	Prețul în mărci germane	Observații
Dacia	1974-1984	1.600-3.000	preț în funcție de aspect, stare tehnică etc.
Dacia	1985-1982	2.200-3.500	—
Dacia break, nouă	1992	5.500	cu nr. de rodaj
Dacia berlină, nouă	1992	5.000-5.100	cu nr. de rodaj
Dacia „papuc”	1989	3.500	un singur exemplar
ARO-D (243; 244)	1987-1988	4.500	preț ferm
Audi Quattro (Diesel)	1986	10.000	stare excepțională
Volkswagen Golf - D	1985-1987	2.000-2.500	—
Audi Quattro, serie nouă	1992	36.000	—
Mercedes „prezidențial”	1988	25.000 (\$)	computer de bord
Mercedes 190/200 benzină și D	1986-1987	10.000-18.000	cele pe benzină sînt mai ieftine
Ford Escort, „bricolat”	1986	9.800	preț ferm
Peugeot 505, Combi	1989	25.000	preț ferm
Renault 18	1986-1987	2.800-3.100	—
Fiat Uno	1986-1988	2.800-3.000	—
Fiat Regatta	1985-1988	4.000-4.100	—
Alfa Romeo	1985-1988	4.000-5.000	—
Lancia	1985-1988	3.000-4.500	—
Talbot	1987	2.000	un singur exemplar
Honda	1985-1988	2.000-2.500	—
Datsun	1985-1988	2.000-2.500	—
Nissan	1984-1987	2.000-2.500	—
Mitsubishi	1984-1987	2.000-2.500	—

Microbuze* (marcă; tip)	An fabricație	Prețul în mărci germane	Observații
Volkswagen Transporter	1984-1988	4.500-5.000	pt. transport marfă sau persoane; motor pe benzină
Volkswagen Transporter	1984-1988	10.000-13.000	motor Diesel
Renault Trafic	1989-1992	18.000-22.000	motor Diesel
Fiat	1989-1992	17.000-21.000	motor Diesel
Ford Transit	1989-1992	20.000-24.000	motor Diesel

GAMA PEUGEOT 205

"SECOND HAND" (PREȚURI ÎN GULDENI OLANDEZI)

Nr. crt.	Tip	Nr. uși	CP	Pret nou	1991	1990	1989	1988	1987	1986
1	205	5	45	15.195	—	—	—	—	—	—
2	XE 1.0	3	45	18.695	16.000	14.000	12.300	10.700	9.200	8.000
3	XE 1.1	3	54	18.050	—	—	12.700	11.300	9.700	8.500
4	XE 1.1 Inj. kat	3	60	19.715	17.500	15.300	13.500	—	—	—
5	XE 1.1 Accent	3	54	18.525	—	—	13.000	11.500	10.000	8.700
6	XE 1.1 Acc. inj. kat	3	60	21.940	17.800	15.800	14.000	—	—	—
7	XE 1.1 Junior	3	54	18.350	—	—	13.000	11.500	10.000	8.700
8	XE 1.1 Junior inj. kat	3	60	19.985	—	15.800	14.000	—	—	—
9	XL 1.1	3	54	19.995	—	—	13.500	12.000	10.200	9.000
10	XL 1.1 Inj. kat	3	60	23.200	19.300	17.200	15.300	—	—	—
11	XR 1.1 inj. kat	3	60	24.720	20.700	17.800	15.700	—	—	—
12	XR 1.3	3	60	22.223	—	—	15.200	13.000	11.000	9.500
13	XR 1.4 inj. kat	3	79	26.645	22.200	19.500	17.200	—	—	—
14	XS 1.3	3	80	24.075	—	—	16.500	14.000	12.000	10.200
15	XS 1.4 inj. kat	3	79	28.570	23.800	20.800	18.300	—	—	—
16	GE 1.1	5	54	18.585	—	—	13.000	11.500	10.000	8.700
17	GE 1.1 inj. kat	5	60	20.420	18.200	16.200	14.300	—	—	—
18	GL 1.1	5	54	20.530	—	—	14.500	12.500	10.800	9.500
19	GL 1.1 inj. kat	5	60	24.010	20.000	17.800	15.800	—	—	—
20	GR 1.1 inj. kat	5	60	25.530	21.300	18.800	16.700	—	—	—
21	GR 1.3	5	60	22.760	—	—	15.500	13.000	11.000	9.700
22	GR 1.4 inj. kat	5	79	27.466	22.500	20.000	17.700	—	—	—
23	GT 1.3	5	78	24.610	—	—	16.800	14.000	12.000	10.500
24	GT 1.4 inj. kat	5	79	29.380	24.000	21.000	18.500	—	—	—
25	XR 1.6 aut.	3	80	29.970	—	21.500	18.700	16.300	14.000	—
26	GR 1.6 aut.	5	80	30.680	—	22.000	19.200	16.500	14.300	—
27	XT 1.6 aut.	3	80	32.315	26.500	—	—	—	—	—
28	GT 1.6 aut.	5	80	33.125	27.200	—	—	—	—	—
29	Rallye	3	103	26.200	—	—	17.500	14.800	—	—
30	GTI 1.6	3	105	33.295	—	24.700	21.300	18.300	15.700	13.300
31	GTI 1.9	3	130	36.995	—	—	24.300	21.000	18.500	—
32	GTI 1.9 kat	3	122	40.450	33.000	29.000	25.500	—	—	—
33	XLD	3	60	26.545	22.300	19.000	15.800	13.000	10.500	6.000
34	XRD	3	60	28.370	24.000	20.000	16.500	13.500	11.000	8.500

Automobilele din gama 205, fabricate de consorțiul francez Peugeot — Citroën, s-au vândut foarte bine în ultimii ani, nu numai pe piața franceză, ci și în întreaga Europă de Vest. Se spune că Olanda este cea mai ieftină piață pentru automobilele la mîna a doua. În Olanda, vânzările și cumpărările în care s-au tranzacționat Peugeot-uri tip 205 au fost cele mai nu-

meroase. Deci, lista de mai sus cuprinde prețurile (în guldeni) de pe segmentul cel mai reprezentativ al pieței automobilelor „de ocazie” din Vest.

Conversia prețurilor în mărci germane și, respectiv, în lei, se face după următoarea formulă: 1 gulden = 0.75 DM = aprox. 300 lei.

Omul și mașina lui

Directorul coordonator al magazinului „COCOR” din București, domnul Emanoil Udrea, conduce, din 1980, aceeași mașină: o Dacie 1300 fabricată în 1974.

Nu este o mașină oarecare, ci una cu piese franțuzești. Cu toate că este destul de în vîrstă, mașina arată ca o „adolescentă”. „Adolescentă” d-lui Udrea este și acum competitivă, deoarece stăpînul ei apreciază un lucru atunci cînd îl are și nu după ce l-a pierdut. Datorită faptului că nu a avut și nici nu are amante, pe locul din dreapta șoferului a stat întotdeauna soția sa, care s-a dovedit a fi un foarte bun copil. De multe ori îi vine foarte greu să se despartă de „adolescentă”, drept urmare, anul trecut, în vară, cînd se afla în stațiunea Cheia, a dormit în mașină. Dl Udrea nu a „reusit” nici un accident. A fost o dată la un pas de... dar printr-o manevră la Ayrton Senna a reușit să evite în ultimul moment o posibilă tragedie.

La volan, nu se lasă nici un moment „manipulat” de gânduri negre, de fuste care mai de care mai scurte din care ies la iveală picioare lungi, ispititoare, de decolteuri provocatoare sau de parfumuri excitante. La volan, dl. Udrea este pur și simplu conducător auto.

În privința cauzelor accidentelor, domnia-sa spune: „Omul este vinovat sută la sută de producerea unui accident; mașina își ascultă întotdeauna stăpînul, dacă are pe cine”.

GHEORGHE BARBU ■

PREȚURILE DE VÎNZARE
CU AMĂNUNTUL

Prețurile de vînzare cu amănuntul, de ultimă oră, practicate de producătorii interni de automobile, sînt următoarele:

Uzina de autoturisme
Dacia — Pitești

Model	Pret (în lei)
1. Dacia 1310 TM	1 370 500
2. Dacia 1310 S (berlina)	1 397 900
3. Dacia 1310 L (berlina)	1 447 800
4. Dacia 1310 L (break)	1 598 100
5. Dacia 1309 L	1 633 500
6. Dacia 1325 Liberta	1 654 800
7. Dacia 1304 L (platforma)	1 708 200
8. Dacia 1304 L (pick-up)	1 712 000
9. Dacia 1307	1 763 000

Fabrica de autoturisme de teren
ARO — Cîmpulung

Model	Pret (în lei)
1. ARO 243 — D	2 600 000
2. ARO 244 — D	2 600 000
3. ARO 320 — D	3 000 000
4. ARO 10 (pe benzină)	2 200 000

BRINDUȘA NICOLAE ■

AUTO FLASH

● **FORD MOTOR CO.** și-a anunțat intenția de a reduce cu 10 000 numărul angajaților săi din Europa, în cursul acestui an, pe fondul unei „ajustări descrescătoare” a producției. La filialele europene ale firmei lucrează, în prezent, 92 750 de salariați.

● A început să producă prima fabrică din Europa a firmei nipone **TOYOTA MOTOR Corp.**; amplasată în centrul Angliei, la Burnaston, fabrica respectivă, în care „firma-mamă” a investit 1,1 mld. de dolari, va produce anul acesta 36 000 de automobile, producția urmînd să crească pînă la 100 000, în 1994.

● **Dieter Ullsperger**, directorul financiar de la **VOLKSWAGEN AG**, a anunțat că în contextul unui declin sensibil al tuturor firmelor germane producătoare de autovehicule, VW își va reduce producția de autoturisme cu 80 000 de unități, în 1993, fără să precizeze care dintre modelele aflate în fabricație va fi sacrificat. „Este posibil să traversăm o criză a vânzărilor”, a mai spus dl. Ullsperger, referindu-se la faptul că devalorizarea mai multor valute europene în raport cu moneda germană va conduce la o scumpire semnificativă a exporturilor țării sale.

● Și **DAIMLER-BENZ AG** intenționează să-și reducă personalul. Măsura va afecta uzinele Mercedes-Benz, care vor trebui să-și concedieze 12 500 dintre salariați.

● „Nu avem în față un an prea bun”, a declarat, la Paris, **Jacques Calvet**, președintele Consiliului de administrație de la Peugeot—Citroën, apreciînd că vânzările consorțiului pe care îl conduce vor fi cu 4 la sută mai mici în 1993, în comparație cu 1992.

● Filiala britanică a firmei **NISSAN** va produce în 1993 mai mult decît în 1992; anul acesta, vor fi fabricate 270 000 de autoturisme, față de numai 179 000, produse în anul recent încheiat.

● **Asociația Niponă a Producătorilor de Autovehicule** a anunțat, la Tokyo, că vânzările globale ale membrilor săi s-au cifrat, în 1992, la un total de 6,97 milioane de unități; în 1993, asociația prevede creșterea cu 1—2 la sută a vânzărilor globale, în unități fizice.

M. APOSTOLESCU ■

La Salonul Internațional al Invențiilor — **EUREKA '92** — desfășurat la Bruxelles, în luna noiembrie a anului trecut, motorul cu ardere internă prezentat de inginerul român **Dumitru Marinescu** a obținut medalia de aur.

Invenția d-lui Marinescu, actualmente pensionar, a stîrnit un interes major. Motorul revoluționar conceput de domnia-sa este destinat echipării autoturismelor. Oficiul Român pentru Tranzacții Tehnice Internaționale și Biroul Internațional al Organizației Mondiale a Inventatorilor — **WIPO**, de la Geneva — au primit numeroase solicitări de licență din partea unor mari firme constructoare de motoare și automobile din S.U.A., Japonia și din mai multe țări membre ale Pieței Comune, care doresc să realizeze prototipul motorului și să testeze performanțele acestuia.

Menționăm că, în prezent, „motorul Marinescu” se află în curs de realizare în țară.

BRINDUȘA NICOLAE ■

EVOLUȚIA CURSULUI DE FIXING

in perioada 01 ianuarie - 31 decembrie 1992
- lei / US \$ -

Ziua	Luna			Luna			Luna			Luna		
	Ianuarie	Februarie	Martie	Aprilie	Mai	Iunie	Iulie	August	Septemb.	Octombr.	Noiembr.	Decembr.
1	—	—	—	198	—	226	307	—	383	430	—	—
2	—	—	198	198	—	226	307	—	383	430	430	430
3	190	197	198	198	—	226	310	365	383	—	430	430
4	—	197	198	—	209	226	—	372	391	—	430	430
5	—	197	198	—	214	226	—	366	—	430	430	—
6	191	197	198	198	216	—	313	370	—	430	430	—
7	191	197	—	198	220	—	329	373	391	430	—	430
8	191	—	—	198	225	226	345	—	391	430	—	430
9	192	—	198	198	—	230	362	—	399	430	430	430
10	192	197	198	198	—	235	358	370	396	—	430	430
11	—	197	198	—	226	242	—	370	396	—	430	430
12	—	197	198	—	226	251	—	365	—	430	430	—
13	193	198	198	198	226	—	355	370	—	430	430	—
14	195	198	—	198	226	—	355	373	396	430	—	430
15	195	—	—	198	225	260	358	—	405	430	—	430
16	196	—	198	198	—	267	357	—	405	430	430	430
17	196	198	198	198	—	280	360	379	405	—	430	430
18	—	198	198	—	226	280	—	376	405	—	430	430
19	—	198	198	—	226	283	—	379	—	430	430	—
20	198	198	198	198	226	—	362	380	—	430	430	—
21	198	198	—	198	225	—	358	380	408	430	—	430
22	198	—	—	198	225	286	357	—	412	430	—	430
23	196	—	198	198	—	289	358	—	416	430	430	430
24	197	198	198	198	—	292	365	380	420	—	430	430
25	—	198	198	—	226	295	—	380	426	—	430	—
26	—	198	198	—	227	298	—	383	—	430	430	—
27	196	198	198	—	226	—	365	383	—	430	430	—
28	196	198	—	198	226	—	360	383	426	430	—	430
29	197	—	—	198	226	301	365	—	426	430	—	460
30	197	●	198	206	—	304	365	—	426	430	430	460
31	198	●	198	●	—	●	365	383	●	—	●	—

Perioada	Ianuarie	Februarie	Martie	Aprilie	Mai	Iunie	Iulie	August	Septembr.	Octombr.	Noiembr.	Decembr.
Zile de licitație	21	20	22	21	20	22	23	21	22	22	21	20
Media cursului (lei/\$)	194,90	197,60	198,00	198,38	223,60	261,32	349,39	375,24	404,04	430,00	430,00	433,00

Zile de licitație / Media cursului (lei/\$)	Trim. I	63/196,84	Trim. II	63/228,36	Trim. III	66/375,83	Trim. IV	63/430,95
	Semestrul I		126/212,60		Semestrul II		129/402,75	
	Anul 1992				255/308,80			

HOTĂRÎREA GUVERNULUI

NR. 65 / 1991

Guvernul României hotărăște :

Art. 1 — Banca Națională a României este împuternicită să organizeze Bursa de Valori, ca societate pe acțiuni, în condițiile Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale.

Înființarea Bursei de Valori din București se va face astfel încât aceasta să poată desfășura operațiunile specifice imediat ce vor fi îndeplinite condițiile tehnice și formele de funcționare.

Art. 2 — Obiectul de activitate al Bursei de Valori din București va fi crearea condițiilor de funcționare și implementare a pieței secundare de capital, în cadrul mai larg al pieței de capital din România.

Art. 3 — Cheltuielile efectuate de Consiliul de administrație al Bursei se creditează de către Banca Națională până la recuperarea lor din veniturile Bursei de Valori.

Art. 4 — Secretariatul general al Guvernului României va sprijini înființarea Bursei de Valori, prin repartizarea unui spațiu adecvat funcționării acestei instituții.

Art. 5 — La înființare, structura organizatorică și bugetul vor fi cele prevăzute în anexa la prezenta hotărâre. Structura organizatorică și bugetul vor putea fi modificate în condițiile prevăzute de actele constitutive ale Bursei de Valori.

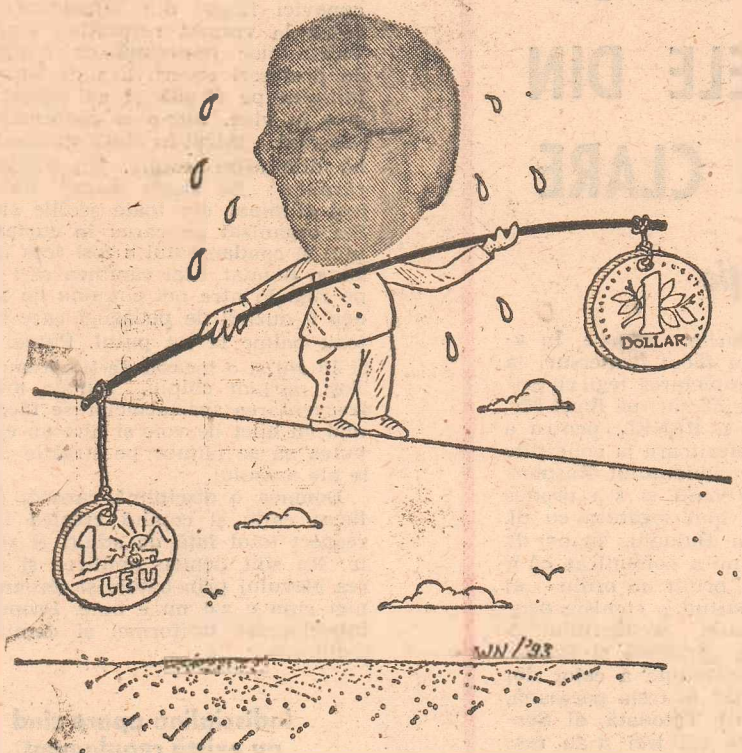
Prim ministru al Guvernului,
Petre Roman

Se împlinesc, în curând, doi ani de la data la care Guvernul a împuternicit Banca Națională să organizeze Bursa de valori.

INTREBĂRI :

1. A finalizat B.N.R. proiectul de lege privind organizarea și înființarea Bursei de valori ? Dacă „DA”, când ?
2. A înaintat B.N.R. proiectul de lege în cauză celor două Camere ale Parlamentului ? Dacă „DA”, când ?
3. Proiectul de lege respectiv și actele constitutive ale Bursei de valori pot fi date publicității ? Dacă „DA”, când ?
4. Legea bursei va intra pe agenda de lucru a Parlamentului ? Dacă „DA”, când ?
5. Ce spațiu („adecvat funcționării acestei instituții” — subl ns.) intenționează Secretariatul general al Guvernului să repartizeze Bursei de valori ?

AVENTURILE LEULUI ÎN 1992

În 1992, leul a intrat în piață cu o valoare unică a cursului său de schimb în raport cu dolarul. În noiembrie 1991, când cursul practicat în tranzacțiile la negru nu depășise prea mult cota 200, autoritățile au decis să plaseze cursul oficial al monedei naționale în vecinătatea acestei valori confirmate de piață, hotărînd: un dolar se va schimba de aici înainte pentru 180 de lei. Năvii au crezut că acesta va fi pragul de cădere ultim al leu-

lui, care și așa se devalorizase cu 150%, față de cursul cu care debutase în perioada de tranziție. Lucrurile n-au stat, însă, deloc așa. Prins în vârtejul presiunilor inflaționiste din economie și afectat de dezechilibrul tot mai accentuat al balanței de plăți, leul a cedat din nou. Cursul dolarului a început să urce, la negru, depășindu-se tot mai evident de pragul său oficial.

Cum-necum, responsabili politici monetare au reușit să

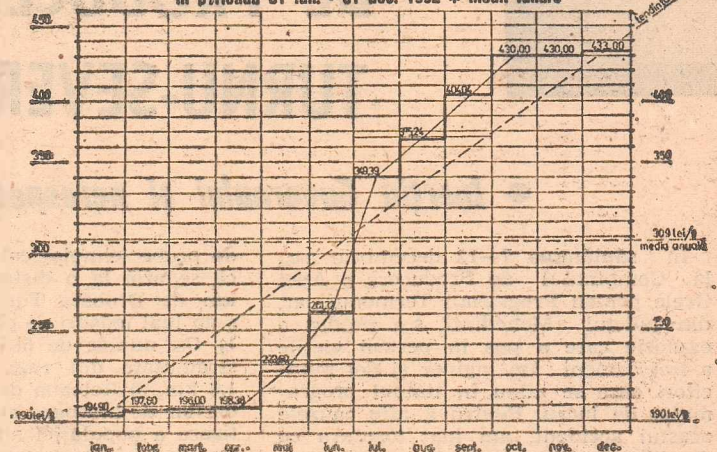
mențină cursul de fixing în chinga valorii oficial acceptate, timp de câteva luni. Valoarea „unică” a cursului cu care leul a pășit în 1992 nu a fost infirmată la licitațiile bancare de fixing. Din ianuarie pînă la finele lunii aprilie, cursul cel mai bun a pivotat în jurul valorii de 195 de lei pentru un dolar, conturînd un prim așezis palier de stabilitate. Dar vara lui '92 s-a dovedit a fi într-adevăr „lungă și fierbinte”. După ce, în mai, fixingul atinsese cota 226, din iunie a început să urce galopant, ajungînd la 365 lei/\$, la sfîrșitul lui iulie, la 383 lei/\$, la sfîrșitul lui august, și la 426 lei/\$, la 30 septembrie.

Probabil, autoritățile au considerat acest curs ca fiind bun pentru iarnă; fixingul a înghețat cu puțin deasupra valorii amintite timp de trei luni, cuibărindu-se pe un al doilea așa-zis palier de stabilitate (430 lei/\$). Cu numai trei zile înainte de Anul Nou, palierul s-a rupt. La licitația din 29 decembrie 1992, cursul de fixing a mai făcut un pas în față, urcînd, dintr-un foc, pînă la nivelul de 460 lei/\$. Temperatura tranzacțiilor valutare extra-oficiale a crescut brusc, în pofida frigului de afară, dolarul vinzîndu-se pe piața liberă cu 800 de lei.

Acum, rămîne de văzut ce nou palier de stabilitate vor mai inventa autoritățile; și, mai ales, rămîne de văzut cît va rezista leul pe acest nou palier. Sigur este un singur lucru: din întregul angrenaj al economiei naționale, doar pe piața valutară situația este la „înalțime”.

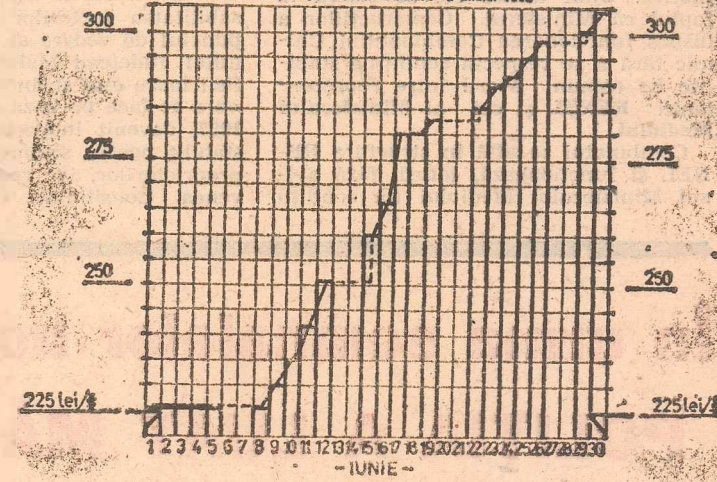
EVOLUȚIA CURSULUI DE FIXING

În perioada 01 ian. - 31 dec. 1992 * Medii lunare

EVOLUȚIA CURSULUI DE FIXING

În cea mai agitată lună „dursieră” a anului 1992

VALORILE NOMINALE ALE CURSULUI ÎN ORDINE CRONOLOGIC-CRESCĂTOARE ȘI FRECVENȚA LOR DE APARIȚIE

Valoare	190	191	192	195	196	197	198	206	209	214	216	220	225	226	227
Frecvență	1	3	2	2	5	11	58	1	1	1	1	1	4	17	1
Valoare	230	235	242	251	260	267	280	283	286	289	292	295	298	301	304
Frecvență	1	1	1	1	1	1	2	1	1	1	1	1	1	1	1
Valoare	307	310	313	329	345	362	358	355	357	360	365	372	366	370	373
Frecvență	2	1	1	1	1	2	4	2	2	2	7	1	1	4	2
Valoare	376	379	380	383	391	396	399	405	408	412	416	420	426	430	460
Frecvență	1	2	4	7	3	3	1	4	1	1	1	1	4	61	2

KNOW-HOW

O șansă pentru România

• ECTI dorește și poate să ajute întreprinderile românești

ECTI (Echanges et Consultation Techniques Internationaux), adică Asociația pentru Consultanță și Asistență Tehnică Internațională este o bancă franceză de experți, celebră în întreaga lume. Ea reunește peste 4.000 de specialiști de formație universitară, toți pensionari, avînd, deci, fiecare, o bogată experiență în domeniul său de activitate, care lucrează în regim de voluntariat. Asocia-

ția răspunde la orice solicitare privind soluționarea unor probleme de ordin tehnic, economic, organizatoric sau de orientare, pe care le-ar avea întreprinderea solicitantă, indiferent de profilul acesteia. Înființată în 1975, ECTI și-a trimis, pînă acum, reprezentanții în peste 60 de țări, răspunzînd astfel miilor de solicitări care i-au fost adresate. În România, ECTI a venit încă din 1984, dar numărul

întreprinderilor românești care au apelat la serviciile sale a crescut spectaculos după 1989.

Grație eforturilor întreprinse de A.G.I.R. (Asociația Generală a Inginerilor din România), activitatea ECTI a fost mai bine cunoscută de agenții noștri economici. În 1992, ne-a spus dl. prof. dr. ing. Eugen Șofan — secretarul Filialei din București a A.G.I.R. — asociația inginerilor români l-a invitat de două ori în țară pe reprezentantul ECTI pentru Europa Centrală și de Est, Paul Challier.

Dl. Challier, însoțit de d-na ing. Florentina Timaru — reprezentanta ECTI la București — a vizitat 40 de întreprinderi românești, primind un număr impresionant de solicitări pentru obținerea unor consultări de specialitate, în

domenii diverse (analiză de macrodiagnoză, contabilitate analitică, organizarea controlului calității, organizarea producției, marketing, privatizare, vinzări, resurse umane, evaluarea patrimoniului, politică energetică, poluare și protecția mediului etc.). La finele lunii decembrie, dl. Challier s-a întîlnit la sediul A.G.I.R. din București cu specialiști ai mai multor întreprinderi din Capitală (Semănătoarea, URBIS, ROCAR ș.a.), interesați în probleme de consultanță, transfer de tehnologie, know-how și marketing.

Pentru a obține consultanță prin ECTI, potențialul beneficiar trebuie să trimită pe adresa asociației un dosar care să cuprindă cererea de asistență, însoțită de o punere în temă cît mai clară și mai detaliată, cu elemente

pe drumul căutării noului echilibru s-a și concretizat, deja, în deprecierea cu încă 17% a cursului de schimb al leului în raport cu dolarul, față de nivelul considerat normal în noiembrie 1991; pasul respectiv atestă faptul că dirijitorii destinelor monedei naționale au aflat, cel puțin, încotro să-și îndrepte eforturile: înainte (că înapoi nu se poate) și în jos. Cît de jos, vom vedea.

Deocamdată, prin politica monetară pe care a promovat-o, statul român a reușit „performanța” notabilă de a-și transforma (aproape) toți cetățenii deținători de autoturisme în milionari. N-ar fi exclus ca, la primăvară, toți cei care vor putea urmări color noua schemă de programe a televiziunii să fie, la rîndul lor, milionari.

MARCEL APOSTOLESCU

descriptive specifice cît mai precise; ECTI răspunde trimițînd solicitantului o listă cu numele specialiștilor săi în domeniul respectiv, la care anexează curriculum-urile acestora, beneficiarului reținîndu-i decizia asupra alegerii expertului de care are nevoie pentru soluționarea situației, precum și asupra modului în care acesta își va desfășura activitatea.

Cei interesați, întreprinderi de stat sau particulare, mari sau mici, pot scrie ECTI pe adresa: 3, rue de Lagelbach, 75847 Paris — cedex 17, France (tel./fax: 33-143 80.51.14; telex: 643200 F) sau pot telefona reprezentantului asociației la București (ing. Florentina Timaru) la tel: 01 — 514.19.76.

BRINDUȘA NICOLAE

SOCIAL

ACCIDENTUL DE LA COMBINATUL DE PRODUCERE A APEI GRELE DIN TURNU-SEVERIN ARE CAUZE CLARE

• Inertia Guvernului și nerespectarea normelor de protecție

În săptămâna 7-12 decembrie a.c., la Combinatul de Producere a Apei Grele pentru Programul Termonuclear, din județul Mehedinți, s-a produs o explozie care a pus în pericol viețile a trei oameni: un inginer și doi muncitori care se aflau în timpul programului de lucru. Pentru a afla cauzele acestui accident, am luat legătura cu dl. deputat Nicolae Șerdin, fost vicepreședinte al Consiliului Județean Mehedinți. Domnia sa ne-a comunicat că, după părerea autorităților mehedintene, accidentul s-a produs din două motive. Unul dintre ele se referă la faptul că Ministerul Construcțiilor a dispus funcționarea Combinatului Chimic fără a se respecta condițiile stabilite de comun acord între reprezentanții RENEL și cei ai Ministerului Mediului.

Combinatul se află în structura RENEL și funcționează, totuși, fără avizul Ministerului Mediului (în condiții

de probe tehnologice). Trebuie precizat că se află la o distanță de circa 6-8 km de Drobeta Turnu Severin și nu s-au luat măsuri de protecție imediate: 1) Un număr de 565 familii nu sînt strămutate din raza de influență de 1,6 km. 2) Rețeaua de depistare a pierderilor de hidrogen sulfurat și de avertizare a populației nu este montată. 3) Nu este montată rețeaua de arzătoare stabilită în proiect pentru protejarea populației în cazul pierderilor de hidrogen sulfurat.

Exceptând motivele de ordin tehnic, care țin direct de organizarea și responsabilitatea factorilor de decizie, din punctul de vedere al conducerii Consiliului Județean Mehedinți cel mai dificil lucru este strămutarea locuitorilor, care se face pe baza Decretului nr. 11/1987, devenit inoperant. Astfel, locul stabilit pentru strămutare a fost redat proprietarilor, iar responsabilitatea revine Consiliului Popular Județean,

alocîndu-i-se fondurile necesare. În aceste condiții, s-au făcut demersuri la Guvern pentru completarea legii cu pricina și, desigur, demersuri pe lângă Ministerul Mediului și RENEL, pentru a se da explicații referitoare la condițiile de funcționare a combinatului. Răspunsurile, însă, n-au venit și s-a produs inevitabilul. „Am luat legătura cu dl. prefect Constantin Bulugiu, spune dl. N. Șerdin, care mi-a comunicat că n-urma accidentului, printr-un ordin al Prefecturii, s-a instituit o comisie pentru anchetarea cauzei accidentului. A fost, de asemenea, sesizată și Procuratura. Starea de sănătate a celor doi muncitori este bună” (a treia persoană, între timp, a murit). Totodată, dl. Șerdin a specificat că cei trei n-au respectat normele de protecție a muncii, care cereau în mod obligatoriu ca masca de gaze să fie purtată pe figură.

MARIA TIMUC ■

În urma semnalelor noastre, POLIȚIA A LUAT MĂSURI

Către,
Redacția revistei „Flacăra”,

În revista Flacăra nr. 49/15.12.1992, a fost publicat articolul „Afaceri cu otrăvă la Focșani”, sub semnătura domnului ION RUSU, care semnalează descoperirea la „COMAT” S.A. Vrancea, a 28,5 tone ferocianură de potasiu și 758 kg cianură de potasiu, importate din fosta Uniune Sovietică și R.D.G. în anii 1988-1989, de către fostele întreprinderi de comerț exterior „CARPATI” și „CHIMICA” București.

Verificările efectuate de organele de poliție au stabilit următoarele:

În anul 1989, între I.C.E. „CARPATI” și I.C.E. „CHIMICA” s-a înche-

iat o convenție de colaborare, prima avînd rol de finanțator pentru import de ferocianură de potasiu din U.R.S.S. care urma să fie exportată în Germania.

Aceste produse chimice aflate în tranzit pe teritoriul României erau lăsate în custodie în depozitul de chimie al S.C. „COMAT” S.A. Vrancea - fostă B.J.A.T.M. care funcționa în baza autorizației muncii și Centrul Sanitar Antiepidemic Județean.

Datorită evenimentelor din decembrie 1989, cantitățile mai sus-menționate nu și-au urmat traseul către export, rămînd depozitate în cadrul S.C. „COMAT” S.A. Vrancea.

De menționat că ferocianura de potasiu nu face parte din substanțele to-

xice prevăzute în Decretul 466/1979, iar faptul că pentru cianura de potasiu nu a fost solicitată reactualizarea autorizației de funcționare, același act nu precizează aplicarea vreunei sancțiuni.

În urma controlului efectuat, s-a luat măsura expedierii celor două categorii de substanțe către beneficiari și anume „ELECTROPOTERE” S.A. Craiova și firma „BAYER” din Germania, dar S.C. „COMAT” S.A. Vrancea i s-a interzis să mai dețină astfel de produse pînă la obținerea autorizației de funcționare.

În urma controlului efectuat, s-a luat măsura expedierii celor două categorii de substanțe, către beneficiari și anume „ELECTROPOTERE” S.A. Craiova și firma „BAYER” din Germania, iar S.C. „COMAT” S.A. Vrancea i s-a interzis să mai dețină astfel de produse pînă la obținerea autorizației de funcționare.

Biroul de presă
al Inspectoratului General al Poliției

Nr. 83 804 din 05 ian. 1993.

AFLĂM DE LA INTERPOL CE MAI FAC ROMÂNII PRIN STRĂINĂTATE

Prin bunăvoința ofițerilor de la Biroul Național „INTERPOL” din România - din păcate, un birou național restrîns ca personal, la un volum în creștere dramatică a infracțiunilor de tot felul - am aflat câteva dintre isprăvile românilor noștri din străinătate. Deci, nu numai ale romilor - căci adesea avem tendința să punem toată vina și pricazul numai pe „bieții” tuciuși, deși ei dețin cu brio locul întâi în topul infracțiunilor - ci și ale altor conaționali.

UN ROMÂN CĂSĂPEȘTE UN POLIȚIST AUSTRIAC

Fuga după infractori nu este ușoară, în genere. Te trezești față-n față cu un infractor înarmat pînă-n dinți; posesor al unei tehnici de luptă, numai în

filme văzute. De la sprayurile paralizante la nunciaguri și arme de foc, te poți aștepta, realmente, la orice. Cum trec infractorii internaționali frontierele României cu astfel de „bijuterii” e o altă problemă, pe care o vom discuta o într-un viitor apropiat.

Interesîndu-ne de soarta lui I.D. din Oradea (folosim inițialele, pentru a nu perturba o muncă de urmărire și cercetare penală deja demarată), am aflat

că a fost la Viena. Aici a avut o serioasă altercație cu poliția veneză. Ce a făcut orădeanul în Austria? După o perioadă de turbulență, nespecifică germanilor și nici austrieșilor, ardeleanul descins la Viena a căsăpît un polițist austriac în plin centrul Vienei. Poliția austriacă a cerut date suplimentare despre individul amintit. INTERPOL-ul național a răspuns prompt și la obiect. În orice caz, la Viena nu e ca în Bolintinul din Vale.

OMUL CU O MIE DE FEȚE

Conaționalul nostru V.Gh. Z. s-a născut la Cluj. După revoluție, a plecat puțin în Germania unită și democrată... A avut trei-patru identități. La un moment dat, ofițerii activi ai serviciilor naționale „INTERPOL” nu știau dacă-l cheamă Helmuth sau Schmidt. Pentru anumite fapte reprobabile, a fost dat imediat în urmărire internațională. Așadar, tot prin **notiță roșie**. De la amprente digitale și poză la identitatea sa reală, datele s-au adunat. Poliția germană a solicitat probe suplimentare. S-au pus pe tapet. Clujeanul V. Gh. Z. nu poate scăpa decît în gaură de șarpe. Vom reveni asupra cazului, întrucît merită cu prisosință.

Pe vremea mea, pedagogii împărțeau sute de palme!

Gabriel Bojin, inginer pensionat
Am absolvit în 1944 Liceul „C. I. Conovici Loga” din Timișoara. Atrona la vremea respectivă director Vasile Mioc împreună cu o garnitură de profesori severi. Era de ajuns să ne înfruntăm pe stradă și ne înghețau geala în vine. Într-o zi profesoara franceză a intrat în clasă spunînd: „Să dimineața, copii”. Un gîlgîr răspuns: „Să crești mare”. Băiatul a fost eliminat din toate școlile statului. S-a organizat un careu în curtea școlii și condamnatul a fost scos în loc și blamat. Mai rămînea să-l așezăm pe rug. Printre noi circulau de asemenea o duzină de pedagogi care împărțeau palme la tot pasul. Puteai să-l și bîntuiești cu o încașă de-ți săreau din toți purtam chipuri, numai mat frecventarea spectacolelor se făcea mai cu bilet de voie și nici un elev nu putea să se plimbe pe străzile cele ale orașului.

Domnea o disciplină cazonă, dar făcea carte și copilul creștea în respect total față de adulți și societate. Nu sînt pentru umilirea și eroarea elevului prin bătaie și teroare, nici cum e azi nu e bine. Propun introducerea uniforme și demixarea școlilor.

Indisciplina apare cînd nu există regulament

CAZACU AUREL - director adjunct al Liceului I. L. Caragiale București: „Indisciplina apare cînd nu există un regulament. Noi nevoim să așteptăm ca forurile să ne traseze direcții. Echipa conducere a liceului a pus la punct regulamentul de ordine interioară, care l-am prelucrat elevilor, părinților și cadrelor didactice. Ieșiri din școală sînt inerente, dar sînt rezolvabile.”

O situație gravă am întâmpinat sfîrșitul anului '90, începutul anului '91; cînd ne-am confruntat cu problema străzii. Au fost cazuri cînd grupuri organizate au pătruns în școli, licee scopuri de jaf. Pentru rezolvarea acestor confruntări cu strada am constituit perfect cu organele de poliție din toată țara. Am reușit să descoperim cap de bandă; i s-a făcut dosar. Prin nu știu ce procedeu Procuratura

DESPRE
DESPRE

OAMEI INCREDIBIL

- Știe pe de rost
- Și-a construit o...

La actualul recensămint al populației, s-a constatat că dintre așezările rurale din județul Dolj, populația cea mai numeroasă o deține comuna Dăbuleni, cu peste 14 000 locuitori! Așadar, la o comună cu un așa număr de locuitori, evantaiul de fapte al sătenilor este de-o coloratură diversă. Redăm numai câteva întîmplări ce concurează cu incredibilul. Deci, oameni de fapte din comuna Dăbuleni - Dolj:

Nu demult, a ieșit la pensie Eftich Băjenaru, funcționar la compartimentul de stare civilă din cadrul primăriei. Ceva foarte normal. Numai că Eftich Băjenaru este înzestrat cu o memorie de computer. El știe pe de rost date și locul de naștere la toți cei 14 000 locuitori ai comunei, la care mai adăugăm și alte informații statistice extreme de prețioase! Fără doar și poate, a

E cazul să reintroducem BĂTAIA ÎN ȘCOLI?

SOCIAL

Existența legii învățământului menține haosul în școli • Bande de tilhari atacă sistematic liceele • Familia nu se mai ocupă de educația copiilor, fiind preocupată de câștig financiar • Copiii nu mai au motivația actului de instruire

suspendat cauza și hoțul a fost eliberat. Despre acest caz a aflat și neositul Tatulici, care a considerat oportunitate să organizeze în cadrul unei sesiuni din ciclul „Venți cu noi...” o filmare între respectivul tilhar și persoana mea. Nu m-am prezentat la această întâlnire — care de fapt este o vază a lipsei de bun simț — condiționată în care domnul Tatulici m-a categorisit în această emisiune ca fiind comunist. În optica dînsului refuzul de a te întâlni cu un borfaș înseamnă lipsă de viziune, concepții învechite.

O bandă înarmată cu cuțite și spray-uri a atacat liceul nostru

Mihaela Mihal, director al Liceului Industrial Mecanică Fină din București: „Specificul nostru — industrial — presupune din start o anumită conștiință socială a elevilor noștri. Ei provin din special din clasa medie a societății — muncitori, țărani. Din acest punct de vedere principala problemă care ne lovim este educația. Vocabularul acestor copii lasă foarte mult de dorit. Este insuportabil să auzi pe foarte multe fraze în care predomină elementul trivial și oricât încercăm să stăpânim acest fenomen este aproape imposibil în condițiile în care probabil este o dominantă a familiei.

În altă ordine de idei, desființarea uniformelor a fost o greșală. Măsura adoptată cu prea mare ușurință de minister. De fapt s-a creat un precedent. După desființarea uniformelor au apărut locurile pentru fumat care au extins pe holuri, în clase. A dispărut nota aceea de bun simț, de res-

pect. A dispărut teama de exmatriculare, de repetenție. Societatea le dă exemple cât se poate de negative — în exprimare, atitudine etc. Nu demult ne-am lovit de un aspect dureros: tilhăria. Bande organizate au intrat în liceu, pentru a jefui elevii. Mai grav e însă faptul că elevii ai liceului nostru au intrat în astfel de bande. Au venit înarmați cu spray-uri paralizante, cuțite pentru a imobiliza și jefui elevii. Poliția ne-a ajutat cât a fost posibil, dar fenomenul infracțional este în creștere la nivelul întregii societăți.

Revenind la problemele de disciplină, consider că între sancțiuni ar trebui să figureze și amendă. În condițiile în care elevul nu-și respectă obligațiile ce-i revin, să amendăm părinții. Înțelegem criza financiară existentă, dar părinții se ocupă aproape în exclusivitate de producerea banilor.

Brutalitatea nu inspiră decît teamă

Miruna Carianopol — profesor la Liceul George Coșbuc — București: „Elevul mai chiuilește — e greu să ai pretenția să nu chiuilească măcar o oră, mai are fricțiuni cu profesorul, care și el este om. Dar trebuie să ținem cont și de vîrsta sensibilă la care se află elevul de liceu. În majoritatea situațiilor, este preferabil să intri în universul elevului cu blîndețe, tact, diplomatie. Brutalitatea nu inspiră decît teamă.

În privința uniforme, nu cred că este o legătură intrinsecă între uniformă și capacitatea de asimilare a elevului. Sînt avantaje și dezavantaje. Clasa arată pestrît, părinții sînt supuși unor cheltuieli mai mari pentru a sa-

tisface dorințele variate ale copilului. Și ceea ce este mai rău — nu putem controla traficul persoanelor străine în liceu. Din punct de vedere legislativ avem un regulament foarte clar. Cum spuneam, este de ajuns să aplicăm regulamentul, dar mai intervine și elementul conștiință. Uneori legea e prea aspră. Este preferabil ca familia să fie conștientă de rolul pe care îl are, de pierderile de care dispune pentru a îndruma și educa elevul în mod corespunzător. Într-o societate în care s-a stabilit o diviziune a muncii, școlii îi revine apanajul instrucției și educației. Însă nu ne putem asuma întreaga sarcină a educației în cele câteva ore de curs pe zi, în care trebuie să primeze instrucția”.

Avem nevoie de un regulament de fier

Petru Belcotea — părinte: „Liceele trebuie să aibă o gândire completă a modului în care trebuie făcută educația copiilor. Este necesar un fundament de fier pe care să se bazeze disciplina în școală. Bineînțeles într-un cadru democratic. În situația în care există o normă foarte clară nu mai este nevoie de bătaie. La bătaie se recurge din lipsă de timp sau dintr-o lipsă de simț pedagogic. Bătaia se poate aplica pînă la 12 ani. Și în această situație eventual o palmă. Dar nu 25 la spate! Am prins perioada în care se aplicau astfel de bătăi: te puneau să ții pe unul în spate și altul trebuia să te lovească cu bățul sau cravașa pînă cînd cel de sus cădea. Nu era un gen de educație corespunzătoare.

Simple prevederi regulamentare nu rezolvă problema

DI. Gh. Felea — Șef Serviciu În-

vățămînt mediu și post-liceal, din Direcția Organizarea activităților școlare din Ministerul Învățămîntului

Este o realitate faptul că, după decembrie 1989, s-au deteriorat în unele școli, climatul de ordine și disciplină, pe fondul general al evoluției de ansamblu al situației din societatea românească.

Evident că Ministerul Învățămîntului nu aprobă această situație și sîntem preocupați de a-i găsi remedii.

Cauzele, din păcate, sînt multiple și eradicarea fenomenelor respective presupune o acțiune concertată, convergentă, unitară a diverselor instituții și autorități. Simple prevederi regulamentare nu rezolvă problema, deși, și acestea au rolul lor în a prescrie conduita elevilor.

Anchetă realizată de DORIAN RADU

UNA ALTA

FAPTE

DĂBULENI

de fișe biografice

la”

ționar pe care ar fi dorit să-l aibă și primărie din țară. Dumitru Turlacu, parcă supărat pe mișcările constructorilor de case din zonă, modul cum lucrează, a hotărît să-și ia în practică propria-i pricepere. El, timp de 11 ani, a lucrat singur, învingînd cu stoicism tot felul de atîta, reușind să construiască cea frumoasă casă din sudul județului. Casa are, nici mai mult, nici mai puțin, decît... 20 de camere! O adevărată catedrală!

Stefan Epure este bătut într-un chip fatal de un consătean de-al său și ajunge în comă pe fundul unei căruțe, pustietatea cîmpului de la mîrginea satului. Calul a simțit primejdia și a năvălit în galop, oprindu-se direct în fața victimei cu căruța. Săteanul,

grație calului, a fost salvat de la o moarte iminentă.

Cu alte cuvinte, faptele oamenilor din Dăbuleni, fie că au o încărcătură emoțională, fie una de dramatism, rămîn de un pitoresc demn de relevat.

Această blestemată castă — hoții —

Fantezia hoților este uluitoare. Iată numai vreo cîteva exemple: fosta contabilă a CAP-ului din comuna Ostroveni — Dolj, pe nume Maria Biță, cînd a văzut că respectiva unitate agricolă se dizolvă, a luat soba din propriul său birou în spate și a plecat cu ea către casă.

La o școală din satul Lipov — Dolj, s-a furat inclusiv grupul social. A doua zi, școlarii au constatat cu stupefacție că nu mai au unde...

Despre Gorică Filieru din Craiova, se spunea că este un lăutar admirabil. Cînta la contrabas și vrăjise toată suflarea satelor doljene, pînă cînd s-a văzut că talentatul lăutar își prevăzuse instrumentul muzical cu un orificiu special, prin care introducea tot ce fura de pe la nunți: țigări, carne, băutură...

Fîntîna furată

Ajuns la o vîrstă destul de înaintată, Nicu Cepoi din satul Bărboi — Dolj, și-a acumulat o experiență negativă privind conviețuirea și respectul față de semenii săi.

Bunăoară, printr-o procedură bizară, a cumpărat o suprafață de pămînt în perimetrul punctului „Cepoiești” din satul amintit, pe care a împrejmuț-o, după cum l-a tăiat capul. Reprezentan-

ții primăriei fiind lipsă la această acțiune, Nicu Cepoi, cu de la sine putere, și-a trecut în proprietate și fîntîna de alături, care este cea mai veche din satul Bărboi. Mai mult decît atît, fîntîna a fost dintotdeauna a întregii obști. Sfidînd și legea și omenia, satrapul își păzește cu străsnicie fîntîna care nu-i aparține, proferînd cutremurătoare amenințări. Dacă această

stare de lucruri va evolua nestingherită în acest sens, fac cea mai strașnică prinoare că mîine-poimîine Nicu Cepoi e în stare să se autointituleze chiar... primarul comunei.

Dar pînă atunci, vai de daumețul pribeag care va pofti apă de la fîntîna furată!...

ION CEACIRU

Ca în fiecare an, din 1990, de cînd Întreprinderea Umanitară EquiLibre are un sediu și în România, pe 31 decembrie membrii acesteia au invitat la un cocktail pe cei cu care au colaborat de-a lungul anului: personalități politice, ziaristi, personal de specialitate. S-au reîntîlnit, într-o atmosferă destinsă, la o cupă de șampanie (evident,

franceză) dl. Miron Mihu Biji, dl. Dan Cristescu — directorul Secretariatului de Stat pentru handicapați, dna. Rodica Mitulescu — șefa serviciului Protecție Socială din Ministerul Muncii, din partea Comunității Europene — doamnele Nina Tolstobrac și Mariana Neacșu.

Mulțumind din nou echipelor de la EquiLibre și oamenilor plini de suflet care au colaborat pînă acum la realizarea numeroaselor programe de ajutorare a handicapaților (repararea și instalarea de instalații sanitare și de încălzire în peste 100 de centre, formarea de cadre medicale medii — în colaborare cu Ministerul Învățămîntului și Ministerul Sănătății — distribuirea gratuită de lapte praf pentru sugari), a copiilor străzii (crearea centrului de triere minori), a orfanilor și bătrînilor, le urăm un sincer și călduros La mulți ani!

CĂTALINA ȘTEFĂNESCU

FLACĂRA, în școli, spitale și cămine de bătrîni

În perioada sărbătorilor de iarnă, SC Publicațiile Flacăra SA a distribuit, gratuit, în școli generale, licee, cămine de bătrîni, spitale din București și din întreaga țară, 5 800 exemplare din revista Flacăra nr. 50 și 12 800 exemplare din Almanahul „Flacăra”.

GHID DE MEDICINĂ NATURISTĂ

Domnul **VIOREL OLIMPIAN PAȘCANU** este autorul mai multor tratate de medicină naturistă, care, multiplicat la xerox, sau chiar copiate de mână, au circulat ani la rând de-a lungul și de-a latul țării. Unul din aceste ghiduri terapeutice a văzut lumina tiparului abia în 1991, dar tirajul redus l-a făcut să treacă neobservat.

Lucrările corespondentului nostru au fost elaborate în 20 de ani de studii și observații minuțioase, primul pacient fiind chiar autorul lor. Tratamentele propuse de rădăuțeanul Viorel Pașcanu însumează, în funcție de specificul maladiei, metode curative neconvenționale, bazate în principal pe plante medicinale, dar și prin asocierea presopuncturii, exercițiilor de respirație și a procedurilor descoperite în folclorul medical. Ele sînt complet nenocive și refuză orice medicație chimică.

Inaugurăm această rubrică, sperînd că rețetele și procedurile naturiste recomandate (folosite la ora actuală de mii de suferinzi din țara noastră) vor aduce un plus de sănătate în familiile cititorilor noștri.

ASTM

SEMNE: senzație de sufocare, brusc, noaptea. Expectorații abundente.

TRATAMENTE: **Hidroterapie:** în timpul crizei se vor aplica dușuri reci în regiunea cervicală, după ce aceasta a fost, în prealabil, încălzită. Se introduc brațele în apă caldă. Compresse cu apă și oțet pe piept.

● **Exerciții de respirație:** se inspiră pe nas 3 secunde, se reține aerul 8—16 secunde și se expiră pe nas 8 secunde.

● **Punct energetic:** se apasă cu degetul un punct aflat în apropierea umărului stîng, sub claviculă.

● **Fitoterapie:** infuzie obținută din cimbru, isop, pătlăgină, ungușă, potbal, sulfina, sovîr, talpa gîstei. Usturoi plus miere, hrean ras plus miere, lapte plus anason plus miere. Sirop de propolis: se fierb 50 g propolis în 200 ml apă pînă cînd lichidul scade la jumătate. Se adaugă 50 g miere. Se iau 3—6 linguri pe zi.

COLITĂ

SEMNE: dureri abdominale, balonări, grețuri, arsuri, alternanță de diaree și constipație.

TRATAMENTE:

● **Hidroterapie:** zilnic, băi la șezut: reci 1—2 minute, calde 15—20 minute.

● **Exerciții de respirație:** se inspiră încet, bombîndu-se abdomenul, apoi se expiră încet, sugîndu-se abdomenul.

● **Punct energetic:** se apasă un punct aflat pe spate, în partea dreaptă, la circa 10 cm de oasele bazinului.

● **Fitoterapie:** infuzie de busuioc, mur, roiniță, izmă, sunătoare. Decoct de măcriș, 10 boabe fierite în 200 ml apă timp de 20 minute. Se iau 3—4 linguri pe zi. Infuzie din coji de portocală curățate de partea albă. Suc obținut din morcovi, varză, salată verde.

CONJUNCTIVITĂ

SEMNE: inflamația conjunctivei.

TRATAMENTE:

● **Punct energetic:** se apasă un punct în partea dreaptă a zonei cervicale.

● **Fitoterapie:** Spălături cu infuzie de mușetel, pătlăgină, turțită mare, sulfina; cu sevă de viță de vie; cu infuzie din flori de mușetel sau coada șoricelului, flori de găbenele, flori de albastrele, isop, toate în părți egale (plante cit să încapă într-un vas de 1 litru la 200 ml apă).

CORIZĂ

SEMNE: inflamația pielii care căptușește nasul.

TRATAMENTE:

● **Exerciții de respirație:** se inspiră rapid și puternic pe nara dreaptă, se reține aerul cît mai mult și se expiră pe aceeași nară.

● **Punct energetic:** se apasă un punct aflat între degetul inelar și degetul mic al mîinii stîngi.

DIAREE

SEMNE: dereglarea intestinală manifestată printr-un număr mare de scaune.

TRATAMENTE:

● **Hidroterapie:** duș zilnic aplicat pe genunchi, mijloc, spate, piept, brațe. Apă rece un minut.

● **Exerciții de respirație:** se inspiră încet bombîndu-se abdomenul, se expiră încet sugîndu-se abdomenul.

DURERI DE DINȚI

● **Punct energetic:** se apasă un punct sub rotula label drepte.

● **Fitoterapie:** în urechea din partea dureroasă a obrazului (unde se află maseaua cariată se introduce un cățel

de usturoi învelit în tifon. În carie sau ureche se introduce pătrunjel verde frămîntat cu sare. În ureche sau carie, tra-

tamente cu flori de salcîm. (5 g în 100 ml alcool lăsate timp de 8 zile) sau cu ulei de garoafe.

Sfatul medicului

Vă propunem în acest număr, o pagină mai puțin „la obiect” în ceea ce privește sfaturile strict medicale și mai mult o prezentare „de principiu” a necesității de a vizita, măcar din cînd în cînd, cabinetul medical (veterinar).

E bine să ne facem un obicei, ca atunci cînd timpul ne permite să trecem pentru cîteva minute, evident însoțiți de cîine și pe la cabinetul medical.

E drept că uneori e lume „la coadă” (ca la orice cabinet deservit de un medic care s-a dovedit competent) și aceasta are darul să ne taie elanul, dar, reușind pînă la urmă să ajungem înăuntru, nu cred că vă va părea rău.

În ce constă un control medical „de rutină”, atunci cînd considerăm că avem un cîine sănătos? Iată doar cîteva aspecte în care ochiul medicului s-ar părea că vede ceva mai mult decît ochiul stăpînului:

— aspectul general al cîinelui, — incluzînd ținuta, mersul, atenția, gradul de nervozitate sau starea de stres, privirea și aspectul ochilor, al unghiilor, starea și calitatea părului, necesitatea deparazitării etc.

Se impun apoi, de cele mai multe ori, cîteva intervenții „la minut”: — vidarea glandelor perianale, controlul urechilor, al dinților, al organelor genitale etc.

S-ar putea ca anumite observații ale medicului să atragă după sine și unele intervenții, cum ar fi detartrarea dinților, anumite tratamente

pe bază de medicație sau alimentație, cu rol în prevenirea, stoparea bolii și readucerea animalului la starea normală inițială.

Controlul veterinar periodic este absolut obligatoriu în cazul puilor, unde, aspectul general și dezvoltarea armonioasă a aparatului loco-motor, pot da informații prețioase privitoare la cantitatea și calitatea hranei administrate, puțin astfel combinate unele carente și preveni rahitismul. Este practică (dar nu obligatorie) la unele rase chirurgia „estetică”, înțelegînd prin aceasta amputarea cozii, a pîntenilor, a urechilor, — operație ce implică o intervenție autorizată.

Este deci de datorita tuturor proprietarilor de cîini să frecventeze periodic cabinetul medical veterinar, fiind astfel liniștiți în ceea ce privește sănătatea cîinelui pe care îl dețin.

Rubrică realizată cu concursul medicului veterinar **MIHAI BUCUR**

Doriți să aveți o memorie de elefant? Englezul O'Brien vă oferă o tehnică simplă

„Orice persoană poate să-și formeze, fără un efort deosebit, o memorie de fier”, declară Dominic O'Brien, omul care a izbutit să intre în celebra Carte a recordurilor, fiind singurul capabil să-și amintească ordinea în care au fost așezate 1.890 cărți de joc.

Mai notăm că O'Brien n-a fost dotat de la natură cu această memorie fantastică și că a ajuns la asemenea performanță folosind o tehnică proprie în dezvoltarea capacității de memorizare a creierului. El vă prezintă alături șapte teste de exersare a memoriei.

Proba jurnalistică

Citiți atent un articol din ziar și studiați-l timp de zece minute fiecare frază. La sfîrșit, puneți ziarul deoparte și încercați să vă amintiți cît mai multe cuvinte în ordinea în care ele au fost tipărite. Punctaj: De la 1 la 5 cuvinte: 1 punct. De la 6-13 cuvinte: 2 puncte. Mai mult de 20 cuvinte: 4 puncte.

Proba cu revista

Răsfoiți o revistă timp de 5 minute. La sfîrșit, verificați la cite articole ați reținut ideea sau informația în baza cărora au fost redactate.

Proba cu cărțile de joc

Așezați pe masă, una lîngă alta, mai multe cărți de poker. După ce ați obținut un rînd, dați-le la o parte și obligați memoria să reproducă fiecare carte în ordinea în care ea a fost așezată pe masă.

Punctaj: De la 1 la 3 cărți: 1 punct. De la 4 la 8 cărți: 2 puncte. De la 9 la 14 cărți: 3 puncte. Mai mult de 15 cărți: 4 puncte.

Proba cu numerele

Notați pe o coală de hîrtie următoarele numere în ordinea indicată mai jos:

365814
159728
706471
815029
074266
530184
216370

Priviți-le timp de cinci minute și încercați să le reproduceți în ordinea în care au fost notate.

Punctaj: De la 1 la 7: 1 punct. De la 8 la 12: 2 puncte. De la 13 la 19: 3 puncte. Peste 20 de numere: 4 puncte.

Proba cu poșeta

Goliți pe masă conținutul genții soției dumneavoastră. Observați timp de 5 minute lucrurile pe care le conține. Reintroduceți-le în poșetă și încercați să vă amintiți obiectele respective.

Punctaj: de la 1 la 4 obiecte: 1 punct. De la 5 la 7: 2

puncte. De la 8 la 13: 3 puncte. Mai mult de 12 obiecte: 4 puncte.

Proba din fața bibliotecii

Priviți raftul unei biblioteci. Concentrați-vă atenția asupra unui număr de 20 cărți. Obligați memoria să le reproducă.

Punctaj: de la 1 la 3 titluri: 1 punct. De la 4 la 7: 2 puncte. De la 8 la 14: 3 puncte. Mai mult de 15 titluri: 4 puncte.

CE MEMORIE AVEȚI?

Dacă ați totalizat de la 1 la 7 puncte aveți dovada unei memorii modeste. Repetați mereu aceste exerciții și o să constatați, periodic, dezvoltarea capacității de memorizare.

Dacă ați totalizat de la 8 la 14 puncte înseamnă că aveți un potențial natural ce poate fi valorificat. Continuați exercițiile.

Dacă ați totalizat 15—20 puncte, e semn că posedați un spirit de observație dezvoltat și dispuneți de o bună metodă de memorizare. Continuați exercițiile.

Dacă ați totalizat mai mult de 22 puncte, nu mai aveți nevoie de sfaturi. Dispuneți de o memorie excelentă și de condiții pentru continua ei dezvoltare. Felicitări.

Un om în alb vă sfătuiește

Colecistita acută

Colecistita acută este o afecțiune dramatică, o „URGENTĂ CHIRURGICALĂ”, adică o boală ce necesită internarea, fără întârziere, în clinica chirurgicală. Ea apare, de cele mai multe ori, ca o complicație a litiazei biliare (veziculare) a colecistitei cronice, a dismorfozelor biliare și se caracterizează prin debutul ei foarte brusc, constând printr-o durere acută situată în hipocondrul drept, frison, febră, alterarea stării generale. Medicul specialist trebuie consultat fără întârziere. El va descoperi, la examenul obiectiv clinic, prezența unei vezici biliare în erjecție, globuloasă, foarte dureroasă, precum și defensiva, adică apărarea musculară, adică contractarea musculară. O radiografie abdominală pe gol poate fi efectuată ca și tomografia computerizată sau rezonanța magnetică nucleară, fără ca aceste examinări, nedureroase, nenocive, neinvazive să fie indispensabile. Punga cu gheață în regiunea hipocondrului drept, ca și medicația spasmolitică și antibioterapia se prescriu imediat, iar intervenția chirurgicală nu trebuie să întârzie. Subliniem în mod deosebit că această afecțiune denumită colecistită acută este o boală

gravă care beneficiază, exclusiv, de tratament chirurgical de urgență. De aceea, orice temporizare și orice tratare pur medicală la domiciliul bolnavului este contraindicată. Este contraindicată aplicarea de căldură. Orice colecistită cronică și mai ales cea supraacută gravă, cangrenosă, netratată chirurgical la timp evoluează spre perforație, peritonită biliară, complicații de deosebită gravitate cu un pronostic foarte rezervat, sumbru de cele mai multe ori.

Orice bolnav sau bolnavă trebuie să știe că afecțiunea numită colecistită acută este o urgență chirurgicală. Și orice pacient trebuie să înțeleagă că nu are nici un drept de a pretinde chirurgiei minime, când internarea la chirurgie întârzie. A cere, în aceste condiții, un succes chirurgical, este absurd, este imposibil. Bolnavul sau bolnava trebuie să înțeleagă, foarte bine că inteligența și promptitudinea lui, îmbinate cu competența, corectitudinea medicului specialist și chirurgului pot duce la câștigarea bătăliei și vindecare. Cu o singură condiție majoră: să nu se întârzie.

Prof. dr. SANDU STOICHIȚĂ

Supravegherea calității medicamentului

La 12 octombrie 1992, în cadrul Direcției farmaceutice din Ministerul Sănătății, a fost înființată *Inspeția de farmacie*, care asigură supravegherea calității medicamentului.

Ca organ de specialitate, aceasta controlează respectarea legii privind produsele farmaceutice și alte produse de uz uman (parafarmaceutice, cosmetice, dietetice, stomatologice, radiofarmaceutice) de către persoanele juridice și fizice care desfășoară activități în domeniul medicamentului (fabricare, control calitate, depozitare, transport, difuzare, eliberare, publicitate, import, export).

Dintre atribuțiile sale menționăm:

- verifică autorizația de funcționare și calitatea personalului ocupat cu producerea, stocarea și distribuția produselor farmaceutice;
- verifică existența certificatelor de calitate pentru

fiecare serie de produs și controlează termenele de valabilitate ale acestora.

- controlează respectarea prețurilor legale.
- urmărește corecta funcționare a aparatului pentru producerea, controlul și depozitarea produselor farmaceutice.

● urmărește modul în care se efectuează publicitatea produselor farmaceutice.

Cititorii care au cunoștință de abateri de la normele de calitate ale medicamentului se pot adresa cu sesizări în acest sens. *Oficiului pentru Protecția Consumatorilor*, cu care colaborează *Inspeția de farmacie*.

Precizăm că, o dată cu constituirea *Inspeției de farmacie*, au fost aprobate și regulile de bună practică farmaceutică, care, împreună, oferă garanții pentru protecția consumatorilor.

CORNELIU OLTEANU

Nuca miraculoasă

METODĂ SIMPLĂ DE TESTARE A HRANEI

● Ea vă arată alimentele care vă sînt permise sau interzise

Acest instrument ușor de confecționat de către orice persoană, reprezintă invenția unui colectiv de bioenergeticieni. El funcționează prin mijlocirea contactului divergent sau convergent dintre bioenergia celui care îl mînuiește și bioenergia stocată în alimentul investigat.

Prindeți o nucă de capătul unui fir subțire de ață. Balansați ușor pendulul deasupra alimentului despre care doriți să aflați dacă este tolerat sau nu de organismul dumneavoastră. Distanța dintre nucă

și aliment nu trebuie să fie mai mare de 5-10 centimetri. O să observați imediat cum mișcarea liniară, aplicată balansului, se transformă de la sine în mișcare circulară, uneori rapidă, alteori moderată. Este semnul că alimentul sau preparatul în cauză (brînză, fructe, mezeluri, cafea etc.) nu este contraindicat sănătății, că, deci, sistemul digestiv îl acceptă. Dacă, însă, pendulul, după câteva mișcări liniare, înlepeneste, aveți dovada că alimentul vă este contraindi-

cat și că trebuie să-l consumați cu prudență.

Folosiți acest mijloc de verificare a dietei alimentare și veți avea surpriza să constatați, că, într-adevăr, alimentele despre care știți că nu vă fac bine sînt indicate și de pendul, dar și că multe altele, contrar celor știute sau bănuite, vă sînt sau nu recomandate. Încercați experimentul cu întreaga familie și pendulul va da răspunsuri diferite de la caz la caz. (L.T.).

Gastronomică

SALATĂ DE FRUCTE DE MARE

Rețeta ne-a fost prezentată de dl. Găiță Gheorghe — maeștru bucătar în arta culinară la Restaurantul București.

Pentru zece porții, este nevoie de:

- caracatiță 570 g
- melci (conservă) 200 g
- creveți 500 g
- cartofi 1,200 kg

- ceapă 300 g
- capere 150 g
- maioneză 400 g
- muștar 100 g
- frișcă sau smîntînă 100 g
- piper 2 g
- sare 50 g
- coniac 50 g
- lămîie 1 buc.
- salată (verde) 1 buc.
- 1 morcov, 1 țelină, oțet, o foaie dafin.

Caracatița (curățată de membrane și de ventuze) și creveții (curățați, astfel încît să rămînă numai cozile) se pun la fiert în apă, cu sare, oțet, o foaie de dafin, boabe de piper, ceapa tăiată felii, un morcov și o țelină. Se fierb circa 30 minute.

Cartofii se fierb în coajă.

Caracatița, melcii și creveții se taie de mărimea unui cub de zar. Cartofii reci se taie cubulețe. Ceapa se taie mărunt. Toate acestea se amestecă cu maioneză, muștar, frișcă și capere. Se adaugă condimente după gust.

Se servește rece. Se decorează cu bucăți de fructe de mare, o felie de lămîie și o frunză de salată verde.

N.R. Menționăm că fructele de mare se găsesc spre vânzare la magazine din P-ța Kogălniceanu și P-ța Coșbuc.

De asemenea, o porție preparată acasă costă 460 lei, pe cînd o porție (220 g) consumată la restaurant, este numai... 2253 lei.

BRINDUȘA NICOLAE

Groapa cu lei

A venit iarna și ne-a prins (a cîta oară?) la înghețuială... Și dacă acum nu mai e

epoca unei haine în plus, și dacă ați irosit ajutoarele, gîndiți-vă și la niște investiții care să vă salveze de impreviziunile acestei ierni — aparatură de încălzit apa, aerul, suflul, salariile... Oricum, aveți de alergat! Și cine aleargă găsește:

● Voskov-Moulinex, de pe Calea Victoriei — închis.

● Mega-Vision, de pe aceeași „cale a răbdării” (pînă cînd?) — veți găsi două tipuri de radiatoare: Teba, la 20.800 lei și Citi, la 16.900 lei

● Și fiindcă avem victorii

(și răbdări multe), să revenim la magazinul Victoria, unde vom găsi radiatoare electrice la 13.200 lei, aduse de la Istanbul.

● Cei care mai au încă apă rece pot achiziționa de la S.C. Astral S.A., de lângă Piața Sfîntul Gheorghe, un termoinstant pentru baie la 24.485 lei.

Deci, grăbiți-vă și, dacă nu mai găsiți nimic, oricum... vă încălziți cînd aflați prețurile!

ARISTICA VĂDUVA

De la nimic, la sute de milioane în trei ani

O FABRICĂ PARTICULARĂ S-A NĂSCUT ȘI PRODUCE

CONSTANTIN CERCASOV, 42 de ani, industriaș român.

Căsătorit, un copil — Ștefan — 17 ani, elev. Nu a fost membru al partidului comunist și nu face parte nici acum din vreun partid politic.

Este proprietarul și directorul general al societății comerciale CONCENTRICON SELF, S.R.L. din Bacău, specializată în producerea de confecții.

Muncește între 16 și 18 ore în fiecare zi, timp în care fumează mai mult de un pachet de „Kim”, bea 4-5 cafele și multe sucuri naturale din fructe; nu are ore fixe pentru masă.

L-am „cunoscut” pe dl. Cercasov, asemenea multora dintre dumneavoastră, prin intermediul televiziunii, care a difuzat, prin vara anului trecut, două interviuri pe care domnia-sa le-a acordat redactorilor Secției economice. Mi-a plăcut cum vorbea. Era convingător și se vedea că știe ce spune. Mai mult, imaginile dovedeau că și făcuse ceva, că vorbea despre lucrurile pe care le realizase și că, în cazul domniei-sale, drumul dintre vorbe și fapte este mai scurt decât cel obișnuit pe la noi.

Am dorit să-l cunosc personal și să-l las să (vă) vorbească, pentru că, prin „aventurile” pe care, în calitate de industriaș român, le-a trăit, dl. Cercasov reprezintă un destin exemplar în concertul avaturilor pe care le cunoaște societatea românească, angajată ireversibil — cum îi place d-lui Iliescu să spună — pe drumul tranziției. Să afirmi că vectorii tranziției către capitalism trebuie să fie tocmai CAPITALIȘTII, nu-i mare lucru; e un adevăr banal. Situația se complică însă, atunci când îți lipsește vectorii. Ne place sau nu, în România de azi sunt foarte puțini capitaliști români adevărați. Pot să spun, cu toată convingerea, că dl. Constantin Cercasov este unul dintre ei.

Despre necazurile și despre bucuriile capitaliștilor noștri pe drumul concret, de zi cu zi și, (cum ziceam), ireversibil al „edificării” capitalismului, am stat de vorbă cu dl. Cercasov, timp de câteva ceasuri, într-o seară de decembrie. Redau, în continuare, conținutul discuției noastre, fără s-o mai punctez cu întrebările și intervențiile mele. Textul pe care-l veți citi reprezintă, deci, punctul de vedere al d-lui Cercasov cu privire la problemele discutate.

MARCEL APOSTOLESCU ■

Afacerea în sine

În primăvara anului 1990, în urma decretului-lege nr. 54, emis de „cefesene” — un act normativ ridicol de restrictiv și care nu era de fapt, decât o reeditare, ușor cosmetizată a decretului comunist care a permis, pe la începutul anilor '70, apariția mandatarilor — am format, ca singur investitor, întreprinderea particulară CONCENTRICON, având ca unic obiect de activitate producerea de confecții; capitalul inițial: 250 de mii de lei. Am început producția cu cinci mașini industriale și 10 muncitori, care lucrau în două schimburi, într-un atelier căruia puțin îi lipsea să nu cadă pe noi; suprafața de producție: aproximativ 10 mp.

Aveam nevoie de mai mulți bani, dar nu am luat împrumut de la bancă, pentru că peste tot, se cerea, și se cere și acum!), după „bunul” nostru obicei balcanic, CIUBUC. Știm cu toții că, la noi, se dă „darul” chiar și pentru a obține ceva care ți se cuvine de drept. De ce cînd toți au dat plocioane eu nu am dat? Pentru că am am crezut că s-a schimbat ceva în țara asta și încă mai cred; iar acceptarea obicelului de care am pomenit ar fi însemnat pentru mine o acceptare a înfringerii sau începutul ei.

Peripeții numeroase, dezamăgiri și amăgiri, dar — recunosc — și realizări, au dus mica întreprindere pînă la apariția Legii nr. 31/1990, cînd, prin preluarea patrimoniului de atunci, am transformat CONCENTRICON în societatea comercială cu răspundere limitată CONCENTRICON

SELF, particula „SELF” din denumire reprezentînd marca de fabrică înregistrată între timp, dar și o idee în SINE; patrimoniul preluat: 650 de mii de lei. La acea dată, obținusem și un nou „sediul”: o clădire dărîmată, situată pe un maidan părăsit al Bacăului, care era, practic, a nimănu. Norocul meu a fost că aspectul deplorabil al clădirii și zona anticomercială în care se afla nu a atras pe nimeni, mai toți „capitaliștii” localnici dorind să-și deschidă prăvălii — „consignații”, cum se spunea pe atunci — în centru; că, după ce am renovat-o complet, a devenit și continuă să fie și azi un obiect de dispută, e altă poveste, ce nu-și are rostul aici.

În toamna anului 1991, s-a scos la licitație închirierea unui câmin de nefamiliști, situat tot în afara orașului, în zona industrială. Depreciat complet, cu dotările sanitare și de încălzire distruse în totalitate, părăsit — și acest câmin era un obiectiv neinteresant. Am participat la licitație și l-am obținut, autoritățile recunoscîndu-mi, totodată, dreptul de a investi pentru a-l aduce în stare de folosință. Această clădire cu trei etaje a devenit și este în prezent sediul fabricii SELF. Am refăcut în întregime instalația de încălzire, dotările grupurilor sanitare, întreaga instalație de alimentare cu apă și — pentru că presiunea apei în rețeaua publică din orașul nostru este o „problemă” — cu un foraj de 80 de metri am asigurat fabricii o uzină de apă proprie. Instalațiile electrice — atît cele industriale, cît și cele obișnuite — pardoselile, tenuciala zidurilor, lemnăria geamurilor și ușile, iluminatul exterior, totul a fost pus din nou. Investiția pentru reno-

vare a însemnat, practic, o nouă construcție, care este evaluată acum la 70 de milioane de lei. Au urmat dotările cu mașini de cusut industriale noi, românești, produse de fabricile de profil din Cușir și Tîrgu Mureș. Multe dintre aceste investiții au fost făcute în credit și achitate treptat.

În prezent, SELF numără aproape 200 de salariați și are o producție lunară de aproximativ 12 milioane de lei, fabricînd confecții tip sport (bluzoane, pantaloni etc.), pentru adulți și copii, precum și jeans-i din material original (de import) sub marca SELF și, mai nou, sub marca proaspăt înregistrată GOLAN.

Livrăm marfă aproape în întreaga țară, cu precădere la firme particulare. De ce? Se pare că, la ora actuală sînt singurele interesate de produsele noastre. Avem clienți din Baia Mare, Craiova, Suceava, Tulcea, Constanța, București, Brașov, Tîrgu Mureș, Cluj — clienți pe care îi putem numi, deja, tradiționali, firmele respective aprovizionîndu-se în mod curent de la noi. Fabrica are magazine proprii în Bacău, București și Tîrgoviște.

Am exportat marfă în Olanda, Franța și Italia; pentru 1993 avem oferte de contracte în Italia, Franța și Grecia. Sînt în curs tratative pentru dotarea fabricii cu utilaje noi, de înalt randament, produse de firma britanică BROTHER, care ne-a oferit cu adevărat o mină de ajutor, facilitîndu-ne plata în sistem leasing, eşalonată pe doi ani. O altă firmă din Marea Britanie cu care am avut și sperăm să menținem bune relații este SMITH & NEPHEW, din Lancashire, care este furnizorul nostru de țesătură denim, pentru confecționarea jeans-ilor.

Considerente asupra poziției sociale a firmei

Eu ced că cei care au deținut și dețin puterea în România nu au dorit și nu doresc dezvoltarea industriei

private în țara noastră. E drept, au permis apariția acesteia, pentru a da realității o anumită nuanță. Niciodată nu am auzit, însă, un om politic român vorbind despre industria privată națională, ceea ce, după părerea mea, constituie o rușine națională, avînd în vedere faptul că la Cotroceni, în Dealul Mitropoliei și în Piața Victoriei se susține că se dorește apariția și dezvoltarea economiei de piață. De fapt, și nu spun o noutate, în România de azi, economia de piață nu există. Eu consider așa-zisa privatizare a întreprinderilor de stat o mascaradă, o înscenare penibilă și regret că nu pot adînci această referire aici; poate, cu altă ocazie.

Mă simt dator să apăr și să promovez ceea ce, în virtutea poziției în care m-a adus soarta, eu numesc industrie privată națională. Înainte de toate, cred că guvernul actual este obligat să clarifice următoarele:

1) Să inițieze elaborarea legii capitalului privat român, lege al cărei conținut trebuie să fie definit de către cel care, într-adevăr, sînt în măsură să o facă: industriașii și ceilalți comercianți români. Dacă revista FLACARA dorește cu adevărat să fie alături de aceștia, mediatizîndu-le, propunerile și opiniile, trebuie să spun că face un gest nobil și — nu exagerez deloc — istoric. Cred că această lege trebuie să definească în mod clar ce înseamnă comerciant și industriaș, drepturile și obligațiile care le revin, precum și poziția lor în relațiile cu Executivul și cu actualele instituții administrative. Repet, dacă FLACARA le va oferi această posibilitate, toți cei interesați ar putea să-și facă publice propunerile cu privire la lansarea, definitivarea și susținerea acestei legi.

2) Să reglementeze activitatea băncilor comerciale și să renormeze utilizarea instrumentelor de decontare; astfel s-ar pune capăt haosului existent și întreținut cu bună știință în acest domeniu, haos care se manifestă concret prin apariția și menținerea blocajului financiar. Părerea mea este că actuala stare de lucruri este direct imputabilă băncilor, care-și permit să a-

buzeze de banii clienților, creîndu-și artificial resurse de creditare prin efectuarea decontărilor la termene de-a dreptul rușinoase, care se pot întinde nedefinit — de la o săptămînă pînă la o lună, sau chiar două — pentru că, între timp, ele s-au perceapă dobînzii enorme pentru împrumuturile acordate din sumele refăcute în permanență prin acest sistem.

3) Să clarifice, prin lege, poziția statului cu privire la proprietatea privată, să garanteze inviolabilitatea acesteia și să instituie obligația de concesionare directă a suprafețelor și bunurilor imobiliare pe care s-au realizat investiții.

4) Să înlăture organismele așa-zis independente, de felul camerelor de comerț și industrie, care sînt, în fapt, instrumente tipice ale intervenționismului statal, precum și organizațiile partinice și nepartinice care, sub titulatura a tot felul de „comitete” și „comiții” ale patronatului român (!), se înghesuie să ne reprezinte și să ne apere interesele, dar care s-au dovedit a fi pure găselnițe diversioniste.

Evident, părerile mele sînt discutabile și pot fi criticate; s-ar putea să fie bune, s-ar putea să fie rele. Ceea ce contează, într-adevăr, este deschiderea unui dialog din care se poate ivi Binele. Eu mă simt în stare să-mi susțin și să-mi motivez punctul de vedere. Reprezint o clasă în formare; nu numai eu, ci și alții ca mine sînt reprezentanți acestei clase. Chiar dacă nu sună prea bine pentru anumite urechi, adevărul este că noi sîntem și vom fi reprezentanții, vectorii, unui sistem social al cărui nume strepezește încă mulți dinți — CAPITALISMUL — și că ne numim CAPITALIȘTI; pentru că acei care dețin și utilizează un capital privat, propriul lor capital, nu pot fi numiți altfel. Noi trebuie să avem curajul de a ne asuma și binele și răul care incumbă condiției noastre. Dar trebuie să se știe că binele nostru va fi și BINELE României, iar răul nostru — atunci cînd și dacă va fi — va fi doar al nostru.

CONSTANTIN CERCASOV ■

Sandviciuri cu diamante

FLASH

TORA VASILESCU

Este actriță la Teatrul „Bulandra”. Este patroana firmei: **TORA CREATION SRL**. Obiect de activitate: producție, investiții, alimentație publică.

Mi-am dat seama că arta va fi cam muritoare de foame și am decis să acționez în consecință. Până la vise mari, până la idealuri... trebuie mai întâi să plantezi un nuc și să aștepti zece ani până să măninci din fructele lui, însă, până atunci trebuie să plantezi și salată ca să poți supraviețui. Am pornit afacerile din naivitate. M-am gândit că fiind actriță pot concepe orice rol și pot să-l concep și pe acesta. Am pășit în

această societate nou formată cu tava în mină, făcând figurație la economia de „paiată”. Am pornit cu speranța că într-o zi nukul meu o să dea fructe. Într-o discuție de afaceri mă interesează să construiesc nu să distrug! Afacerile sînt deocamdată salata pentru a pregăti un nuc frumos. Dacă într-o zi am să am bani o să-mi sponsorizez piesa pe care o vreau eu. Nu mă scumpesc la târîțe! Nu trebuie să uităm că atunci cînd începe foamea animalele sar la drum! **VOI FI FEMEIA CARE VA CÎȘTIGA PREMIUL OSCAR PENTRU BUSINESS!**

VICTORIA COCIAȘ

Este actriță la Teatrul „Nottara”. Este co-patron al firmei **ARIEL SRL**. Obiect de activitate: comerț, alimentație publică.

Ideea de a mă privatiza a pornit de la o discuție pe care am avut-o cu Alexandru Repan și cu un prieten din Statele Unite. Eram la masă. Impulsul a venit de la dorința de a face ceva, de a fi în ton cu evoluția actuală a lucrurilor. În acea perioadă avem un „rêlache” în teatru. Varianta de a-mi folosi energia într-o altă activitate decît cea de bază cred că a por-

nit și dintr-o frustrare de ordin profesional. Pot spune că afacerile mă atrag și nu vreau să mă opresc aici. Mă interesează să intru în sectorul producție. Nu vreau să spun ce o să fac pentru că mai întâi o să învăț bine „rolul”, o să-l repet de cîte ori e nevoie, pentru ca la întîlnirea cu „publicul client” să primesc multe aplauze! Și afacerile constituie o scenă! Poți fi propulsat sau poți falimenta! Destinul m-a aruncat pe acest drum. Mă uit mereu în fața primului pas, apoi în fața celui de-al doilea pas, și așa, din aproape în aproape, încep să învăț să „merg” în afaceri. Personajele pe care le-am jucat m-au influențat în viața extraprofesională. Îmi doresc să joc un personaj cu succes în afaceri care să mă poată influența! Întotdeauna cînd joc un personaj, el intră în mine.

MIHAI FOTINO

Este patronul firmei „SONYA” **PRODEXIM SRL**. Obiect de activitate: birotică și proiectare.

Totul a început în toamna lui '90, cînd marea firmă **ZUCOR** din Italia a expus la Tîrgul Internațional de la noi. Tîrgul se deschisese și firma nu avea spațiu. Datorită „ochilor mei dulci” am obținut pentru **ZUCOR** un spațiu foarte bun, central. Atunci ei au zis: „Uite, Mișu se pricepe! De ce nu și-o fi deschizînd el firmă?” Ideea nu a fost rea și am zis că este bine să-mi „indexez” și eu pensia. Intuiam că teatrul va trece printr-o perioadă foarte grea. Lumea nu prea mai vine la spectacole, cu toate că biletul este mai ieftin decît o prăjitură. Deci, n-am refuzat oferta care mi s-a făcut și am deschis o firmă, convins că treaba va merge bine. Am început să activez. Cu timpul, am devenit firmă mixtă, avînd ca parteneri doi prieteni români de peste graniță și firma **ZUCOR**. Cînd clientul vine

la mine nu trebuie să uite o vorbă veche, românească: „Sînt prea sărac ca să mă îmbrac prost”. Mă ajută mult în această treabă și soția mea. Dacă aș fi știut la ce mă înham, poate nu mă înhămam, dar oricum merită pentru că se remunerează mai bine decît un spectacol. Crezul meu în afaceri este: cinste, corectitudine, punctualitate. Doamne, cum nu poate românul să fie punctual!? Eu îi dau întîlnire cum vrea el, la 10. Sînt acolo la 10 fără 5. El vine la ora 12! „Pardon” zice și crede că totul este O.K. Eu nu vreau să fiu nici dl Urzică, nici dl Cataramă. Nu suport atunci cînd funcționara de birou se uită la mine ca la un om care: — Ahă... Mda... Ești pus pe că-pătuală... Spune cum ai făcut șmecheria? — Nu am făcut nimic domnule! — Lasă matale... spune mie... Comerțul nu înseamnă dugheană, chiosc. Românul zice: Dă-l dracu de comerț privat! Nu mă interesează! Să facem d'ăla de stat, unde n-avem nimic, stăm la coadă și luăm totul ieftin că nimic nu e de vînzare! Publicitate — n-am făcut, deoarece costa foarte mult. Sper ca după acest articol să-mi „invadeze” clienții firma. **„VENIȚI DOMNILOR! MIȘU FOTINO ARE MARFĂ DE CEA MAI BUNĂ CALITATE! VÎND ȘI POANTE!”**

HAMDİ CERCHEZ

Este patronul firmei: „**ORIENT PASAJ**” **SRL**. Obiect de activitate: import, export, intermediari.

Primul meu contact cu oamenii de afaceri l-am avut în anul 1988, în timpul unui turneu efectuat în Turcia. Locuind la un hotel de milionari, am avut ocazia să cunosc „milionari în dolari”. Aceștia nu arătau așa cum îi știm noi. Erau niște oameni foarte simpli și complecși în același timp; niște oameni care m-au uimit pur și simplu! Noaptea stăteau pînă tîrziu la discuții și a doua zi la ora opt erau la slujbă. Povestea mea cu afacerile a început cînd a trebuit să părăsesc teatrul, nu din vina mea, ci a altora. Am devenit șomer pentru o perioadă de trei luni, perioadă în care chiar am făcut foamea. Pînă la urmă, am acceptat să merg la Teatrul „Constantin Tănase”. De la Teatrul „Constantin Tănase” am plecat la Ansamblul Armatei. Aici am căzut din nou din lac în puț. Era și mai grav ceea ce se întîmpla cu mine, mă deterioram, pur și simplu, ca artist, și am hotărît să renunț definitiv la această pasișă a

existenței mele! Deodată mi-am dat seama că voi fi total lipsit de bani. În momentul acela m-am hotărît să deschid o firmă de intermediari, gîndindu-mă că eu cunosc limba turcă și, fiind cunoscut pe aici, o să-mi fie ușor să aduc oameni de afaceri din Turcia. Trebuia mai întîi să capăt credibilitate. Nu puteam să zic: eu sînt domnul „nimeni” și ia veniți voi încoace! Am început cu import de alune, cu zaharicale... În acest moment sînt teribil de optimist pentru că am căpătat credibilitate și deja au început să apară oamenii importanți. Nu e ușor deloc. E înfrîntor de greu. Sînt „taur” și zodia mea se caracterizează prin temeritate și perseverență, deci nu renunț. Dau și statului partea lui! Lunar plătesc „minuscula” sumă de 2 milioane lei, I.C.M.. Sînt foarte multe greutăți, dar cale de întoarcere nu există. Afacerile constituie o înțelepciune magică în care întîmplările își au noima lor. În clipa în care găsești cheia întîmplărilor atunci știi că nu ești singur pe lume și că ești apărut de cineva din afara ta. Întotdeauna în spatele meu stă actorul de comedie Hamdi Cercchez, care face în așa fel ca lucrurile să se echilibreze. Actoria și afacerile sînt legate de ceas; în teatru, cînd mi-e lumea mai dragă, mă uit la ceas să văd cum îmi merg afacerile, iar în afaceri, cînd mă plictisesc, mă uit la ceas să văd cînd vine ora să bată gongul.

SANDU STICLARU

Este patronul firmei „**UZINA**” **DE CHEI**. Obiect de activitate: confecționari chei yale de casă și auto.

După revoluție am fost imediat conștient că din pensie n-am să pot trăi și m-am gîndit să fac ceva. Mi-am adus aminte că am văzut în străinătate un aparat de copiat chei. Am zis: asta mi-ar plăcea să fac. Aici, unde am eu acum „firma”, era un atelier de remaiat ciorapi. Coana Caterina,

proprietara atelierului, se retrăsese; lucra acasă. Așa că, mi-a dat mie spațiul. În scurt timp m-am apucat de treabă. Pînă să învăț „meserie” am pierdut multe nopți și am stricat multe chei; așa am intrat în această afacere de mare, mare anvergură. În viața de actor, o singură dată am jucat un rol de personaj înstărit, în piesa „Aici a dormit Washington”, o comedie americană, unde jucam un milionar. Dar poate niciodată nu e prea tîrziu să trec de pe scenă, în realitate. Clienților le spun: **CHEIA pe CARE V-O FAC EU VĂ DESCHIDE O LUME**. Ce fac eu aici, nu se numește afacere. Eu fac aici „ciubuc”; încerc să-mi „cresc” pensia. Actoria se poate îmbina bine cu afacerile. Uneori, actoria se face pe bază de afaceri și nu pe talent.

MIRCEA JIDA

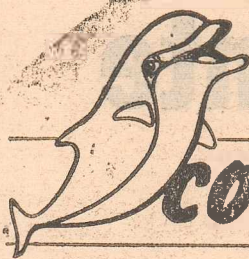
Este actor la Teatrul „Nottara”. Este patronul firmei „**NADIR-URUMA**” **SERV. COM. SRL**. Obiect de activitate: cabine de cosmetică, coafură, manichiură, pedichiură.

● Trebuie să ne obișnuim cu normalul ● Normalitate, pentru mine, înseamnă capitalism ● — Capitalism înseamnă: dacă ești bun răzbești, dacă nu, crăpi ● Este o luptă ● Nu mi-e frică de luptă ● Capitalismul trebuie să pătrundă și în

actorie ● Actoria, la noi, nu este o meserie din care să poți trăi ● Un stat care se respectă își respectă valorile ● În viață e minunat să faci ce îți place ● Ceea ce fac acum, ca patron, îmi doream de mic ● Nu-mi place să depind de o condică, de un stat de plată, de birocrație ● Să se termine cu „arabeii” și cu „ciunga” ● Vreau economie de piață, adevărată ● Prin prestări de servicii vreau să mă îmbogățesc. Prin muncă cinstită. Nu prin furt. Nu peste noapte ● Îmi place să muncesc ● Nu dau „șperț” la polițiști. Să nu-i mai prind la ușa mea ● Eu nu sînt „răbel” Sînt ROMÂN CORECT ● Îmi doresc un teatru al meu cu care să colind, țara și Europa ●

GEORGE BARBU ■

TINERET

radio
CONTACT

FM
96,1 MHz

MUZICA RAP ÎNCONJOARĂ GLOBUL!

În Italia, un cântăreț numește rap-ul ca fiind „redescoperirea ritmurilor tribale ale strămoșilor noștri”. În Brazilia, un altul o numește „muzica ideologică a străzii”. În Rusia, un muzician afirmă că este numai „un nou sentiment, o nouă experiență”. În Franța, se spune „le rap”. În alte țări, rap-ul este considerat o revoluție mondială a ritmului.

Rap-ul a debutat ca muzică izolată, dar originală și puternică a negrilor săraci din America, iar acum este, probabil, cea mai avantajoasă marfă de export a americanilor. În același timp, domină cultura muzicală a tinerilor. Este atât un mijloc de recreere, cât și un prilej al unor comentarii de ordin social: poți dansa în ritmul ei, dar poți să o și gîndești (o pîcșă din Germania era împotriva neo-nazistilor). Un avantaj al rap-ului este că, indiferent de limba în care este interpretat, engleză sau... japoneză, melodia muzicală domină oriunde — în aer, pe străzi, în ganguri.

Rap-ul este, de asemenea și o modă. Îmbrăcămîntea largă, comodă, de stradă a americanilor — pantaloni, bluze sau cămăși cu glugă, bijuterii sculpturale — își face apariția oriunde: de la discotecă pînă la saloanele de modă. Yves Saint Laurent a confecționat cataramă din aur; și Karl Lagerfeld și-a încălecat modelele Chanel cu numeroase astfel de accesorii. Spike's Joint, în Tokio, furnizează firmelor japoneze pelicule de film care conțin de la bluze, jachete de echipă (794 dolari), pînă la sacca oficială a echipei de baseball „Malcom X” (39 dolari) — partea indispensabilă a oricărei tinute de stradă, specifică întregii armate de rap-eri.

Deși Parisul este încă slav al rap-erilor francezi, M.C. Solaar numește rap-ul „un cult al lichelelor”, iar accesoriiile lor, cum ar fi bijuteriile din aur, „deschizind drumul unui accent afrocentric”. M.C. Solaar, concluzionează ironic „Rap-ul parizian este mai

reusit chiar decît cel american. Copiem orice, nu-l așa? Si nu admitem niciodată un pas înapoi!”.

În Japonia, se pare, fanii sint mai emancipați. Ei afirmă că rap-ul a devenit un punct de schimbare generală, indiferent dacă este interpretat în japoneză sau engleză. „Părintii mi-au spus să nu mai merg alîta la discotecă, dar eu trebuia să mă duc acolo”, afirmă Haruyo Kobayashi, de 17 ani. „Cînd ascult muzică rap sint impresionat, iar cînd o dansez mă simt liber”. Keichiro Suzuki, șofer pe autocamion, de 20 de ani, spune: „Îmi plac negrii și muzica lor, pentru că sint calmi”. Cînd dansează Suzuki se mindrește cu acei celebri dreadlocks (codițe împletite, foarte subțiri). Este un stil cîrăuia tinerii rap-eri, fi pot acorda 7 ore într-un salon de coafură și de la 324 pînă la 1215 dolari. Cît de „calm” înseamnă să fii dacă esti negru este de fapt o afacere plină de viață, care își face reclamă și în saloanele pentru bronzare, cu nume ca

„Neo-negrii” sau „African Special”.

Dar nici unul dintre aceste perfide transferuri culturale nu a condus muzica spre foarte mari înălțimi ale expresiei personale. Iată, de exemplu, un refren din melodia lui Takagi Kan, „Hip, hip Fork”. Sună ca o lovitură de măciucă: „Materie chimică, nu tremuri? / Ceva groaznic se întîmplă, ce noi nu bănuim”.

În Italia rap-ul este mai puternic înrădăcinat. Rap-erii cîntă în diverse dialecte. De obicei se adună în grupuri sociale libere, spontane. Și zăre este rap-ul lor? „Noi exprimăm același mesaj” este poziția exprimată de un săptămînal italian. „Rap-ul este maladia de care suferă societatea italiană”.

Centrele sociale din Italia sint unite printr-o rețea computerizată, care distribuie informații despre locuri de întîlnire ale rap-erilor, concerte și consultații tehnice în legătură cu instalația de sunet. „Initial, grupurile de rap-eri au reprezentat forma de manifestare a unei noi forme de protest”, opinează un critic muzical, Alberto Dentice. „Treptat, ei au devenit organizați din punct de vedere tehnic. Rap-ul a dezvoltat ritmurile existente în oricare dintre noi. Este o muzică la îndemîna oricui”.

Această rază de acțiune a rap-ului poate că s-a extins prea mult în unele țări. În Brazilia, cel mai nedreptățit rap, în ritm de samba, cel din Rio, se luptă pentru supremație cu imnurile de stradă din Sao Paulo, bogate în sunete ascuțite. Astfel, formații ca „Fil ai ghetoului” deplîng ne-

dreptățile sistemului social. Cel mai popular cîntec este creatia unui tînar de 18 ani, care se autodenumește „Gabriel gînditorul”. La numai cîteva zile de la apariție, cîntecul lui a fost cel mai solicitat de la postul local de radio. Consecința: conducerea a obligat postul de radio să nu mai difuzeze această melodie. Rap-ul lui Gabriel se numește „Sînt fericit (l-am omorît pe presedinte)”, o fantezie în care el descrie cum l-a asasinat pe presedintele (fost n.n.) Fernando Collor cu un glont între ochi.

Este ritmul care triumfă și în Rusia, de asemeni este ritmul care unește. „Chiar dacă nu înțelegi versurile, simți o anumită energie”, spune Ivan Salmakov, de 22 de ani. Acesta organizează „petreceri delirante” în Moscova, unde rap-eri de la Minsk și St. Petersburg pot dansa, dezvoltîndu-si talentul și pot asculta cîntece înflăcărâte ca acela al lui Bad Balance. „Copii ai Satanei”, despre amplificarea violențelor stradale. Bad Balance spune: „Oamenilor le place rap-ul pentru că ei pot dansa și pot asculta o informație în același timp”.

Dar iată — cu toată forța ei, supremația rap-ului înregistrează deja prima modificare. În Anglia apar cele dintîi semne de plictiseală.

Orice am spune vreodată despre muzică, ea este o forță și constituie în același timp o excelentă marfă pentru export. În ce privește acele... lungi și subțiri codițe împletite (dreadlocks)... poate că, un timp, vor mai fi la modă.

Prezentare și traducere de
RALUCA VRABIE

RADIO CONTACT

vă oferă două clasamente anuale
100% originale și la fel de 100%

RADIO CONTACT

ROMANIA

1. MAGGIE REILLY - Everytime We Touch
2. DR. ALBAN - It's My Life
3. SNAP - Rhythm Is A Dancer
4. GUNS N' ROSES - Knocking On Heaven's Door
5. CYNDI LAUPER - The World Is Stone
6. ERASURE - Abba-esque
7. ELTON JOHN - The One
8. JOHN SECADA - Just Another Day
9. GENESIS - I Can't Dance
10. SHAKESPEARE SISTERS - Stay
11. INNER CIRCLE - Sweat
12. ROXETTE - How Do You Do
13. JULIO IGLESIAS - Mendiant D'asoue
14. TEN SHARP - You
15. NIGHT SAID FRED - Don't Talk Just Kiss
16. KELLY KID JOE - Everything About You
17. MICHAEL JACKSON - Black Or White
18. THE CURE - Trust
19. QUEEN - The Show Must Go On
20. NIRVANA - Smells Like Teen Spirit
21. DOUBLE YOU - Please Don't Go
22. ANNIE LENNON - Why
23. MR. BIG - To Be With You
24. U96 - Das Boot
25. SNAP - Colour Of Love
26. GEORGE MICHAEL - Too Funky
27. KLF - Justified And Ancient
28. ENYA - Caribbean Blue
29. R.S.F. - I'm Too Sexy
30. GENESIS - No Son Of Mine
31. MARIAH CAREY - I'll Be There
32. NATURAL SELECTION - Do Anything
33. 2 UNLIMITED - Twilight Zone
34. CHER - Save Up All Your Tears
35. ROBBY VALENTINE - Over And Over
36. EN VOGUE - My Lovin'
37. PRINCE - Sexy M.F.
38. ELTON JOHN - Sweet It Out
39. GUNS N' ROSES - November Rain
40. VANESSA WILLIAMS - Save The Best For Last
41. RICHARD MARK - Hazard
42. ADEVA - Don't Let It Show On Your Face
43. PRINCE - My Name Is Prince
44. ERIC CLAPTON - Tears In Heaven
45. MADONNA - This Used To Be My Playground
46. BLACK MACHINE - Funky Funky People
47. JOVANOTTI - Libera L'anima
48. THE CURE - Friday I'm In Love
49. DEF LEPPARD - Let's Get Rocked
50. LENNY KRAVITZ - Stand By My Woman
51. VANESSA PARADIS - Be My Baby
52. BOBBY BROWN - Rumpin' Around
53. BELINDA CARLISLE - You're Nothing Without Me
54. U2 - One
55. PATRICK - I've Got The Music In Me
56. ROXETTE - Queen Of Rain
57. SUZY QUATRO - Hey Charly
58. RED HOT CHILLI PAPERS - Under The Bridge
59. TWO TO ONE - Two To One
60. NKUTS - It You Go Away
61. DR. ALBAN - One Love
62. MICHAEL JACKSON - Who Is It?
63. JOE PUBLIC - Live And Learn
64. UNDERCOVER - Boner Street
65. L.A. STYLE - Jason Brown Is Dead
66. BOB MARLEY - Iron Lion Zion
67. JIMMY NAIL - Ain't No Doubt
68. FIONA FALLO - I Love You Man
69. PET SHOP BOYS - Was It Worth It
70. STING & ERIC CLAPTON - It's Probably Me
71. SHANICE - I Love Your Smile
72. A.B. LOGIC - The Hitman
73. GARLAND JEFFREYS - Nail Nail Rock'n'Roll
74. CHRIS DE BURGH - Separate Tables
75. HARRY MARK - Good Vibrations
76. MARK ALMOND - The Days Of Pearly Spencer
77. ROZALLA - Are You Ready To Fly
78. BOYZ II MAN - End Of The Road
79. METALLICA - Nothing Else Matters
80. MADONNA - Erotica
81. MARCO MASINI - Perché Lo Fai
82. BRYAN MAY - Driven By You
83. KIM WILDE - Million Miles Away
84. LONDON BEAT - You Bring On The Sun
85. REM - Drive
86. JOHN NORUM - We Will Be Strong
87. JESUS LOVES YOU - Generation's Of Love
88. IOAN PASCU - Free Man Singing
89. SANDRA - I Need Love
90. INDECENT OBSESSION - Kiss Me
91. THE SOUP NATIONS - Divine Thing
92. MIRCEA ELIADU - Pîcșă neagră
93. NIGHT SAID FRED - Deeply Dippy
94. JETHRO TULL - Still Loving You
95. TEARS FOR FEARS - Laid So Low
96. ASIA - Don't Call Me
97. OPUS III - It's A Fine Day
98. SIMPLY RED - For Your Babies
99. SHIFF N THE TEARS - Hungry Eyes
100. KRIS CROSS - Jump

Se poate așeza și
creșcă cu auto, fără să fie un post de radio... sîrac!

BELGIA

1. JORDY
2. SNAP
3. DR. ALBAN
4. FRANCIS LALANNE
5. GUNS N' ROSES
6. DOUBLE YOU
7. TEN SHARP
8. GEORGE MICHAEL & ELTON JOHN
9. VAYA CON DIOS
10. GENESIS
11. POW
12. DANNY BRILLANT
13. FELIX
14. JEAN LELOUP
15. CINDY LAUPER
16. DOUBLE YOU
17. NIRVANA
18. VANESSA PARADIS
19. MARIAH CAREY
20. BRYAN MAY
21. INNER CIRCLE
22. MYLENE FARMER
23. THE KLF
24. ELTON JOHN
25. ROCH VOISINE
26. MICHAEL JACKSON
27. UNDERCOVER
28. GEORGE MICHAEL
29. KRIS KROS
30. MADONNA
31. ROZALLA
32. SHANICE
33. LAURENT VOULZY
34. OPUS III
35. BOB MARLEY
36. MR. BIG
37. UMBERTO TOZZI
38. MORGANE
39. ERASURE
40. RIGHT SAID FRED
41. EAST SIDE BEAT
42. LONDON BEAT
43. QUEEN
44. WET WET WET
45. ARMY OF LOVERS
46. ANNIE LENNOX
47. BENNY B
48. JIMMY NAIL
49. MICHAEL JACKSON
50. IZABELLA
51. ONE MORE TIME
52. U2
- Dur Dur D'être Bébé
- Rhythm Is A Dancer
- It's My Life
- Reste Avec Moi
- Knockin' On Heaven's Door
- Please Don't Go
- You
- Don't Let The Sun Go Down
- Heading For A Fall
- I Can't Dance
- Le Chat Suzette
- Don't You Want Me
- 1990
- The World Is Stone
- We All Need Love
- Smells Like Teen Spirit
- Be My Baby
- I'll Be There
- Too Much Love Will Kill You
- Sweat
- Beyond My Control
- Justified And Ancient
- The One
- La Promesse
- Black Or White
- Baker Street
- Too Funky
- Jump
- This Used To Be My Playground
- Are You Ready To Fly
- Love Your Smile
- Paradoxal System
- It's A Fine Day
- Iron Lion Zion
- To Be With You
- Gil Alti Siamo Noi
- Nous On Veut Des Violons
- Abba-esque
- Don't Talk Just Kiss
- Ride Like The Wind
- You Bring On The Sun
- Bohemian Rhapsody
- Goodnight Girl
- Obsession
- Why
- 10, 9, 8...
- Ain't No Doubt
- Remember The Time
- Shame Shame Shame
- Highland
- Even Better Than The Real Thing (Remix)
53. LIONEL RICHIE
54. SEYDINAH
55. JOHNNY HALLIDAY
56. MARCO MASINI
57. EN VOGUE
58. PHILIPPE LAFONTAINE
59. ANAIS & BARBELIVEN
60. MERCURY & CABALLE
61. CHARLES & EDDIE
62. BRUCE SPRINGSTEEN
63. JOVANOTTI
64. PRINCE
65. U96
66. JOE PUBLIC
67. ELSA
68. L.A. STYLE
69. RED HOT CHILLI PEPPERS
70. MICHEL SARDOU
71. BECKIE BELL
72. VERONIQUE SANSON
73. BOYZ II MEN
74. HUGH K
75. ROCH VOISINE
76. MADONNA
77. SWING OUT SISTER
78. CO RO
79. STING & ERIC CLAPTON
80. 2 UNLIMITED
81. MICHAEL JACKSON
82. LIONEL RICHIE
83. ROXETTE
84. CHARLES HERMAND
85. KIM WILDE
86. DAVID JANSSEN
87. SHABBA RANKS
88. BERGER & GALL
89. FRANK ECHEGUT
90. FREDERIC CHATEAU
91. THE SHAMEN
92. CHRISTOPHE DESCHAMPS
93. STELLA
94. CURTIS STIGERS
95. KHALED
96. PASADENAS
97. BRONX STYLE BOB
98. DR. ALBAN
- Do It To Me
- A La Folie
- Dans Un An Dans Un Jour
- Perché Lo Fai
- My Lovin'
- L'Amant Téquila
- Les Mariées De Vendée
- Barcelona
- Would I Lie To You
- Human Touch
- Libera L'anima
- Sexy MF
- Das Boot
- Live And Learn
- Bouscule-moi
- I'm Raving
- Under The Bridge
- 55 jours 55 nuits
- Steppin' Out Tonight
- Rien Que De L'Eau
- End Of The Road
- Georgia On My Mind
- La Légende Oochigeas
- Erotica
- Am I The Same Girl
- Because The Night
- It's Probably Me
- Twilight Zone
- Jam
- My Destiny
- How Do You Do
- Save Me Now
- Love Is Holy
- Tous Les Garçons Se Cachent Pour Pleurer
- Mr. Loverman
- Laissez Passer Les Rêves
- Bob Plane
- Les Liaisons Dangereuses
- Ebenezer Goode
- Idole Idole
- Torremolinos
- I Wonder Why
- Didi
- I'm Doing Fine
- Forbidden Love
- One Love

Whitney Houston are nevoie de „Bodyguard”!

Whitney Houston, toată lumea o admiră! Milioanele de persoane care îi cumpără discurile, cei care au aplaudat-o jucând în rolul Rachel din filmul **Bodyguard**, fanii soțului său, Bobby Brown, și chiar Kevin Costner. Va fi în curând mămică, dar deloc mai puțin hotărâtă de a continua în showbiz! S-o lăsam, însă, să explice singură toate aceste lucruri:

— De mult timp ți-ai exprimat dorința de a juca în acest film. De ce?

— Îmi place latura sa de „dramă feminină”, simțeam că din acest punct de vedere filmul are ceva în plus. Mi-a trebuit destul timp și ajutor din partea lui Kevin, pentru a mă simți în stare să joc, pentru că, cel puțin la început, aveam senzația că nu sint pregătită. Kevin Costner spunea că numai eu puteam face rolul. Când l-am întrebat de ce mi-a răspuns că era nevoie de o femeie cu o mare forță de caracter, că rolul e, în consecință, pentru mine, și dacă nu voi juca, nu va mai juca nici el în **Bodyguard**.

— Ce părere ai de personajul tău?

— La început o găseam meschină și chiar foarte rea, dar nu e chiar așa. Rachel e celebră, cunoscută, puternică, foarte bogată și răsfățată. Și-a ales calea, știind exact ce vrea să facă și felul în care trebuie făcut ceea ce vrea. E, poate, crudă, câteodată, dar o înțeleg; când ai atita putere și glorie încît oamenii îți stau la picioare, vrei ca totul să continue.

— Are mecanisme foarte eficiente, nu?

— În cazul lui Rachel, sint modalități de dezvăluire benevolă, nu vulnerabilitate. Nimeni n-o cunoaște cu adevărat; astfel începe **Bodyguard**.

— Ai discutat cu Kevin despre maniera în care trebuie interpretat personajul?

— Da, bineînțeles. Când cinți, de exemplu, întâlnești mulți oameni, ai nevoie să fii protejată dacă circuli în locuri publice. Știam despre ce e vorba, dar n-am vrut să fac pe profesionista. Oricum, Kevin s-a dus la Casa Albă și a observat gărziile de corp ale înaltelor personalități. A stat de vorbă cu componenții gărziilor și s-a întors cu însemnări deloc neinteresante; el știe că rolul lor nu e complicat și că ei trebuie „doar” să salveze viața persoanei care-i angajează, și, deci, în acest scop se află în permanență în preajma ei. Nu e nicidecum vorba de stat de pază în fața unei uși.

— Atunci, e vorba de o proximitate fizică?

— Evident. Gărziile de corp trebuie să se afle în apropiere, păstrând însă o anumită distanță, cît să nu dea ocazie la cancanuri.

— Există în film momente conforme cu realitatea?

— Da. E scena din clubul de noapte, unde toată lumea vrea să se apropie de mine, să mă atingă. Lui Rachel îi plac astfel de situații. Când e pe scenă și cineva urcă să danseze cu ea, apreciază pozitiv gestul. În film, se ajunge la momentul

în care un tip o înșală și cade în mulțimea care o ia cu sine. În acest punct, garda de corp intervine. Printr-un asemenea incident am trecut și eu, și îi mulțumesc lui Dumnezeu că am supraviețuit. Mie nu-mi sint agreabile asemenea intîmplări; știu că există oameni care uneori sint tulburați în asemenea măsură încît innebunesc pur și simplu și sint capabili să te lovească și să te rănească de moarte... E o experiență înspăimîntătoare!

— Ce fel de program zilnic ai avut în timpul turnării filmului?

— Trebuia să mă trezesc la 5 dimineața, pentru că la 6 să fiu în plină formă. A fost destul de dur pentru mine... Am fost nevoită să învăț să mă

disciplinez, căci atunci cînd turnezi un film e nevoie în primul rînd de disciplină! Intîrzierile nu se iartă! La 8, coafezele și maquilleusele se ocupă de tine și ele știu să facă mai bine în 5 minute, ceea ce tu ai face într-o oră și jumătate. Cel mai teribil e că, după aceea, trebuie să aștepti nemișcată să ți se spună cînd intri în scenă. Și asta poate dura ore! Și, citeodată, tu ești acolo, așezată, în expectativă și vine cineva de îți spune că nu e nevoie de tine în ziua aceea. Te întorci la locul tău și te enervezi că ai stat plantată degeaba. Se prea poate ca apoi să fii anunțată că în 4 ore intri în filmări și așteptarea continuă.

— Cum faci să pui de acord

viața ta profesională cu cea de familie?

— Faptul de a avea copil generează energia de care ai nevoie pentru a merge mai departe. E ca și cum ei ar fi una dintre cele mai mari resurse pe care le ai, dar trebuie să-i ajuți, să-i asculți, pentru că am certitudinea că au ceva de spus. Aș vrea ca fiecare copil căruia îi voi da naștere să descopere cîte ceva. Cred că atunci cînd totul merge bine cu ei, totul e bine. Asta cred sincer, din toată inima. Vreau să mulțumesc familiei mele, soțului meu, pe care îl ador, și copilului pe care-l vom avea în curînd pentru suportul moral pe care îl constituie pentru mine. Sint coplesită de responsabilitatea de care mă încarcă evenimentul apropiat al nașterii.

— Care sint proiectele tale de viitor, cîtece noi, un nou film?

— Cred că în muzică nu voi face nimic diferit de ceea ce am făcut pînă acum; voi continua să iubesc muzica de calitate, baladele frumoase, cum e **I Will Always Love You**, și voi cînta la nesfîrșit. Ei, tinerii, pot face lucruri răsunătoare, ieșite din comun. Nu, nu-mi voi schimba stilul. Cît despre cinema, mă vîd continuînd în acest domeniu. Contractele vor veni sau nu, dar eu nu voi alerga după ele. Oamenii mă vor urmări în **Bodyguard** și vor judeca. Dacă aș putea alege, aș juca rolul unei femei polișt sau într-o comedie! **Bodyguard** e un film serios! (7 Extra & Radio Contact)

Noul „look” al lui ROD STEWART: mustață și barbă

● A venit iarna și Rod, prevăzător cum îl știm (sau ni-l imaginăm avînd asemenea calitate), și-a lăsat barbă și mustață, probabil ca să-l ferească de degerări dureroase. Și fie vorba-ntr-o noapte, asta-i dă un aer de luptător! Apropo de noul său single, **Tom Taubert's Blues** (Waltzing Matilda), știți cine-l-a mai cîntat acum cîțiva ani? **The Pogues**!

What's Love Got To Do With It?

● Tina Turner a împlinit, pe 26 nov. 1992, 54 de ani (30 de carieră). Pînă aici nimic special. Dar dacă aprofundăm, descoperim faptul că **Annie Mae Bullock** (numele său adevărat) a aliniat o frumoasă serie de hituri. Drept cadou, cu ocazia aniversării, studiourile Disney îi oferă turna-

rea filmului despre viața sa, inspirat din best-selel-ul **Eu, Tina**. Actrița care o încarnează e **Angela Bassett**, care joacă în **Malcolm X**. Titlul filmului „What's Love Got To Do With It”!

Rambo fricosul!

● A jucat frumos, ce-i drept, pe durul în filmele sale și, cu toate acestea, în viața particulară e foarte preocupat de securitatea propriei persoane. Temîndu-se pentru el, cît și pentru ai lui,

ȘTIRI

se protejează ca un adevărat om de stat. Vila sa din Malibu e păzită ca o fortăreață de cîte o mică armată de gorile la fiecare ieșire. Are chiar sosii pe care le lasă să circule, pentru derută. Nu mai punem la socoteală geamurile cu gratii, sistemele de alarmă și proiectoarele cu care și-a echipat proprietatea.

Așa că renunțați, spre binele vostru, la ideea de a-l contacta pe **Sylvester Stallone**!

Julia Roberts se mărită?

● Ghiciți care e ultimul incident neplăcut survenit în viața **Juliei Roberts**? Făcînd cumpărături într-un magazin de îmbrăcăminte, cîțiva mici neastîmpărați s-au insinuat pînă la geamurile cabinei de probă, în scopul de a-i surprinde frumoasele forme, pînă în momentul în care au fost goniti de o vînzătoare înarmată cu o mătură. Nici unul din-

tre cei care au văzut-o n-au putut preciza dacă ea încerca o rochie de mireasă. Se pune, oricum, din ce în ce mai serios problema oficializării legăturii ei cu actorul **Jason Patric**, dacă nu s-or fi și luat...

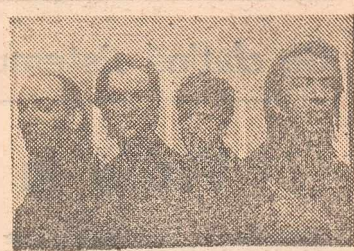
Evenimentul Dance Music al secolului

● A avut loc în luna decembrie 1992, la Sportpaleis d'Anvers, sub denumirea **Live At The Powerhouse & The Serious Beats Party**, regroupînd artiști din toată Europa. Au figurat în programul acestui mega-boom: **Double You**, **Stefan**, **Technotronic** cu **Ya Kid K**, **Robin Alberts**, **Speedy J**, **Frank De Wulf** și **The Shamen**. Pasajele „dance” pentru **Double You**, **Shamen**, **Technotronic** și **Speedy J**, au fost live!

Faceți cunoștință cu Pow Wow!

● Sint patru. I-ați auzit cu piesele **Chat** și, mai nou, cu **Lion est mort ce soir**. Și-au ales acest nume pentru că reprezintă ceea ce fac. Originalitatea grupului constă în absența instrumentelor. Totul e executat de voci. **POW WOW** e, deci, reuniunea a 4 indivizi Dar cine sint ei, de fapt?

AHMED: tenorul grupului. Originar din Chambery, cîntă la chitară și dovedește pasiune pentru blues și soul music. Preferințe? **James Brown**, **Marvin Gaye**, **Sam Cook** și **Stevie Ray Vaughan**. Și-a pus întro-zi în minte să intre într-un cor, dar n-a fost admis pentru că... cînta

prea tare!

BERTRAND: registrul mijlociu. Trăiește la Paris, cîntă la chitară și pian. E cel mai atras de rock. Preferințele sale merg de la Beatles la **Marvin Gaye**, trecînd prin **Peter Gabriel**, **Neil Young**, **Joe Jackson**, **Elvis Costello** și **Genesis**.

PASCAL: ca tonalitate, la fel ca **Bertrand**. Trăiește în Normandia, dar are origini spaniole și italiene. Cîntă, de asemenea, la chitară și pian. Preferințe rock: **Beatles**, **Everly Brothers**, **Chet Atkins**, **B.B. King** și **Brian Setzer** de la **Stray Cats**. A făcut parte dintr-un grup foarte rock al anilor '50, **Les Alligators**.

ALAIN: el e basul. Vine din Normandia (unde l-a întîlnit pe **Pascal**). Muzica sa? Gospel și country. **Staple Singers**, **Golden Gate Quartet**. A cîntat cu **Pascal** în **Les Alligators**, apoi a mai schimbat cîteva grupuri care n-au mers (spre deosebire flagrantă de **POW WOW**, care... zburdă!).

Traducere și adaptare DOINA ENE

Ce mai inventează omul

Mașina antigravitațională

Un inginer scoțian anunță realizarea unui agregat ce sfidează toate legile fizicii. Vestea este întâmpinată cu virulente proteste din partea oamenilor de știință, dar constituie o hrană grasă pentru gazetele occidentale.

Vă prezentăm, în traducere și fără comentariu, articolul apărut în revista italiană *Cronica extra*.

Inventatorul acestui agregat — sosit parcă dintr-o poveste fantastică — se numește Sandy Kidd și trăiește în Scoția. Mașina pe care a construit-o sfidează toate legile fizicii, rezistă forței de gravitație a pământului și își produce singură energia de care are nevoie pentru a funcționa. „Într-o zi — declară inventatorul — sint sigur că vom putea călători din Europa în Australia în numai câteva minute și chiar vom putea ajunge pe Marte la sfârșit de săptămână”. Kidd mai susține că o viitoare astronavă, ce ar purta la bord o asemenea mașină, ar putea avea dimensiunile unui pat dublu, iar rezervorul de carburanți de mărimea unei tabachere. Toate acestea deoarece viteza pe care o dezvoltă agregatul său crește treptat, dublându-se, triplându-se

etc., pe măsură ce înaintează în spațiu, ajungând să o atingă pe cea a luminii!

Agregatul antigravitațional reprezintă opera de o viață a scoțianului Sandy Kidd. Ideea s-a născut în urmă cu 30 de ani, pe vremea când inginerul Kidd lucra în domeniul aeronauticii militare. Descoperirea s-a ivit, ca în atâtea alte cazuri, prin mijlocirea hazardului, în cazul de față cu ocazia demontării unui giroscop aflat la bordul unui bombardier vechi. Această piesă, folosită la diferite subansamble, conține un disc greu, pus în mișcare de un ax. Primele încercări au constat în realizarea unui nou echilibru pentru discul giroscopului, iar de aici s-au născut în lanț alte idei fantastice, între care și aceea de a modifica efectele forței de gravitație. Nu vom intra în amănunte, ele, de altfel, nici

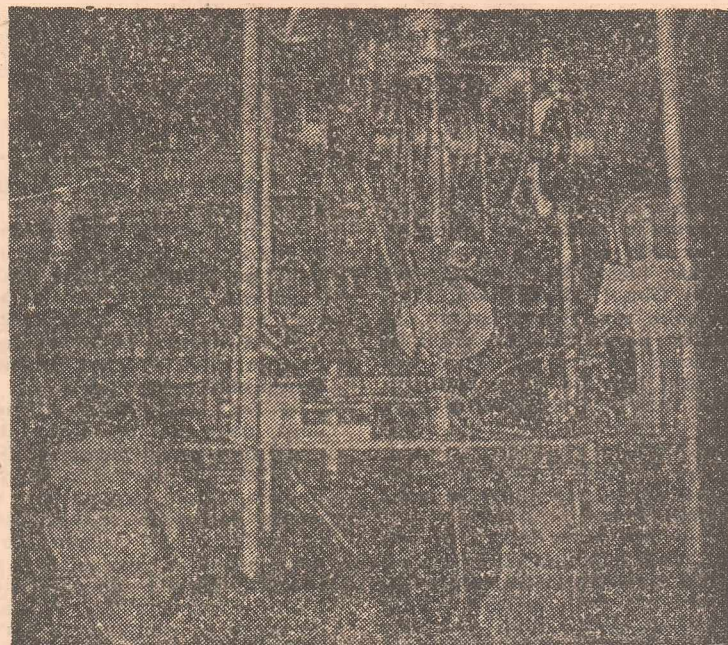
nu sînt comunicate, și, cum, desigur, se înțelege, Kidd se mișcă într-o lume total diferită de cea a fizicii obișnuite.

La început, cum era de așteptat, a lucrat complet singur.

La fel ca mulți alți înaintași celebri, a fost și el ținta ironiilor, luat în ris și considerat nebun. Dar la ora actuală, invenția a intrat în atenția științivilor și chiar constituie obiectul unui proiect al Universității din Edinburgh, prin care agregatul va fi destinat unor aplicații practice.

„Intenționez — mai mărturiseste inventatorul — ca, prin mașina mea, omul să ajungă în timp-record nu numai în spațiul extraterestru, ci, peste un număr de ani, să facă înconjurul Terrei sau să călătorească spre alte galaxii fără să cheltuiască un gram de energie. Acesta a fost gândul cu care am trăit zi și noapte vreme de 30 de ani. Dacă invenția mea va fi înțeleasă, și, ulterior, dezvoltată, omenirea va putea construi vehicule de dimensiuni reduse, de mii de ori mai ieftine decât costisitoarele nave spațiale”.

S-a emis și ipoteza că nu cumva descoperirea inginerului scoțian este similară cu cea folosită de misterioșii cosmonauți de pe la fel de misterioasele farfurii zburătoare. Vom trăi și vom vedea.

N.R. Afirmatiile inginerului scoțian sînt absurde și chiar caraghioase, amintind de pletora de „inventatori” de perpetuum mobile:

1. Nu poate fi concepută mișcare (călătoria navei) fără consum de energie. Este împotriva fizicii.

2. Nici un CORP MATERIAL nu poate atinge viteza luminii, care este proprie numai cimpurilor. Există o limită (sub viteza luminii), la care orice particulă accelerată se „dezagregă”, transformându-se în cimp.

3. Afirmatiile scoțianului contrazic, fără nici un temei, legile elementare, fundamentale ale fizicii.

Nu știm exact ce este în capul bietului om, dar dacă el a descoperit cumva o nouă lege a fizicii (ceea ce nu poate fi exclus), aceasta nu poate contrazice și anula legile cunoscute, ci doar le poate completa, așa cum, de pildă, Einstein nu-l anulează pe Newton, ci îl completează.

Se clatină sistemul imunitar?

Vizită în „tribul” chimico-sensibililor

Departa de parfumuri, de gudroane, țesături sintetice, acești bolnavi (închipuiți?) au făcut din *Wimberley, lângă Dallas, SUA*, sanctuarul lor.

Chimico-sensibilii s-au refugiat în acest ținut cu zecile, familii întregi, veniți de pretutindeni și reacționând negativ la orice: la o undă de parfum, la un fruct tratat, la gaz carbonic, la vapori de gudron, pesticide, iz de cerne-luri, etc.; ei s-au stabilit aici încă de acum cinci ani, la doar patru ore distanță de Clinica mediului ambiant din

Dallas, singura instituție care crede în maladia lor.

Cercetătorii Asociației Medicale Americane, intrigati de exodul chimico-sensibililor către Wimberley, au întreprins o anchetă. Din cei 90 de subiecți observați, 50 prezentau simptome depresive, iar ceilalți trăiau obsesia asfixiei lente a omenirii, a transformării bombelor într-o teroare care va duce, după cum cred ei, la un cataclism ecologic.

Chimico-sensibilii sînt denumiți *canari*, în amintirea micilor păsări închise în co-

livii, care erau luate în mină și a căror tăcere semnală minierilor apariția gazelor mortale.

Janet Bennett se simte bine acum, dar timp de trei ani a stat izolată într-o încăpăre specială, fără ferestre, complet placată cu porțelan alb; aerul era filtrat iar mîncarea era dezinfectată cu un higiafon. Cu cei doi copii ai săi a vorbit în tot acest răstimp printr-un orificiu special și, după declarațiile ei, totul se datorează insecticidelor pulverizate în arhiva unde a lucrat. La început, acuza dureri musculare și amețeli, care apăreau la cel mai fin miros chimic.

Maureen Smith și-a descoperit sensibilitatea după o mușcătură (de rozător) care nu se mai cicatriza; acuza dureri oculare și o ciudată tetanie a brațelor, datorate fie unor substanțe chimice utilizate în Laos, unde lucra soțul ei, fie unul tratament contra furnicilor, aplicat acasă.

„Intrăm în era deficiențelor sistemului imunitar” — afirmă dr. Rea, fost chirurg, ei însuși sensibil la vapori de anestezice.

ADA NICOARĂ ■

Cum pică norocul pe capul omului

Ranchul familiei Ewing

Pînă în anul 1970, ranchul *Southfork*, locuința familiei Ewing din serialul „*Dallas*”, dispunea doar de un hambar, iar în jur, pe o suprafață de peste 80 de hectare, se aflau semănături de grâu și bumbac.

În 1970, ranchul este cumpărat de J.R., dar nu de cel din film ci de *J.R. Duncan*, un bărbat înalt și voinic, de talia lui John Wayne, care, cu soția și cei patru copii ai săi, s-a stabilit aici, transformînd, încetul cu încetul, totul. Astfel au apărut construcții noi, iar lanurile de grâu și culturile de bumbac au fost înlocuite cu pășuni întinse, pe care au început să fie crescuți numeroși cai.

În 1978 ranchul este vizitat de producătorul *John McLain*, de la societatea „*Lorimar*” din *Hollywood* și, după scurte tratative, *Southfork* a fost închiriat, pentru un singur sezon, în vederea turnării filmului serial „*Dallas*”. Scenariul a necesitat reamenajări în interiorul locuinței familiei Duncan, iar în exterior s-a construit o piscină. Cînd „*Lorimar*” a obținut primele succese din filmul serial cu „*J.R.* și restul familiei Ewing”, producătorul a revenit, reactualizînd contractul, ceea ce a constituit marea șansă a vie-

ții lui J.R. Duncan. Azi, fericitul cîștigător al „lozului cel mare” se ocupă de afaceri la Dallas dispune de o herghelie de cai de rasă, unii din aceștia cîștigînd curse importante pe diverse hipodromuri. Ranchul este suprasolicitat de curioși, nu numai din America, dar și din alte colțuri ale lumii, ce vin să vadă locul unde au fost executate filmările.

Ca orice om practic, cowboyul J.R. Duncan a fixat o taxă de intrare de patru dolari și a creat o serie de mici suveniruri, pe care le vinde la prețul unic de opt dolari bucata.

Nici grajdurile nu au fost uitate. Ele sînt închiriate periodic în vederea desfășurării de festivaluri, în cadrul cărora au loc dansuri folclorice, unde pot participa aproape șase sute de persoane. Dintre fiii lui Duncan, numai unul singur se ocupă de ranch, ceilalți devenind oameni de afaceri. De multe ori J.R. Duncan mărturisește:

„N-aș fi crezut vreodată să am un asemenea noroc, eu, un simplu cowboy. Cu acest serial „*Dallas*”, azi am tot ce mi doresc, inclusiv un Mercedes de ultimul tip”.

AUREL DIANU ■

Cine are gura mare

Un record periculos

Fumatul face rău sănătății? O întrebare al cărei răspuns afirmativ este binecunoscut. Ravagiile și efectele nocive pe care nicotina le provoacă în organism au făcut și fac obiectul multor discuții aprinse împotriva fumatului.

Si totuși... *Jim Houth*, un tînăr californian, este astăzi un adevărat recordman al tutunului. El a reușit să-și aprindă 154 de țigări, fumîndu-le simultan!

Cu un an în urmă, la Los Angeles, el a stabilit pentru prima oară recordul de a fu-

ma 153 țigări în același timp, record înregistrat în *Guinness Book*. După cum vedeți, *Jim Houth* și-a doborât propriul record la un an diferență, fumînd o țigară în plus.

„Secretul meu? Plămîni de oțel și o gură ceva mai mare decît este normal”.

Dar pînă cînd vor rămîne plămîni săi „de oțel”? Recordul său este un record periculos. În fiecare an peste două milioane de oameni mor datorită maladiilor provocate de fumat.

O nouă enigmă incitantă

MĂGAZIN

Maria Callas a fost asasinată?!!

• 16 septembrie 1977 ■ Maria Callas se află în apartamentul ei de pe strada Georges Mandel din Paris ■ Servește micul dejun în pat și deodată i se face rău ■ Bea o ceașcă de cafea și se simte mai bine ■ Apoi, inima sa... încetează să mai bată!

Nu demult a văzut lumina tiparului o carte-soc, „Adevărata poveste a Mariei Callas” al cărei autor, ziaristul italian Renzo Allegri, sustine că moartea mării cântărețe este suspectă.

„Versiunea oficială — despre moartea lui Callas — povestește el — face din Maria victima unui colaps cardio-vascular. Dar nici unul din prietenii ei n-au putut să-i vadă corpul. Nici chiar cântărețul de operă Giuseppe Di Stefano, căruia Maria îi datora cea de-a doua carieră a sa și care era unul din obișnuiții casei, n-a avut dreptul să intre în apartament”.

Un alt fapt surprinzător a fost cel al incinerării. Conform tradiției, incinerarea are loc după o zi de la funeralii. În cazul Callas, ea s-a produs doar după o jumătate de oră de la aducerea sicriului la cimitirul Père-Lachaise. Registrul cimitirului conține un

document dintre cele mai ciudate: procesul-verbal prin care se solicită incinerarea este semnat de către un oarecare Jean Rouen. Legea în Franța stipulează că incinerarea nu poate fi cerută decât de un membru apropiat al familiei. Or, nimeni din anturajul cântăreței n-a auzit vreodată vorbindu-se de o astfel de rudă! Întrebați fiind, cei care s-au ocupat de incinerare au răspuns că „însăși Callas a cerut-o în testamentul său”. Dar... toate cercetările întreprinse pentru descoperirea testamentului s-au soldat cu eșec!

Fidelii servitori ai divei, Bruna și Ferruccio, singurii martori ai morții artistei, au dispărut cu desăvîrsire, iar doctorul care a constatat decesul a refuzat să facă vreo declarație, prevalîndu-se de dreptul pe care îl conferă meseria: secretul profesional.

„Cenușa Mariei Callas —

explică autorul — a fost depusă într-o mică nisă din subteranele Père-Lachaise, unde a stat un an și jumătate. Apoi, s-a aflat cu stupeoare că nisa era goală! Cenușa a fost luată și ascunsă într-o hancă. În 1980, invocîndu-se din nou vointa Mariei, cenușa a fost dispersată în Marea Egee”.

Ziaristul se întreabă cine a avut interes să facă dispărut corpul Mariei Callas și ajunge la concluzia că, la fel ca Marilyn Monroe, Callas a fost asasinată, dispariția ei prematură avînd drept scop rotunjirea conturilor bancare ale unora din anturajul său.

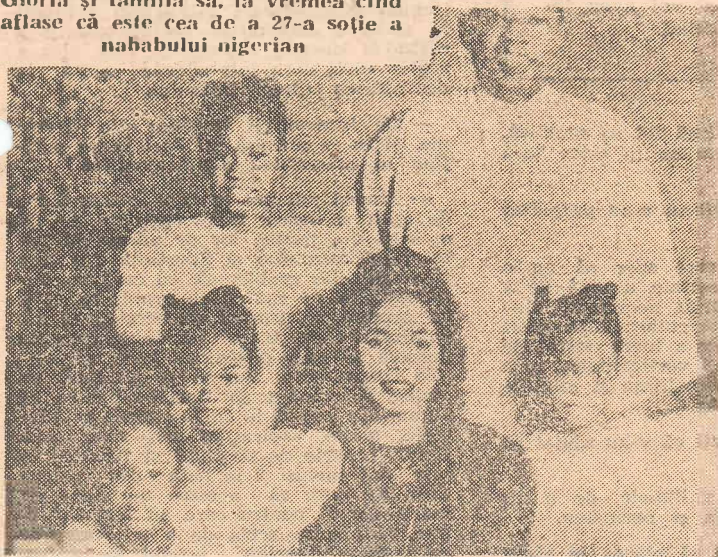
Destinul, însă, a jucat o festă celor care au crezut că vor pune mina pe averea Mariei. Giovanni Battista Meneghini, descoperitorul și primul soț al Mariei Callas, a moștenit totul pe baza unui act pe care ea l-a scris în 1954: „Dacă mor, las totul soțului meu Giovanni Battista Meneghini”. (E.G.)

Maria Callas dînd autografe admiratorilor. În medalion, coperta recentei cărți care susține surprinzătoarea și tulburătoarea ipoteză.

Gloria se mărită cu un nigerian și află abia apoi că acesta mai are 26 de neveste

Gloria și familia sa, la vremea cînd aflase că este cea de a 27-a soție a nababului nigerian

Gloria Uboh, tînără cu concepții libere, își sîldează familia și prietenii, căsătorindu-se cu nigerianul Matuka Abiola. Evenimentul (...zilei) are loc în 1983. Cu un an mai devreme, Gloria, studentă la medicină, s-a aflat pentru scurt timp în Nigeria, cu scopul de a-și completa studiile dedicate bolilor tropicale. Aici îl cunoaște pe Matuka A., care se dovedește un bărbat cult, sensibil și, mai presus de orice, multimiliardar! Șef al tribului Yoruba, el deține întinse cîmpuri petrolifere, bănci, jurnale și chiar o flotă proprie. Se naște primul copil și cei doi îndrăgostiți hotărîsc să se căsătorească. Mai trec alți ani, Gloria împărțindu-și viața între New York și Nigeria. Fericitul cuplu mai aduce pe

lume alți trei copii. Apoi, într-o zi, explodează bomba. Americană află, oripilată, că iubitul ei soț mai are încă 26 de soții legitime și nu mai puțin de 79 de copii!

Disperată, Gloria se întoarce la New York și intenționează proces de divorț, cerînd o despăgubire uriașă. Se adresează celui mai vestit avocat matrimonialist, un anume Marvin Mitchelson. Dar demersurile acestuia eșuează. Cu toate că procesul se desfășoară în America, soția trișată nu obține decât o mică pensie pentru creșterea celor patru copii rezultați din căsătoria cu Matuka Abiola.

Nu e primul caz. Am avut și noi românele noastre, care, o dată măritate cu tineri musulmani, s-au pomenit claustrate în haremurile acestora. (L.T.)

Jurnal de harem

Sultana, sau o viață în spatele vălului

• Epoca de piatră în secolul 20, dar la nivel înalt și în proporție de masă

Ea este prințesă în Arabia Saudită și a îndrăznit să vorbească, să spargă complotul tăcerii, publicîndu-și jurnalul intim. Pentru a nu-și pune viața în pericol, se folosește de pseudonimul Sultana. Ceea ce dezvăluie Sultana nu are nici o legătură cu poveștile din „O mie și una de nopți”. Este o mărturie menită să informeze lumea despre existența insuportabilă a femeilor din țara sa, căci în regatul regelui Fahd ele au doar dreptul la tăcere.

„Nu-mi amintesc de primii patru ani din viața mea, povestește Sultana. Presupun că mă jucam și rideam la fel ca toți copiii. În acea perioadă nu știam că în țara mea nu aveam nici o valoare, deoarece eram o fetiță. O țară ireversibilă într-o zonă în care nașterea unei fete declanșează decepție și rușine. Handicap insurmontabil într-un stat în care venirea pe lume și moartea unei femei nu sînt înregistrate oficial”.

Provenind dintr-o familie cu 11 copii, Sultana nu acceptă tratamentul nedrept ce i se aplică ei și surorilor, în timp ce fratele este idolatrizat.

„La fel ca și surorile mele, mă prefăceam că îl ador pe fratele meu Ali, dar, în realitate, îl uram, așa cum numai sclavele pot să urască. Cum poți să suporti ca Ali să primească, la împlinirea celor 14 ani, patru mașini Porsche roșii, iar aniversarea ta să fie uitată? Cum să accepți dezinteresul patern doar pentru că ești fată? Pentru tatăl meu eu eram, dintr-o suită de

decepții, ultima. Copil, m-am străduit de-a lungul anilor să-i obțin afecțiunea. În realitate, din cauza „neascultărilor” mele, am reușit doar să-i transform indiferența în aversiune”. Sentiment pe care l-a încercat și Sultana atunci cînd tatăl a căsătorit-o pe Sara, una dintre surori, cu forța.

„Sara avea atunci 16 ani. Alesul împlinise 62 și Sara trebuia să fie cea de-a treia soție. Ea striga că este sacrificată ca un miel”. Neliniștit la ideea că Sara ar putea refuza mariajul, tatăl hotărăște să o drogheze. La trezire, după cinci săptămîni, Sara încearcă să se omoare. Soțul abuzase sexual de ea într-un mod atât de brutal, încît sinuciderea i s-a părut singura soluție. „Chiar tatăl meu a fost îngrozit cînd a aflat de suferințele pe care fiica sa le-a îndurat. Dar el era de acord cu soțul Sarei: o femeie aparține mai întîi soțului ei... Nu te puteai aștepta ca lui să-i fie milă de ea. Nu simțea decât minie și rușine la gîndul că Sara ar fi putut să

nu-l asculte”.

Sultana și cîteva prietene sfîrșesc prin a se revolta și fondează o asociație secretă, ce are drept scop eliberarea femeilor. Două dintre aceste adolescente, printre cele mai temerare, acostează străini în parcajele birourilor, propunîndu-le întîlniri sinucigase.

„Îmi era frică pentru prietenele mele. Nu încetam să le previn. Ele erau tinere, inconștiente și se plictiseau. După un an au fost descoperite și pedeapsa le-a lovit cu cruzime. Au fost condamnate la trei luni de închisoare, apoi au fost redatate taților lor. Unul și-a măritat fiica cu un beduin de 35 de ani. Iar celălalt a anunțat că o va îneca pe Nadia în piscină cu propriile mîini”.

„Eu, prințesă a casei Al Saud”, tulburătorul apel al unei femei închise într-o cușcă aurită a fost lansat în lume. Este doar un pas în deșert și drumul este lung.

Traducere și adaptare
ELENA GRESCU ■

Domnul Gheorghe Angelescu ne dezvăluie

Viata sportiva a unui ministru

● **O convorbire cu ministrul tineretului și sportului
despre problemele demnitarului,
dar și despre femei, sex, dans și rugăciuni**

— Domnule ministru Gheorghe Angelescu, vă rog să vă prezentați tinerilor din România:

— Sunt născut în București, la 3 noiembrie 1961, unde locuiesc și în prezent. Părinții mei sunt tot din București. Mama este casnică, iar tatăl a fost ofițer în M.Ap.N. Clasele V—VII le-am făcut la Șc. generală nr. 51, iar clasa a VIII-a la Șc. generală nr. 71. Apoi, am urmat cursurile Liceului „George Coșbuc”, transformat în liceu cu profil tehnico-mecanic. În școala generală am excelat la matematică și biologie. De mic copil mi-a plăcut să cunosc organismul uman. Visul meu a fost la un moment dat să devin medic, dar nu m-am putut împăca cu chimia organică, din anumite motive și, ca atare, am renunțat la medicină. În liceu mi-au plăcut matematica și fizica, așa că am optat pentru Institutul Politehnic București, Facultatea TCM, unde am intrat din prima încercare cu media 7,18. La examenul de stat am obținut doar nota 9, deoarece nefiind membru de partid nu am putut să obțin și cele 50 de sutimi acordate studenților p.c.r.-iști. În cămine pentru tineret am locuit o perioadă de patru luni, în stagiată, pe care am efectuat-o la Mecanică Fină Cimpina. Sunt căsătorit din 1987. Soția este originară din Constanța și este desenator tehnic. M-am căsătorit după terminarea facultății deoarece era dificil să fii și căsătorit și să poți urma și cursurile într-un ritm susținut. Copii nu am deocamdată, dar îmi plac foarte mult. Aș dori să am o pereche. Din rațiuni bine întemeiate aș dori ca primul copil să fie băiat. Nu am rude care să fi fost sau să fie personalități politice sau culturale și poate că așa e mai bine. Am avut o singură dată o funcție UTC, pe clasă, ca responsabil cu problemele sportive și asta când eram la liceu, funcție la care am renunțat pentru că m-am îmbolnăvit.

— Domnule Ministru, vă plac femeile? Sinteți timid cu ele?

— Ce e frumos și lui Dumnezeu îi place. Într-adevăr, sunt momente când sint timid, uneori când sint foarte timid!

— Aveți curajul să vă faceți analizele pentru depistarea virusului HIV — SIDA?

— Pot spune că am curajul. Curajul tinde foarte mult de viața sexuală, de contactele pe care le are omul la un moment dat. Este o întrebare foarte bună. Mi-e teamă ca la un moment dat aceasta să nu devină o psihoză a tineretului. În Comisia Parlamentară de audiere am spus că tinerii trebuie să cunoască exact căile prin care se poate lua acest virus, și sint chiar adeptul cunoașterii prin imagini concrete, chiar dacă la un moment dat aceste imagini vor produce o oarecare repulsie. Este mai bine să producă acum repulsie o imagine la TV decât să știm, mai târziu, că un număr mare de tineri sint pe punctul de a-și încheia definitiv conturile cu viața. Ministerul Tineretului dorește să înceapă o campanie anti-Sida împreună cu Televiziunea și cu Societățile Anti-Sida din țară, chiar sub forma unui turneu prin țară. Sper ca în scurt timp medi-

cina mondială să descopere un antidot pentru această „ciumă” a secolelor XX și XXI.

— Le recomandați tinerilor să folosească protezul pentru a nu contracta SIDA?

— Este singurul lucru pe care pot să-l recomand, deoarece este singura posibilitate de a se feri. Mai bine cu el decât fără.

— La ce vîrstă ați trăit prima decepție?

— Prima decepție, cred, ca orice tinăr, am trăit-o în dragoste la vîrsta de 23 de ani.

— Ce aspect credeți că stă la baza trăiniciei căminului dumneavoastră: intelectual, sentimental, material, sau sexual?

— Ce veți întreprinde în scopul prevenirii instaurării huliganismului pe stadioane?

— Voi încheia un protocol cu Ministerul de Interne și voi avea legături, contacte, cu asociațiile susținătorilor echipelor de fotbal.

— Cred că se întrepătrund atît sentimental cît și posibilitățile de dialog în domeniul vast, bineînțeles și latura sexuală își are rostul ei.

— Vă rog să povestiți două anecdote din viața dumneavoastră. Prima din viața de „burlac” și a doua din viața de familist!

— Nu știu cît de mult poate să fie o anecdotă, mai mult poate să fie o învățătură de mînt pentru alți bărbați. Aveam într-o zi întîlnire cu o fată. Treceuse de mult „sfertul academic” și ea nu venise. Am plecat de la locul de întîlnire pe un drum ocolit pentru a-i ieși, oarecum, în întîmpinare. La un moment dat o văd pe fată venind agale, tacticos, spre locul de întîlnire, dar dintr-o dată începe să o ia la fugă, ajungînd astfel înaintea mea la locul cu pricina. O întreb de ce a întîrziat atît. Și-a cerut scuze că a întîrziat, amintînd că pentru a recupera timpul pierdut a venit în fugă tocmai de acasă. Eu care știam adevărul am rupt legătura a doua zi. Ca anecdotă din viața de familist spun așa: ziua în care m-am căsătorit.

— Sinteți fumător? Ce țigări ați fumat înainte și ce țigări fumați acum?

— Din păcate nu am reușit să mă stabilesc la o țigară anume. În liceu se spunea că țigara „Carpați” este țigara elevului. Am sperat că în facultate să se spună că alta este țigara studentului, dar tot aceasta a fost. În stagiată „Carpați” era țigara inginerului. Noroc cu revoluția care ne-a dat posibilitatea să fumăm țigări străine, dar și acestea în marea lor majoritate sint proaste. Sper să mă fixez la o anumită țigară, fie „Carpați” sau poate alta mai bună.

— Faceți rugăciuni înainte de culcare?

— Nu am făcut și nu fac nici în prezent rugăciuni înainte de culcare.

— Sinteți un bun dansator sau „faul-

tați” din greșală partenera în timpul dansului?

— Nu pot să spun că am „faultat” sau că „faultez” partenera în timpul dansului, dar nici că sint un bun dansator. Acum cu trecerea anilor, am descoperit calitățile dansului clasic; mă gîndesc la tango și vals.

— Sinteți de acord cu înființarea caselor de toleranță? Cum vedeți problema homosexualității?

— În general caracterul omului este acela de a face ceea ce i se interzice. Așa sintem noi oamenii, poate e bine, poate e rău. Nu consider că ar fi o altare a societății noastre înființarea caselor de toleranță legale. Probabil că există ilegal multe, așa că mai bine trecem în legalitate. După mine, homosexualitatea intră în categoria „perversiunilor

sexuale”, dar dacă tot se practică, ar putea fi legalizate ca în orice țară din lume.

— Ce calități credeți că v-au propulsat în această funcție?

— O calitate pe care sper să nu o pierd este cea capacitate a mea de a avea răbdarea să ascult necazurile, durerile și dorințele oamenilor. Alta ar fi modul de a trăi și de a lucra destul de organizat; și poate și verticalitatea mea în ceea ce privește conștiința și relațiile cu oamenii.

— Ce defecte credeți că v-au ajutat să deveniți ministru?

— Defectul, între ghilimele, de a nu tolera lenea, corupția și necinstea.

— Ca tinăr, ce nu vă plăcea în viața de toate zilele, înainte de a fi ministru?

— Nu-mi plăcea faptul că tineretul era bun numai pentru a crea o imagine de moment în timpul conferințelor sau faptul că se crede că tinerii nu pot face ceva bun. Mă deranjează foarte mult faptul că cei mai în vîrstă vor să pună întotdeauna monopol pe idei, considerîndu-se singurii apti să ia hotărîrea finală. Chiar dacă am 31 de ani, voi încerca să demonstrez că tinerii sint puternici, și chiar sint în stare să formeze un guvern competent și competitiv.

— Veți lucra după ideea „ce fie nu-ți place, altuia nu-i face”?

— Acesta trebuie să fie un principiu care trebuie să stea la baza relației dintre oameni. Acum, spre regretul meu, se folosesc următoarele principii: „să moară capra vecinului” și „să moară vecinul pentru a-și lua capra”. Nici unul dintre acestea două nu poate onora pe cineva.

— Mulți tineri sint someri. Proaspeții absolvenți au aceași soartă. Tinerii, după ce vin din armată, găsesc postul ocupat. Tineretea mame, după ce își încheie concediul de maternitate, părăsește la fel.

V-ați gîndit la aceste probleme majore ale tineretului?

— Sint probleme care stau pe poziția nr. 1 în ceea ce privește situația tinerilor. Este o situație dificilă, complexă care poate fi rezolvată numai cu ajutorul Ministerului Muncii și Protecției Sociale, cu ajutorul Ministerului Industriei. Este normal, mai întîi, ca Ministerul Tineretului să fie informat de disponibilitatea forței de muncă la nivel național pentru a angaja, direcționa acest segment de populație, tinerii, înspre diversele domenii de activitate. Începînd cu ianuarie 1993, Centrul de Cercetări pentru Problemele Tineretului, împreună cu Ministerul Tineretului și IRSOP, vor lucra la elaborarea unei legi a tineretului care automat va cuprinde și protecția tinerilor.

— Tinerii se căsătoresc. Au nevoie de locuință, care trebuie închiriată sau cumpărată. Accesul tinerilor la cultură este din ce în ce mai greu. Cum veți proceda pentru a rezolva și aceste probleme?

— Un rol hotărîtor îl au primăriile și administrațiile locale cu care în curînd trebuie să luăm legătura. De asemenea, trebuie conștientizat Ministerul Culturii în vederea facilitării de cumpărare a cărții la prețuri rezonabile, mai ales a acelor cărți care într-adevăr ajută la dezvoltarea culturii tinărului.

— Ce transmiteți tinerilor din România, și în ce măsură ați dori să vă sprijine în activitatea dumneavoastră?

— Tinerii mă pot sprijini extraordinar de mult și doresc acest sprijin. Aștept scrisori din partea lor pe adresa Ministerului Tineretului și Sportului din care să reiasă clar problemele cu care se confruntă, dar nu numai cu probleme, ci și cu propuneri, urmînd ca acestea să fie analizate. Cele ce nu sint de competența noastră le vom direcționa spre ministerele competente. Doresc să stabilesc un dialog permanent cu tinerii pentru că numai așa pot să le cunosc exact problemele, ideile, aspirațiile spre care tind. Există o serie de asociații și fundații în care sint incluși 2 la sută din tinerii țării. Se pare că acestea nu și-au urmărit scopul pentru care au fost înființate, și anume acela de a se ocupa de problemele tinerilor, scopul lor a fost determinat de oameni verosi, interesați de afaceri, ceea ce nu este un lucru normal. Doresc tinerilor să aibă încredere în viitor, și poate este lipsit de modestie, dar aș dori ca mulți dintre ei să îmi calce pe urme. M-aș bucura dacă revista „Flacăra” ar putea publica scrisorile acestor tineri. Sint convins că o parte din aceste scrisori ar putea zgudu „opinia publică din România.

Mă bucur că dau acest interviu „Flacărei”, deoarece este o publicație de tinuță, care este respectată nu numai de mine, dar și de alți oameni. Însă, îmi pare rău că într-o astfel de gazetă serioasă a putut să apară la un moment dat un „fel” de interviu pe care l-aș fi dat. Doresc să se știe că acesta este primul interviu pe care l-am dat publicației „Flacăra”. Aș dori foarte mult, dacă este posibil, să nu se mai repete.

Mulțumesc revistei „Flacăra” pentru amabilitatea de a-mi lua acest interviu și urez cititorilor ei „LA MULȚI ANI”!

— Domnule Ministru, în numele cititorilor revistei „Flacăra” vă mulțumim și vă urăm mult succes!

GHEORGHE BARBU ■

Correspondență din Italia

„Propun românilor un nou sport“

● **Interviu acordat în exclusivitate revistei „Flacăra” de prof. Mario Crescimbeni, președintele Federației Italiene de Bumerang**

Paul Matei: La Verona, s-au pus bazele economice și tehnice ale unui nou și minunat sport. Până foarte curând, bumerangul a fost minuit doar de aborigenii australieni.

Mario Crescimbeni: Ideea de a introduce în Italia, în Europa și apoi în întreaga lume acest nou sport s-a născut din dorința de a oferi publicului larg un nou mod de a-și petrece timpul liber, de a-și oferi sănătatea prin mișcări în aer curat. Folosirea bumerangului trezește imediat pasiuni, este un sport distractiv, ce îmbină utilul cu plăcutul.

P.M.: Acest sport este recomandat numai bărbatilor? Pun această întrebare, deoarece, la origine, bumerangul a fost o armă de luptă. Nu se pot produce accidente?

M.C.: Bumerangul sportiv poate fi minuit de orice per-

soană, chiar de doamne, domnișoare sau copii. Accidentele sînt, practic, excluse.

P.M.: Este nevoie de mult timp pentru a învăța minuirea acestui obiect sportiv?

M.C.: După circa zece ore, orice persoană poate trece la pregătirea de performanță. Cel care vrea să devină maestru în aruncarea bumerangului trebuie să deprindă o tehnică specială. El este nevoit să țină seama de direcția vîntului și să-și concentreze forța pentru a obține traiectoria balistică tipică bumerangului.

P.M.: Din ce este alcătuit acest material sportiv?

M.C.: Sînt folosite materiale ușoare, flexibile, rezistente ca: lemnul de balsă, furnirul de tei, folia de aluminiu utilizată în tehnica spațială, nailonul armat cu fibre de sticlă. Bumerangul pentru copii

se confecționează din lemn sau plastic. Se folosește o tehnică de lucru asemănătoare cu cea aplicată la instrumentele de coarde, decuparea de pe șablon făcîndu-se cu un spot laser controlat prin computer.

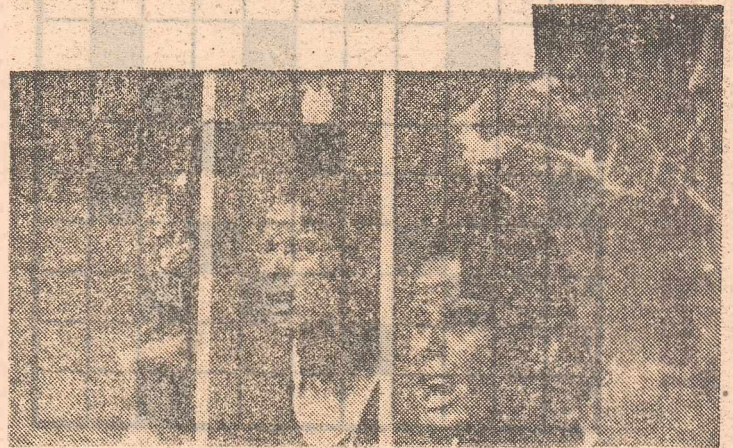
P.M.: În mod artizanal, la domiciliu, se pot realiza asemenea obiecte?

M.C.: Noi edităm în Italia o revistă care prezintă publicului larg tocmai asemenea metode simple de confecționare a bumerangurilor. Amintesc, în această ordine de idei, că marele Leonardo Da Vinci a proiectat o variantă de bumerang.

P.M.: Ce trebuie să facă cei din România pentru a participa cu drepturi depline la competițiile internaționale de bumerang?

M.C.: Voi reveni cu amănunte într-un viitor număr al

Precizia bumerangului poate fi fantastică. Iată-l întorcîndu-se și retezînd oul așezat chiar pe capul trăgătorului.

revistei „Flacăra”. Voi indica atunci adresa și numărul de fax la care se poate expedia opțiunea solicitantului. Tot pe această cale voi oferi și alte amănunte: cum se pot procura cataloagele noastre, sau dacă se pot cumpăra pe lei bumerangurile construite de firma noastră. Sînt sigur că vom putea organiza și în România un

lot reprezentativ de sportivi dedicați acestui sport nou. Dar mai important este ca bumerangul să fie folosit de neprofesioniști, în spații libere, în orele de odihnă activă, în excursii, pretutindeni unde omul se întoarce ca să redevină copil. Să se joace.

PAUL MATEI ■

Fotbal la gura sobei

● Dar nu acasă ● ci la sediul F.R.F. ● și nu lîngă un semineu ● ci în zăpezile aerotermeilor ● fără Cornel Dinu ● dar cu Mircea Sandu ● și Nicolae Pantea ● Dl Mircea Angelescu e în spital ● Juniorii de 17 ani s-au „bronzat” (locul III) ● în Israel ● la turneul de Anul Nou ● remiză albă cu Israel ● cîștigătoare turnoului ● un nas tradițional? ● 0-2 cu Cipru! ● peste 140 de întâlniri internaționale ● la copii și juniori ● în anul trecut ● minusuri la capitolul forță (etică) ● mare labilitate fizică ● odinioară juniorii lui Gh. Stăicu ● au pierdut ● cu Liechtenstein ● F.R.F. și Ministerul Învățămîntului ● vor elabora o strategie ● a fotbalului în scoală ● După periplitul american ● pe 14 februarie Cornel Dinu va urmări partida Cipru-Belgia ● La 20 ianuarie echipa de tînet va înfrînge ● selecționata similară a Itali-

ei ● actuala campioană europeană ● În perioada 26 decembrie — 14 februarie un număr de 75 jucători ● vor fi observați de către antrenori ● în circa 25 jocuri internaționale ● selecționabili de la 16 echipe ● Pentru 1994-1995 se prevăd contacte ● cu Germania, Italia, Olanda, Franța, Spania ● Deși cheltuia peste 3 milioane lei la o deplasare ● F.R.F. nu a primit mulțumiri ● nici nu le-a așteptat ● de la cei 10-12 oameni ● din presa scrisă și vorbită ● invitați la meciurile oficiale ● din străinătate ● Dl Ion Pîșcanu (alias Oache) are invitație personală pentru Argentina ● La 20 decembrie s-a creat Național Fotbal Club ● M.T.S. fură F.R.F. ● cu peste 250 milioane lei pe an ● din încasărilor la Pronosport ● și din valoarea forței M.T.S. la 25 la sută ● Se preconizează ca stadionele să fie date în administrarea primăriilor ● Consfătuire cu arbitrii ● între 25

și 29 ianuarie ● la Sinaia ● invitați belgianul Alexis Ponnet ● și italianul Paolo Casarin ● nu vine decît olandezul Van den Kroft ● Iuri Skala nu poate fi naturalizat ● F.R.F. azil pentru cei fără serviciu? ● F.R.F. nu mai este Sportul Studentesc II? ● acum este Dinamo II? (Dinu, Muțescu, I. Moldovan, Pîrcălab) ● dl Constantin Alexe venise pregătit ● pentru un duel cu săbiile ● Dificultăți la loturile naționale în angajarea antrenorilor din provincie ● Albu (Marian) este omul cu banii ● va strînge dolarii (pentru zile negre?) ● 60.000 de la americani ● și 25.000 de la mexicanii ● Vreți să informați? ● Vorbiți cu redactorul dv. sef! ● Dinu suflă bun ● gură mare ● îl iertăm pînă ne califică ● La 31 martie amical ● acasă cu Israelul ● seamănă cu Ciprul ● Apud Mircea Sandu: ● Mircea Pascu a încercat niste aiureli ● nu avem nimic cu dînsul ● sper să nu aibă nimic cu noi ● Dl Pîșcanu a fost coleg la Petrosani cu Miron Cosma ● demolarea locuinței ● și o dramă familială ● l-au adus în București ● în 1985 la clubul „Victoria” ● iar din 1988 președinte la Flacăra Moreni ● invitația în Argentina îi aparține ● Transferul este un mijloc de subzistență al cluburilor ● La C.M. '94 dl Mircea Sandu va subvenționa ● personal ● deplasarea a doi ziaristi ● va fi o loterie.

Culese din cenușă de POMPILIU L. DUMITRESCU ■

Rapidul pe trei continente

● Două reprize cu antrenorul MIRCEA RADULESCU ●

Turneul din Egipt a avut scopul de-a asigura tranziția dintre tur și retur. Au fost condiții excelente de-a face antrenamente și jocuri pe care le-am folosit pentru a acorda și unora dintre jucătorii care au evoluat mai puțin în turul campionatului (cum ar fi Deac, Rontea, Bogoi, Stanciu) posibilitatea să se roteze. Desigur că rezultatele n-au fost obiectivul principal, cu toate că adversarii înfrînți au depășit limita regulată pentru a realiza în final victorii asupra noastră. Am redus intensitatea antrenamentelor fizice lăsînd în prim plan problemele tactice. S-a constatat încă o dată nivelul de prosoctime cu care echipa a încheiat turul. Mă bucur că jucătorii de bază ca Bealcu, Vameșu, Toader, Constantinovici, Tîră, Voinea, C. Zamfir au arătat nivelul bunei lor pregătiri generale și grija pentru a și-o păstra. O mențiune specială pentru portarul Deac? deși la primul joc (cu echipa olimpică a Egiptului) a făcut cadou victoria adversarilor printr-un gol parabil, a reușit în jocul următor intervenții care ne dau încrederea că acest băiat de 19 ani a fost pe bună dreptate cooptat prin transfer și sînt din ce în ce mai convins de viitorul său. Am avut ghinion cu accidentările lui Cîrstea și Constantinovici, dar acestea fac parte din categoria riscurilor pe care le reclamă fotbalul. Ceea ce s-a

întimplat se putea întimpla și la un joc de sală sau la o altă acțiune din această perioadă. Un jucător profesionist nu poate trăi fără jocuri.

De asemenea, turneul din Franța poate fi considerat ca o reușită. De altfel, el s-a înscris ca o continuare a pregătirilor pentru retur începute în Egipt și cu final în Indonezia. Deși a înfrînt două echipe bune din Hexagon (1-2 cu AC Le Havre și 2-2 cu Stade Rennais), Rapid a făcut o bună demonstrație de fotbal, apreciată de toți factorii — conducători, specialiști, presă, opinie publică. Au lipsit din echipă Căciureac și Cîrstea — accidentați, Goanță — nerefăcut. Am rulat tot lotul, iar dintre jucătorii tineri s-a remarcat Bogoi. Impresionate de frumoasa prestație a noastră, gazdele ne-au propus prelungirea turneului precum și repetarea participării la sfîrșitul anului. Totodată am fost onorați de interesul manifestat de ziaristi cit și de conducătorii celor două cluburi față de citiva jucători care le-au plăcut în mod deosebit: Toader, Vameșu, Chiriță, Constantinovici, Voinea și Tîră. Nu ar fi exclus ca pe viitor unii dintre aceștia să fie urmăriți și chiar solicitați în Franța. Vreau să arăt și un lucru mai puțin plăcut: datorită lipsei de voință de-a recupera după accidentare, Comănescu nu a prezentat nivelul de pregătire care s-ar fi impus, ceea ce mă determină ca pentru turneul din Indonezia să-l las acasă spre a se pregăti singur. În rest, toți jucătorii au manifestat prospectime, bună dispoziție, voință de joc și nu s-a mai accidentat nimeni. Ne-am întors nu oboseți ci odihniți, doritori de a relua alte antrenamente și jocuri. Sesiind acest lucru, gazdele noastre ne-au lăudat pentru felul cum o echipă din Est a găsit soluții de a menține jucătorii în priză, pentru gîndirea fotbalistică bună și modernă.

Iată că într-un singur sezon Rapid a jucat pe trei continente (Asia, Africa și Europa) și în 5 țări (la cele trei amintite se adaugă Ungaria și Republica Moldova).

A consemnat POMPILIU L. DUMITRESCU ■

De sub podul Grant

● SINGAPORE, MON AMOUR. Reveniri acasă din Hexagon, rapidiștii nu și-au mîtrunat pregătirile, iar după o scurtă vizită medicală au plecat tocmai în Indonezia. Ei nu și-au ascuns dorința de-a cîștiga turneul la care vor participa. ● SINCERE CONDOLEANȚE! La sosirea de la Paris, Fănel Tîră a aflat despre decesul mamei sale, în urma unei boli nemiloase. De la Aeroportul Otopeni el a plecat direct acasă, la Turnu Severin. ● SPRE BALONUL DE AUR, Cîrstea era destul de îngrijorat în urma fracturii de claviculă. Acum refacerea merge însă bine. Sînt Gică și Van Basten a avut o asemenea problemă, dar uite unde a ajuns! ● ALȚII TRAG PONOASELE. După exodul celor 300 de „suporteri” la Bruxelles, autoritățile belgiene nu mai acordă cartea de muncă pentru străini. Probabil Buia și Cheregi vor trebui să revină acasă. ● UN PAȘĂ DARNIC. În

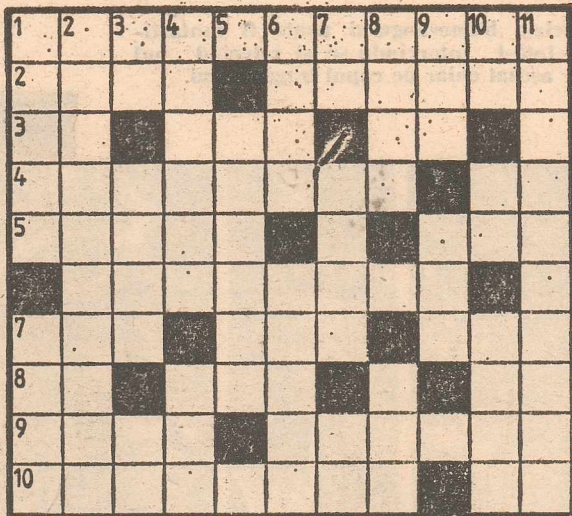
turneul din Egipt citiva jucători au fost însoțiți de către soții. Numai că frumusețea a două dintre acestea l-a făcut pe un arab să ofere o cămăle pentru a le cumpăra. Neavînd coasele corespunzătoare (cămălele!) tîrgul nu s-a încheiat. ● O PERECHE FERICITĂ. Soții Vali (Ionescu, pe cînd era recordman mondial la săritura în lungime) și Vasile Căciureac sînt tare mîndri de fetița lor, Alexandra, de un an și opt luni. Oare barza le va aduce și un viitor fotbalist? ● UN FACHIR ÎN INDIA. Pentru excelențele sale prestații din finalul de sezon, Romică Bealcu a fost selecționat în lotul național B cu care s-a pregătit în Capitală în vederea participării la tradiționala competiție dotată cu Cupa „Jawaharlal Nehru”. De aceea el a așteptat cu mare nerăbdare să-și revadă coechipierii după episodul francez.

FANE RAPIDISTU ■

DI VER TIS MENT

Tonul face muzica

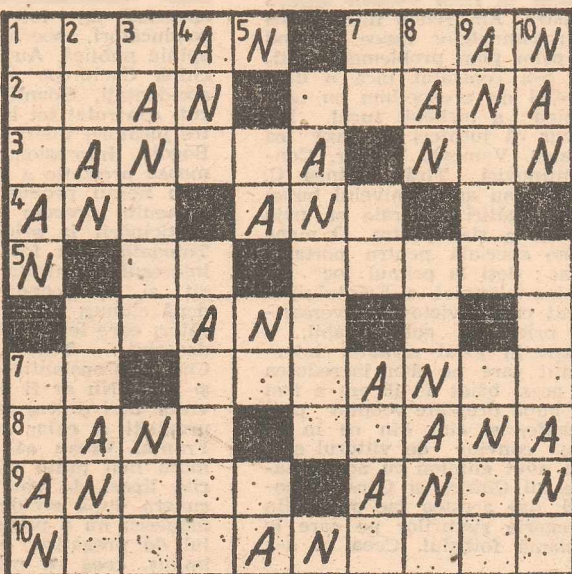

ORIZONTAL : 1) Cataloge de discuri muzicale. 2) Eroina operei „Năpasta” de Sabin Drăgoi — Arie scurtă și ușor de executat. 3) Nonet la început și la final! — Abreviere muzicală, avînd semnificația „la fel ca mai înainte” — 13. discuri! 4) Cîntate pe sub ferestrele iubitei (sg.) — Mihai Constantinescu. 5) A indica — Final de preludiu! 6) Partea introductivă a unei compoziții muzicale mai ample. 7) A merge cu plugușorul — Debut în poziții muzicale mai ample. 7) A merge cu plugușorul — Debut în „Traviata”! — Localitate în Germania. 8) Ultimele serenade! — Tria! — Tese! 9) Momentul în care o voce sau un instrument trece de la starea de repaus la aceea de execuție — Sistem de notație muzicală (masc.). 10) Plin de sunete armonioase, plăcute auzului — La baluri!

VERTICAL : 1) A se mișca în ritmul muzicii — Compozitor francez, autor al baletelor „Giselle” și „Corsarul” (Adolphe Charles). 2) Cîntărețe. 3) Sfirșitul discului! — Mod în care se execută o bucată muzicală în andante (fem.) — La de jos! 4) Cutii muzicale — Primele acorduri! 5) Acute (sg.). 6) Scară muzicală — Cîntate de colindători. 7) Bir! — Compozitor român de muzică ușoară (Edmond) — Zero la zero. 8) Cunoscută operă de Giuseppe Verdi — Pseudonim al lui Ion Marin Sadoveanu. 9) Sunetul „fa dublu hemol” (muz.) — Duet. 10) Ieșite! — Nota trei la muzică — Caracteristica fiecărui compozitor. 11) Celebră cîntăreată de operă (Magda).
Dictionar : SIM, OSE, AAA, IMS.

MIHAI ZGURBA ■

La mulți ani!

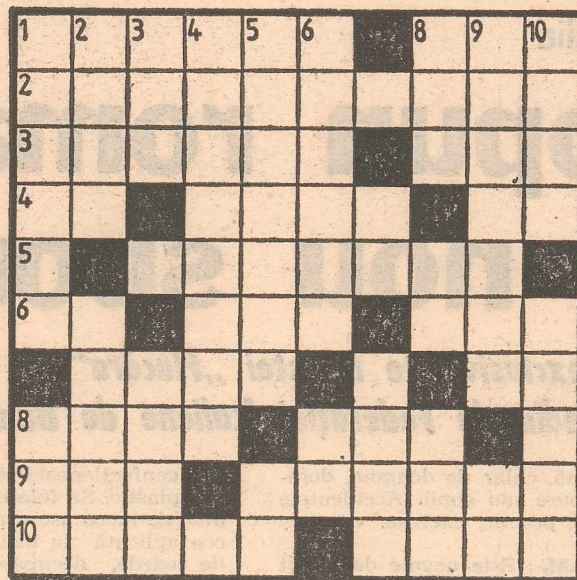
ORIZONTAL : 1) Recrut în armată — Celebru comic american, bun prieten cu Bran. 2) Iarbă mare (reg.) — Sarpe vegetal, înolăcit pe trunchiurile arborilor. 3) Obiect de îmbrăcăminte care protejează mîinile — Negatie. 4) Prenume feminin — Arhiva Națională de Filme (abr.). 5) Cules! — Pe neașteptate. 6) Firicel de păr pe pleoapă ochiului. 7) Zero la zero — Scăpat nevătămat din război. 8) Șir de verigi — A degaja un gaz. 9) Are loc o dată la 365 de zile — Doi ani! 10) Rămăși nesădiți. **VERTICAL :** 1) Cartea latinătății — Tub de

argilă arsă. 2) Pictor clasic român (Theodor) — Grabă mare (pl.). 3) Guri de scurge — Din neamul nupilor. 4) Primele anunțuri! — Arbore tropical. 5) Pusă pe cal — Coadă la carne! — În plan! 6) Punerea în circulație. 7) Penultima notă muzicală — Pui de fum! — Iubit (inv.). 8) Localitate în China — Fruct tropical. 9) Electrozi pozitivi — Ceartă (reg.). 10) Pitic — Qameni cu puteri extraordinare.

Dictionar : NUP, ANU, TAN.

MIHAI ZGURBA ■

Invitație la masă

ORIZONTAL : 1) Preparat culinar din legume și din carne tocată — Băutură aromată, folosită și la prepararea prăjiturilor. 2) Magazin... culinar. 3) Pofta vine mîncînd, de exemplu (pl.) — Produs

lactat. 4) Usturoi (reg.) — Invitație la masă... în cazul nostru — Sfirșitul mesei! 5) Te servește cu băutură... proaspătă. 6) 2, 3, felii de pepene! — Ultimele feluri de mîncare! — Servit cu sifon la masă. 7)

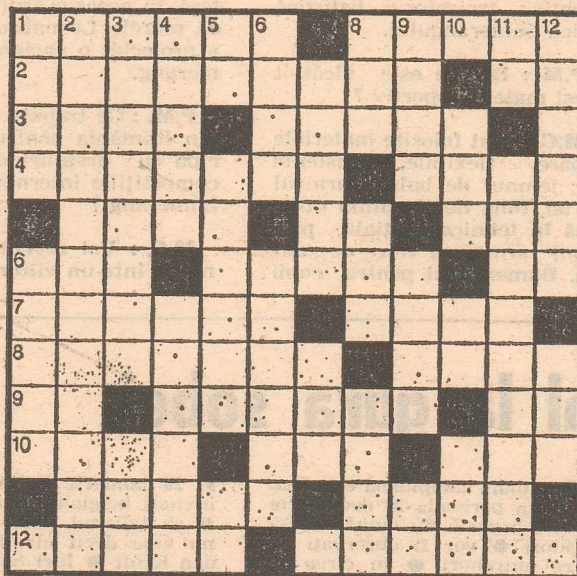
Preparate din pește... — Colț de pateu! 8) Corăbioare... — Ceas. 9) Fir cu care se taie mămăliga — Poftă bună... 10) Preparate din făină și servite cu supă — Mieze... de bacalava.

VERTICAL : 1) Mîncare de boabe verzi — Un fel de cartof dulce. 2) Se servesc cu pui... — Bază de aprovizionare pentru gospodine. 3) Cu bun gust... la îmbrăcăminte — Băutură acrișoară. 4) Ar pofti... 5) Renumite — Arse pe margini! 6) Apare în absența unei hrane consistente și se manifestă printr-o slăbiciune accentuată — Copt la mijloc! 7) Așteptat cu masa întinsă — Poate avea și vagon restaurant. 8) Se înroșește la fiert — Plin de sevă! — Avantaj. 9) Cunoscut oraș din jud. Hunedoara — Puține icre! 10) Prinț — Petrecere organizată cu ocazia căsătoriei, prilej de a întinde masă mare.

Dictionar : ARE.

MARCEL RANTZER ■

Pe înserat

ORIZONTAL : 1) Petrecere nocturnă cu muzică și dans — Actriță franceză care a jucat în filmul „O seară... un tren” (Anouk). 2) A scris poezia „Noaptea” (Emil) — Autorul melodiei „Cîntec de seară” (Alexandru). 3) Pronume posesiv — Poet rus (1799-1837) căruia îi aparține poezia „Seară de iarnă”. 4) În zont! — Din ordinul acestui general a fost ucis mișelește Mihai Viteazul în seara zilei de 9/19 august 1601 — Refren din cîntecele oltenesti. 5) Actor englez care a jucat în filmul „O sărutare în întuneric” (David) — Fiord norvegian. 6) Verbul iernii — Afirmatie — Negatie. 7) Cocotier din Polinezia — A compus melodia

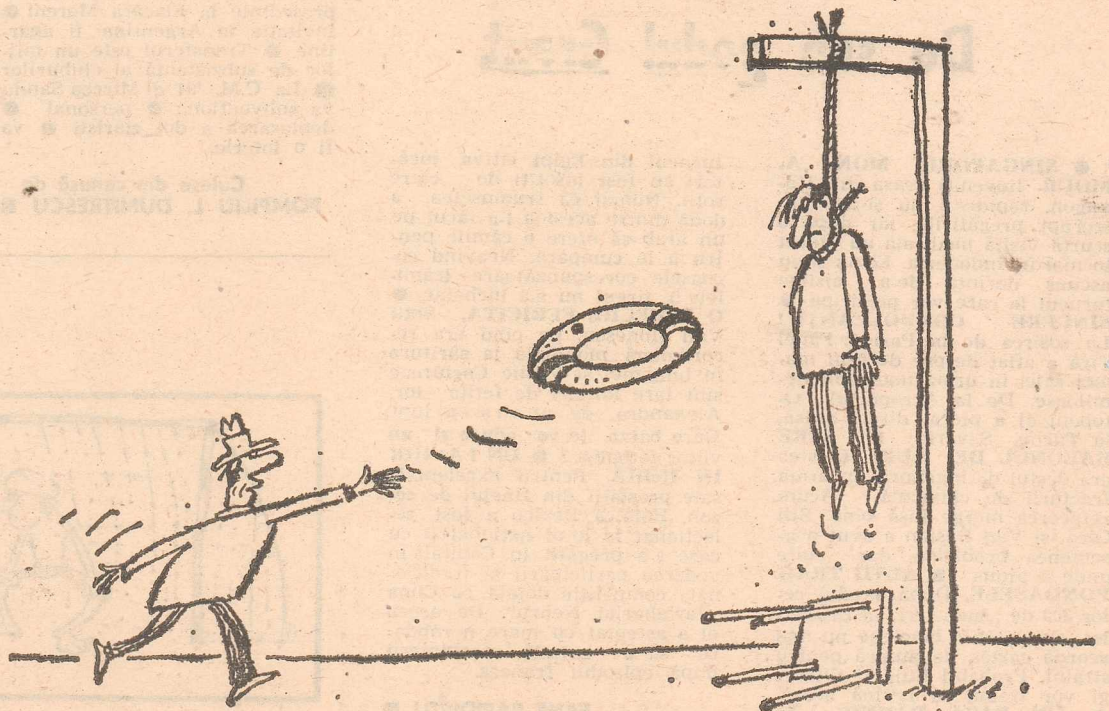
„Cîntecul serii” (Florentin). 8) Notar public (inv.) — Măsură de timp — Indicativul Australiei la mașini. 9) Cu alte cuvinte — Sigla pentru „Ethnikó Laiko Apelefetherotiko Soma”. 10) Substanță asemănătoare cu piftia — A scris romanul „Trecut întunecat” (Ion) — Îi aparține volumul „Într-o seară de toamnă” (Ștefan). 11) Atelier în care se fac vase de lut — „Bună seara... litoral”, melodie de Anatol Albin. 12) Ion Albu — A compus melodia „Mica serenadă” (Henry).

VERTICAL : 1) Actor francez (1895-1975), care a jucat alături de Alberto Sordi în filmul „Cea mai frumoasă seară din viața

mea” — Din creația acestui compozitor amintim „Seara coboară” (1894-1968). 2) Poet rus, semnatarul poeziei „Drumul fură gîndul serii pe meleaguri” (1895-1925) — Eroina operei „Boccaccio” de Suppé, căreia i se cîntă o serenadă. 3) A scris poezia „Seară clujeană” (Aurel) — Creatorul melodiei „Sara pe deal” (Ion). 4) Ustensilă casnică — Poetul căruia îi aparține poezia intitulată „Seară” (Mihai) — Radu Manciu. 5) Omul cosmic primordial din mitologia chineză, cu cap de dragon și trup de șarpe care, atunci cînd inspiră provoacă vînt și ploaie, cînd expiră stîrnete tunetul și fulgerul, cînd deschide ochii se face ziua și cînd îi închide se înserază — Localitate în Columbia. 6) Asfințit — Apeduct în Elveția. 7) Acesta — Reparat. 8) Localitate în Suedia — „Sara pe...”, poezie de Mihai Eminescu — Sandu Nenitescu. 9) Aici (pop.) — „La... de simbătă seara”, melodie de Ion Vasilescu (neart.) — Liber cugetătoare. 10) „Seară de îngheț”, poezie ce aparține acestui liric din țara noastră (1891-1968) — Actriță italiană (Giulietta), protagonistă filmului „Noptile Cabiriei”. 11) Pene — Poet austriac (1802-1850), din lirica căruia amintim poezia „Seară grea” — Abreviație medicală pentru „Ter în nocte”. 12) Localitate în Finlanda — Regizorul filmului „Seara” (Malvina).

Dictionar : ILA, BUE, NIU, RATU, ELAS, APIA, AEL, ASKA.

MARIAN FIRIMIȚA ■

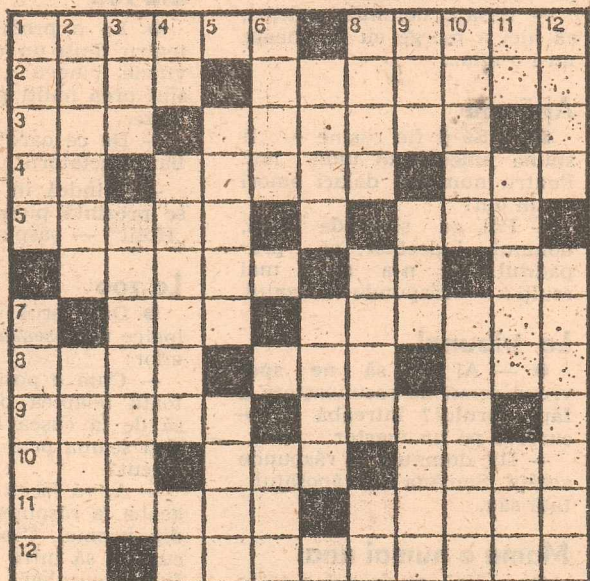

Antologie REBUS

DI
VER
TIS
MENT

Un careu plutind prin ceață

1972

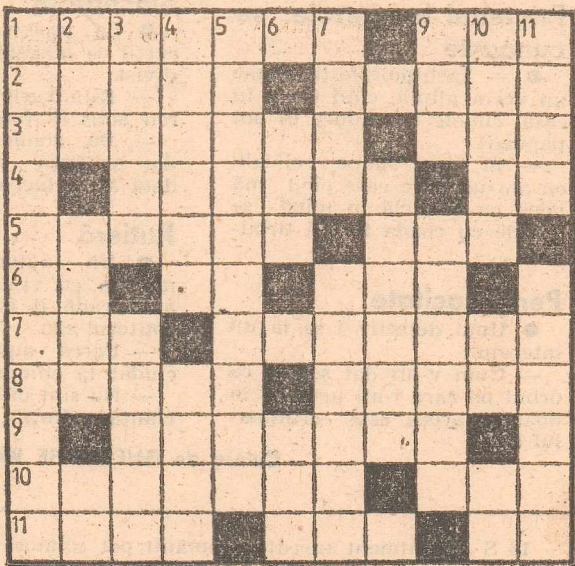
ORIZONTAL : 1) Eroul necunoscut al Angliei — Măsură recentă, adoptată în Anglia fără milă. 2) Vedere din Londra (masc.) — E-DIN-BURG. oraș vechi. 3) Cel mai slab student la Oxford (secția de film) — Recrut în războiul celor două roze. 4) Monoverb cu întrebare și răspuns la Cambridge — Împărat roman. 5) În fața datoriei, ele sînt gata de sters(englezește) — Primele noțiuni la Eton! —

Pentru (com.). 6) Veteran în regimentul scoțian! — Bilanțul în războiul de o sută de ani — Titan. 7) Perspectiva turismului în apropiere de Scoția — Unitate de măsură engleză pentru Cupa Fair play. 8) Comoara îngropată a aristocrației engleze — Excrescențe. 9) Leu fără cap! — Drumul rebusistului din Anglia pînă la Angelica — Rece, în stil scoțian! 10) Wilkinson în slujba lui Figaro (pl.) — Re-

flexiv — Deal în Suedia. 11) Singe albastru... în vase englezești (pl.) — Stofă englezească 100%, șifonată pe Wembley. 12) Păsărică numită pe englezește hobby (pl.) — Zeu de origine engleză, cu o lume întreagă la picioarele lui. **VERTICAL :** 1) Zeița frumuseții în mitologia anglo-saxonă — Atmosferă de happy-end (masc.). 2) Aptă pentru angajare în „Intelligence Service”. 3) Vedetă rapidă pe Canalul Minecii — Monedă scoțiană! 4) Mirajul alb al Wimbledonului — Stăpînii mărilor de odinioară. 5) Finale la baschet! — Program obligatoriu la night-club — Perioadă luminoasă din istoria lumii. 6) Moda maxi, tradițională la judecata englezului — Senzații necunoscute unui... englez adevărat. 7) Specialitate a casei de York — Samuel în Scoția. 8) Corespondența Cosinzenei în Anglia — Carte cu titlu englezesc — Obșnuit după un Porto. 9) Colegii din Anglia (sg.) — Părul clasic al copilului din aristocrația engleză — Armăsar. 10) Cupa Angliei — Leu fără coadă! — Colț din London. 11) Ruteniu — Schimbul direct efectuat între Irlanda și Islanda. 12) Prezentatori de spectacole cu muzică, dans și Martini — Mister X în fonetica noastră. **Dicționar :** NUMA, AAS, SO-REC, MAB, CUP.

NICOLAE ANDRONESCU ■

În cursă

ORIZONTAL : 1) Curse — Obstacol în cursă. 2) Face curse... la înălțime — Capacul unor curse. 3) Cursă... aromatică — Sărut (reg.). 4) Greutăți specifice mijloacelor

de transport — Reflexiv... în curse! 5) Victimă a unei curse acvatice — Asociația inginerilor de automobile din SUA. 6) În față la vapor! — Ieșit... din circuit! — Club automo-

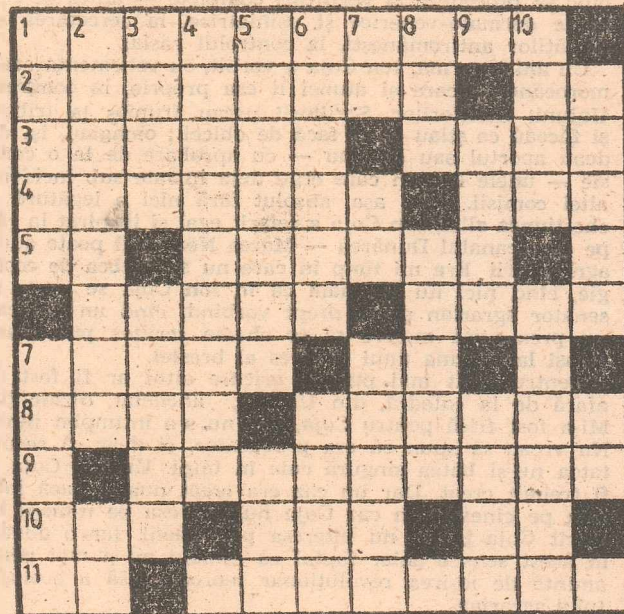
bilistic din Finlanda. 7) Localitate în Rusia — Prelungesc cursele. 8) Se prinde în cursă — Termen limită. 9) Cursă pentru micii automobiliști. 10) Cal de cursă — Mașină românească de teren. 11) Popor din Italia antică — Alergător nordic — Curse la oglindă!

VERTICAL : 1) Starea celui prins în cursă. 2) Cursă pentru pești — În cursă pe drumuri fără pulbere — Rece! 3) Terenuri pentru curse — Pat. 4) Curse (vită) de soareci — A trece prin multe întîmplări. 5) Cursă la vînătoare în munți. 6) Cursă pentru păsările — Cursă ciclistă. 7) Fiecare din treptele de rulație ale unui schimbător de viteze — Locul unde se încheie o cursă. 8) Unitate de transport. 9) Tine calul în cursă — A participa la o cursă... per pedes. 10) Concurență (fig.) — Din capul locului! — Curse! 11) A dat numele unei cunoscutre curse cicliste — De bază la cursele atletice (sg.). **Dicționar :** TUC, SAE, IVA, ECVI.

GEORGE MARINĂ ■

1979

Procese verbale

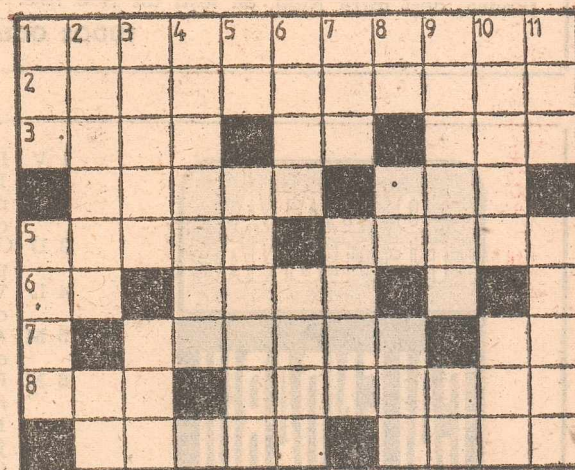

ORIZONTAL : 1) Intervin cu calm în acțiuni palpitante. 2) Micile zburătoare — Dropgol! 3) Cu salbă de mîrgăritar — Concurs de cuvinte încruciate. 4) Chip de lut — Sens giratoriu. 5) Gemeni... ad litteram! — Acoperitori de... sindrila. 6) Picăți la examen — A se pune în cale. 7) Avantaj-serviciu — Expresie bovină. 8) Perforate și incopiate — Practici de uz curent. 9) Părinți și copii. 10) Forțe de tracțiune — Timp-record — Troznește pe la încheieturi. 11) În orice tratat... de hipologie! — Made in Romania. **VERTICAL :** 1) Chip cioplit — Corp de control. 2) Variantă de deschidere — Spiriduș

casnic la... romani! 3) Indicator de viteză... — ... la un șut bombă (pl.). 4) Introducere la un careu de definiții de I. pătrascu. 5) Verificare de probă — Stele din grupa pitice albe. 6) Au multe subînțelesuri — Alergător la țintă. 7) Tuns în răspăr! — Formă de potcoavă pentru cai de curse — Fabrică produse de panificație. 8) Prezentat curgător... cu intermitențe! — Caz de înjunghiere. 9) Răpît dintre noi — Curată de pămînt! 10) Autosugestie — Replică usturătoare (de te face să roșești). 11) Închide poarta pe dinăuntru — Materiale prelucrate din folclor.

NICOLAE HERESCU ■

Cu sorcova

ORIZONTAL : SORCOVA... VESELA (dim.)... SA TRAIȚI... (SĂ) ÎNTINERITI (!)... CA UN MĂR... CA UN PĂR (!; pl.)... CA UN FIR DE TRANDAFIR... TARE CA PIATRA... IUTE... CA (!) (SĂ) GEATA... TARE (fem.)... CA FIERUL (pl.)... IUTE CA OTELUL... LA (!)... ANWL (dim.; pl.)... ȘI (!)... „LA MULTI ANI!” **VERTICAL :** 1) Servite cu sifon! — Colac de lînă. 2) Lovitură de mână —

E uns! 3) Cap de vedetă — Florar. 4) Omagiile mele. 5) Cupeu! — Ales cu grijă. 6) Orășel în Grecia — Leziune. 7) Mare și... slab — A la turca bre! 8) Rocada mică — Părere — Seu topit! 9) A coplesi — S-au... mai învechit! 10) Parfumi — A brăzda pămîntul. 11) Teme! — Așadar... și prin urmare.

Dicționar : OREI.

ALEXANDRU CHIȘ ■

Dezlegările careurilor din nr. 51-52

La cumpăna anilor : LA MULTI ANI; ANIVERSARE; N; N; NEA; AR; TUCAT; CB; N; URATOR; RCI; LIRE; ILAR; E; UNIT; DAT; TORT; AFUMA; EMI; SNITEL.

S-a ivit pe culme iarna : VIFOR; COPCA; IERNAVIC; EV; STANCU; TITA; S; M; INSE; IL; TOM; S;

DATINA; LANȚURI; NAN; LEI; ANIC; S; RAICU; TRENA; EM; LIR; APA; NEUITAT; URS; INA; AMORTIT.

O idee (mal)... excentrică : SMEAD; VINAT; FARFURIOARE; ATA; REN; IHI; DE; TAPET; IC; ARTILERISTI; NEPUTINȚE; CINE-MA; DACA; HT; TIBIA;

TB; IAZ; NIT; MUC; STABILIZARE; TITLU; TALAS. Șah : RICHARD; PARIS; ATELIERE; NAUC; CASATA; PETITI; INIMA; PILITE; T; UI; DECIMA; B; IS; DRIC; MO; PA; TRAI; SMINTIT; FAU; DO; ANAFOR; IFNI; RADAR; NI; REDUTE; ERHA; N; ATA; R; CREIER; VA; MASCA; CRIS.

DI
VER
TIS
MENT

Bob intră-n
Coja, Coja
intră-n Bob

La una din ședințele Senatului, Ion Coja a propus, cu vehemența aceea morocănoasă care-i e proprie (și absolut fără nici o legătură cu chestiunea zilei) ca ziaristii acreditați la lucrări să fie „verificați și aprobați, din punct de vedere moral și profesional, de o comisie”.

Faptul e posibil, numai dacă această comisie primește, de la altă comisie, creditul de competență pentru a verifica „moral și profesional” gazetarii care scriu despre munca senatorilor. Cum cererea, în sine, pune unele probleme, de ordin moral și profesional, în cel-l privește pe Ion Coja, se înțelege că o comisie de aprobat comisii trebuie să procedeze la verificări complete — adică la examene dermatovenerice și psihiatrice, la cercetarea activităților antiromânești, la controlul rasial.

Cu ani în urmă, Ion Coja a vorbit, cu vehemența aceea morocănoasă care și atunci îi era proprie, la congresul Uniunii Scriitorilor. Scriitorii urcau frumoși la tribună și făceau ce știau ei să facă de obicei; omagiau, își dădeau aportul sau criticau — cu aprobare de la o comisie — unele lucruri care erau deja intrate sub incidența altei comisii. Tot așa, absolut fără nici o legătură cu chestiunea zilei, Ion Coja a referit egal și inspirat la răul pe care canalul Dunărea — Marea Neagră îl poate aduce agriculturii. Era un timp în care nu se vorbea de ecologie, când nici nu bănuiau că în Ion Coja se naște un senator agrarian și, la drept vorbind, când un om care nu prea avea motive să se cheme scriitor putea urca totuși la tribuna unui congres al breslei.

Pentru mult mai puțin, oricare altul ar fi fost dat afară de la catedră, din Uniune, anchetat, dizidențiat. Mi-a fost frică pentru Coja, dar nu s-a întâmplat nimic. Nu vreau să spun că era provocator, ci doar că securitatea nu-și bătea singură cuie în tălpi. Un caz Coja ar fi trebuit creat. Dar un caz era creat numai dacă interesea pe cineva. Un caz Coja nu interesea pe nimeni întrucât Coja însuși nu interesea pe nimeni. Iar o dovadă în acest sens e chiar faptul că nimeni nu-și mai aduce aminte de ieșirea revoluționar morocănoasă a ecologistului agrarian.

Nu e pentru prima oară când Ion Coja cere instituirea unor cenzuri parțiale, în ideea pedepsirii ziaristilor dintr-o anumite parte a presei. Ziaristii răi sînt aceia care nu gîndesc ca Ion Coja. El însuși dă articole la gazete — deci ar fi să se cheme ziarist. El însuși ar trebui cenzurat de comisii, deoarece nu poți fi ziarist în afara Senatului și senator înăuntru. Să admitem că Ion Coja e un scriitor ales în Senat. El își zice agrarian, deși e naționalist de stînga și liber-schimbist de centru. Să admitem că e de bună credință și că l-a luat, cum se spune, gura pe dinainte. O probă că l-a luat gura pe dinainte e și aceea că Ion Coja cere ca ziaristii să aibă studii superioare, cînd în Camera Deputaților există colegi de-ai dumisale, intelectuali, care n-au decît liceul.

De fapt, nici nu are atîta importanță ce cere, din cînd în cînd, cu morocănoasa lui vehemență, scriitorul naționalist agrarian. Pentru că nu el este acela care glăsuie, ci altcineva. Ca în mulți alți oameni de litere, prin tradiție soldați pe frontul libertății de expresie, a intrat și în Coja un duh cenzor. A intrat Bob în el. Cum Coja e un dac rătăcit printre noi, veneticii maghiarizați, în el nu a intrat un spirit american ci unul autohton, care poate să se numească Nelu, Gelu, Gică, Sile sau Lae.

Cum s-a văzut din serialele de specialitate, Bob intră în om, dar mai și iese. Mă întreb ce va face Coja cînd nu va mai fi senator — că doar nu-l veșnicește Bob în Parlament! — Cum va gîndi el cînd, ca gazetar, ar putea cădea, sub incidența uneia din legiurile pe care le clamează?

În Coja a intrat Nelu și mi-e milă de Coja. Mi e milă fiindcă, deși intră Nelu, de ieșit tot Bob iese.

TUDOR OCTAVIAN ■

Amor conjugal

● O femeie este învinovățită că ar fi vrut să-și otrăvească soțul. Acesta, însă, se vindecă și asistă la desfășurarea procesului.

— Ce aveți de zis în apărarea dv.? — o întreabă judecătorul pe acuzată.

— Sînt nevinovată. Cer rezultatul autopsiei...

Ingeniozitate nu glumă!

● Primarul unui mic oraș publică următoarea ordonanță:

„Pentru a se evita primejdia ce rezultă din numărul mare de incendii, pompierii au ordin să se adune în piața publică și să facă exerciții cu pompele de incendiu cu 24 de ore înainte de izbucnirea focului”.

Vigilență

● — La ce-ți folosesc atîtea animale în casă? — întreabă Mitică pe un vecin.

— Păi, împotriva hoților. Bufnița vede în întuneric și scoală papagalul. Acesta la rîndul lui scoală ciinele care latră și alungă hoții!

Ca la scotieni!

● Un scoțian își învață soția să conducă mașina. Dar, în pantă, frînele cedează.

— Dumnezeule, spune soția, nu pot să opresc! Ce ne facem?

— Păstrează-ți singele rece, spune soțul, și încearcă cel puțin să deșurubezi ceva, care să se poată vinde bine...

La proces

● Acuzat — spune judecătorul — ce ai de spus în apărarea ta?

— Domnule judecător, spune ispășit acuzatul, credeți-mă că negustorul căruia i am furat banii, i-a furat și dînsul de la alții...

Ghinion

● — Ce se va alege din tine, vagabondule? — dojenește un judecător pe un hoț. De ce nu te ocupi de o meserie de care să te bucuri și tu?

— Ce să fac, domnule judecător? — răspunde acesta. Eu am o meserie foarte bună, dar mă împiedică poliția să mi-o exercit...

Logică

● Un tăietor de lemne, omorînd într-o zi cu toporul un ciine de curte care era să-l muște, fu chemat la poliție.

— Pentru ce nu te-ai apărut cu coada toporului, că nu-l omorai? îi zice supărat comisarul.

— Aș fi făcut-o bucuros, domnule comisar, îi zice acesta, dacă și el ar fi vrut să

mă muște cu coada, iar nu cu dinții...

Tîrg

● — Acuzat, ești căsătorit sau nu? — întreabă președintele tribunalului.

— Sînt căsătorit — răspunde acesta — dar dacă domnul președinte îmi recomandă, o partidă mai bună sînt în stare să dau divorț.

Tovărășie nedorită

● — Ești așa de zdrențaros de-i este rușine omului să meargă cu tine — îi spune un polițist unui borfaș.

— Lăsați, domnule polițist, că nici a merge cu dumneata nu-i o fală...

Apărare

● — Să-ți fie rușine — îi spune judecătorul unui hoț. Pentru numai 5 dolari omori tu un om!

— Păi, eu sînt de vină, domnule judecător, că prăpăditul ăsta n-a avut mai mulți? — răspunde acuzatul.

La tribunal

● — Ai ști să ne spui vreun semn de recunoaștere a faptului? întreabă procurorul pe un martor.

— Da, domnule — răspunde acesta. Semăna cu răposatul... tată-său.

Mama e numai una

● — Vai, ce draguț e copilul dumitale, îi spune un domn în vîrstă unei tinere care se joacă cu odrasla pe o alee a parcului. Seamănă cu dumneata sau cu tatăl?

— Nu pot ști încă. Abia săptămîna viitoare se va da verdictul în procesul de paternitate.

La medic

● — Să știi — îi zice medicul unei doamne — nu mi place deloc cum arată soțul dumitale.

— Află că nîdi mie, dar ce să fac, avem doi copii și 30 de ani de căsătorie...

Prietenul la nevoie se cunoaște

● — Închipuiește-ți, spune un vecin altuia, cînd intru în casă, ciinele îmi aduce în bot papucii!

— Ei bine, spune celălalt, eu am un porc care cînd mă vede cu o sticlă în mînă se repede cu coada făcută turbușon!

Perspicacitate

● Unui detectiv i se ia un interviu:

— Cum v-ați dat seama că orbul pe care l-ați urmărit în noaptea aceea este criminalul?

— Foarte ușor. Cînd a intrat în propria-i locuință a aprins lumina.

Necazuri auto

● La un „Service” se prezintă un conducător auto cu o mașină cam uzată.

— Ce părere, aveți — întreabă șoferul pe mecanicul auto — trebuie să schimb uleiul?

— Uleiul e bun, cred că ar trebui să schimbați mașina! — îi răspunde acesta.

Paza bună trece primejdia rea

● La o premieră a unui teatru dintr-un oraș de provincie, cineva a remarcat că sînt prea mulți polițiști la intrare.

— De ce oare? — se întreba spectatorii.

— Fiindcă în seara aceasta se prezintă piesa lui Schiller, „Hoții” — răspunde cineva.

La zoo

● Directorul grădinii zoologice reproșează furios paznicilor:

— Cum e posibil să lăsați toată noaptea porțile deschise de la cușca leilor? Nu vă dați seama prin ce pericol am trecut?

— A, vă faceți probleme degeaba, a răspuns candid, unul din paznici. Cine ar fi avut curajul să intre în cușcă și să fure vreun leu?

La volan

● O femeie gonește pe autostradă la volanul unui autoturism. La un moment dat observă doi lucrători de la telefoane, cățarați pe stîlpi.

— Fraierii! — exclamă ea. Aștia cred că n-am mai condus mașina niciodată.

Evidență

● Domnule, asta-i Bulevardul Dacia?

— Da.

— Și Bulevardul Magheru?

— E altul, evident.

Sinceritate

● La proces, președintele curții se adresează unui recidivist:

— Este rușinos să fii mereu adus în fața tribunalului.

— Da, domnule președinte, dar polițistii uită de fiecare dată acest lucru.

Rutieră

● Un automobilist care mergea cu viteză mare pe o autostradă îl întreabă pe însoțitorul său:

— Parcă aud un zgomot ciudat la cilindri?!

— Nu sînt cilindrii. Mie îmi clănțane dinții...

Culese de GHEORGHE BRAȘOVEANU ■

O DATĂ
PE LUNĂ

CALENDARUL
VESEL
IANUARIE

- 1 V Lăsarea de barbă. Sfinții Pleșu și Voican
- 2 S Ministrul Iulian Mincu editează tratatul de alimentație rațională „Românul la pascut”. Prefată de dl Văcăroiu.
- 3 D Ca semn de protest dl Răzvan Theodorescu își lasă păr
- 4 L V. C. Tudor trece în „Cartea recordurilor”: omul cu cel mai mic creier din lume
- 5 M Asociația homosexualilor comandă firmei Mercedes o mașină tip „Totul în spate”
- 6 M Liga „Fetele vesele” comandă aceleași firme o mașină tip „Totul în față”
- 7 J Mizilul se înfrățeste cu Londra. Madridul dă în judecată municipalitatea londoneză care i-a furat ideea
- 8 V Fabrica de mezeluri „Glina” își schimbă denumirea în „Cotletul Liber”
- 9 S O mașină „Lăstuh” a plecat de la București la Ploiești. Și a ajuns!
- 10 D A fost descoperit Omul Zăpezilor. Acordă primul interviu lui V. C. Tudor. Se constată o perfectă identitate de păreri.
- 11 L Largă acțiune umanitară. Elevii și pensionarii primesc gratuitate în folosirea W.C.-urilor publice.
- 12 M Miss Dunărea se înecă în Baia publică.
- 13 M Se instalează la Cotroceni „Telefonul roșu”. La celălalt capăt: tribul Kako-Kaka din Tanzania.
- 14 J NASA vinde României patru navete spațiale și o rachetă Pămînt-Saturn. Dl Petre Roman obține acceptul parlamentului.
- 15 V Dl Iliescu își lasă surisul în „Surisoteca de aur”.

- 16 S Eveniment turistic: românii pot călători fără viză în Insula Paștelui.
- 17 D Se introduce președinția pe trei schimburi: dimineața dl Iliescu, după masă regele Cioabă, noaptea (la domiciliu) miss România.
- 18 L A. Păunescu anunță descoperirea unui manuscris inedit: „Capra cu trei iezi”.
- 19 M M.S. Regele Cioabă realizează un important acord între subiect și predicat.
- 20 M Revoluție de plus la CFR. Se începe îmbrăcarea băncilor în vagoanele de cl I cu fier-beton.
- 21 J Se constituie națională de fotbal a Albaniei. Din lipsă de jucători se descompletează echipa de volei.
- 22 V Mari reduceri de prețuri la scobitori.
- 23 S Jeana Gheorghiu pozează goală pentru revista Playboy. Revista își încetează apariția.
- 24 D Se votează noua lege a pensiilor. Omul intră în pensie cînd intră în comă.
- 25 L Întîlniri de gradul 10 în locuințele cetățenilor români.
- 26 M Concurs de zbor fără motor. Se întrec aripile tinere ale partidelor.
- 27 M După incidentul de la Timișoara, Gh. Funar își scrie cartea de căpății: „Mein Kaft”.
- 28 J Se reînnoiește tratatul de veche prietenie dintre România și atolul Kiu-Bamba.
- 29 V Crin Halaicu reintroduce tramvaiul cu cai
- 30 S Ion Minzatu transformă „Apa vie” în apă de gură.
- 31 D Dumitru Graur ajunge la Bayreuth. Îl confundă pe Eisenhower cu Tannhäuser. Televiziunea mai comandă 200 episoade din serialul Dallas.

START GREȘIT

George ARION

STAU CU PISTOLUL în mână și aștept. În curând va sosi clipa cea mare! Stadionul e arhiplin. Îi simt pe toți cuprinși de febra importantului eveniment. Pentru prima oară se organizează în Barrintown o cursă de 100 metri plat, la startul căreia se aliniază cei mai rapizi alergători din lume. Fiecare concurent își face încălzirea pe culoarul care i-a fost rezervat prin tragere la sorti. Cu toții sînt îmbrăcați în treninguri ușoare și frumoase colorate. Fac genoflexiuni și fandări, își rotesc brațele sau le trag puternic înapoi, simulează sprinturi pentru a-și pune în mișcare orice mușchi. Stadionul îl urmărește cu admirație și le șoptește cu tot respectul numele, vestit în toată lumea.

Iată-l pe Bob Sellek; înalt

de peste un metru optzeci, suplu, cu o sclipire jucăușă în ochi, găsind răgazul ca, din cînd în cînd, să spună o glumă la care rid numai organizatorii din preajmă, în vreme ce toți ceilalți concurenți, sînt, mai mult sau mai puțin vizibili, agasați de voioșia lui, prea puțin nimerită înaintea unei mari întreceri. Pe culoarul doi — Arne Swensen, un urlaș blond și cu o privire metalică, pe chipul cărui cu greu poți să citești la ce se gîndește. Urmează Ken Martin, supranumit „negru cel iute de picior”, socotit cel mai în formă alergător al anului, alături de care se află un alt negru, nu mai puțin bine cunoscut, Sam Simson, la a cărui figură te atrage în special nasul lui turtit, ca în urma unei întâlniri cu un bulldozer. Pe culoarul cinci — favoritul probei, cel care a dominat-o în ultimii ani, dar care revine pe stadion după o accidentare nu prea gravă: Paul Berkeley. Chipeș și în aparență extrem de ușor de abordat, bîntuie în visele fetelor care îl încurajează frenetic oriunde concurează și dorm cu fotografia lui sub pernă. El însă pare să nu le bage în seamă și duce o viață retrasă împreună cu soția sa și unicul lor copil.

Al șaselea concurent e Norman Alison, suspendat din pricina anabolizanților pe care i-a folosit în urmă cu doi ani. Se află acum din nou pe pista de alergări, după

ce a făcut declarații belicoase în presă și a amenințat să se răzbune pe cei care i-au tirat numele în noroi și l-au făcut să piardă o grămadă de bani.

Despre ceilalți doi alergători, Tom Rovey și Anthony Prischard noi, cei din Barrintown știm că sînt, uneori, cînd se află în formă bună, destul de redutabili și capabili de mari surprize.

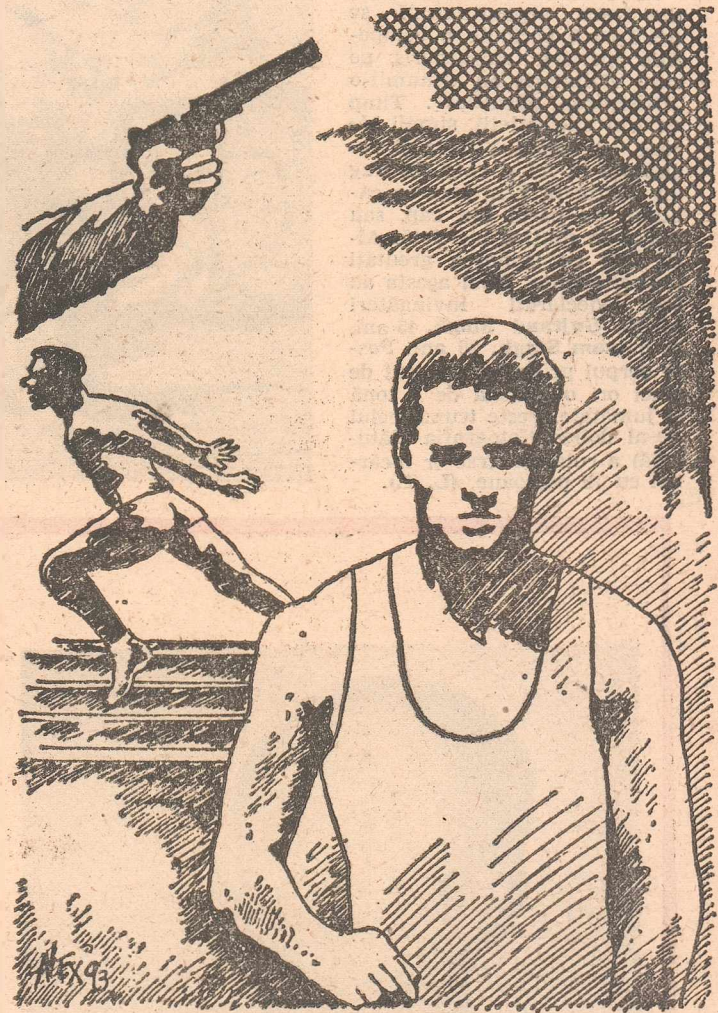
Încălzirea continuă, eu țin mut pistolul în mîna cealaltă și zăresc cum, la turnul parașutiștilor, un individ într-un combinezon argintiu și cu cască pe cap, atîrnat de hamurile unei parașute multicolore, e urcat încet cu un cablu. Nimeni în afară de mine nu-i acordă vreo atenție. Eu însumi îl pierd din raza mea de interes și îl privesc din nou pe concurenți, m-amuzându-mă de o glumă a lui Bob Sellek, și apoi mă uit la cerul de un albastru ireal, fără nici un nor de mai multe zile.

În sfîrșit, crainicul stadionului îi invită pe concurenți la start. Fără grabă, încep să-și scoată treningurile, rămînînd numai în chiloți și în maieurile pe care sînt fixate numerele de concurs. Se îndreaptă spre block-starturi. Fără să vreau mă cuprind un val de emoție. Întregul stadion a amuțit. E momentul să ridic pistolul. Sînt o cameră de televiziune îndreptată spre mine. Dar n-am timp să surd cît mai fotogenic, știind că la mine se uită în clipa asta milioane de oameni de pe planetă. Individul care a urcat în turnul parașutiștilor mai are pînă în vîrf vreo douăzeci de metri. Aflat în spatele concurenților, încerc să mai trag de timp, dar totul începe să devină suspect. Apăs pe trăgaci și mă rog ca unul dintre alergători să greșească startul. Ar fi singura șansă.

Zgomotul împușcăturii trase în slava cerului îmi pare a veni de la mari depărtări. Cele opt trupuri cu mușchi de oțel sînt catapultate înainte ca de niște resorturi urlașe care s-au destins brusc. Dar n-apucă să facă decît cîțiva metri. Crainicul stadionului îi întoarce la locurile lor. Ken Martin a furat startul. Am avut noroc.

Acum, individul în combinezon argintiu se află în vîrf turnului. Nu adie nici o boare de vînt, așa că stă aproape neclintit, atîrnat în hamurile parașutei. Din nou sînt dezinteresat de el și mă concentrez pentru a da iarăși startul. Alergătorii s-au aliniat ca și mai înainte, după ce unii i-au zis ceva de dulce lui Ken Martin. Acesta însă a rămas imperturbabil, ca și cum nici nu i-ar fi auzit. Singurul care s-a amuzat a fost, ca de obicei, Bob Sellek.

Ridic pistolul și, de data asta, apăs pe trăgaci imediat. Picioarele agile ale alergătorilor încep să-i poarte spre linia de sosire aflată la o sută de metri. Mai puțin

de zece secunde îl despart pe cîștigător de glorie, bani, adorare din partea mulțimii care își încurajează furibund favoriții.

Sînt, după primul metri, umăr la umăr. La patruzeci de metri, Ken Martin are un avans infim. La cincizeci de metri se produce ceva ieșit din comun. Norman Alison face cîțiva pași impleticiți și cade ca secerat pe pista de tartan. Ceilalți concurenți, purtați de urletele celor din tribună, își continuă cursa la capătul căreia primul ajunge Paul Berkeley. Își ridică mîinile în semn de victorie și salută publicul în delir. Nimeni nu bagă de seamă. Nimeni nu bagă de seamă, în afară de mine, că, în continuare, Norman zace la pămînt. O pornesc în fugă spre el, cu pistolul încă în mîna. Organizatorii sînt încă electrizați de cursa rapidă la care au asistat. S-a stabilit un nou record mondial și orașul Barrintown a avut cîstea să găzduiască magnifica întrecere. Paul Berkeley dă primele declarații reporterilor care se înghesuie în jurul lui.

În cele din urmă, organizatorii se dezmeticesc și se reped la trupul care zace pe pistă, înțelegînd că s-a întimplat ceva neobișnuit. Ajung însă înaintea lor. Mai înainte însă de a mă apleca asupra lui Norman arunc o privire spre turnul parașutiștilor. Uriașul pavilion de mătase îl poartă lin spre pămînt pe

însul în combinezon argintiu. În continuare, nimeni nu-l dă nici o atenție. În clipa de față, chiar și Paul Berkeley e părăsit de fotografiile care roiau acum cîteva clipe în jurul lui. Toți s-au bulucit în jurul lui Norman Alison. Mulți spectatori au năvălit pe pistă. O brancardă purtată de doi infirmieri sosește în grabă. Norman e întins pe targă și dus spre mășina salvării care pornește în trombă, cu girofarul și sirena în funcțiune.

Ei știu însă că totul e zadarnic. Nici un doctor din lume nu-l mai poate salva pe Norman. Nici un leac nu-l mai este de vreun folos. Am știut asta din clipa în care am zărit în timpul cursei, cum, în dreptul individului urcat în turnul parașutiștilor, apare un norișor albicios. Un norișor provocat de un glonte expediat dintr-o pușcă cu lunetă de către un profesionist desăvîrșit. Un profesionist angajat de cineva care n-ar fi acceptat nici în ruptul capului ca, la sfîrșitul cursei, Norman Alison să se țină de promisiunea făcută presei, de a-i da în vileag pe toți cei care, într-un fel sau altul, mai mult sau mai puțin, manevrează din umbră performanțele sportivilor, cu ajutorul dopinguului. Așa ceva nu se face cînd ești doar un simplu alergător care poți să fii zdrobit oricînd ca o mușcă. Așa ceva te costă, întotdeauna, viața.

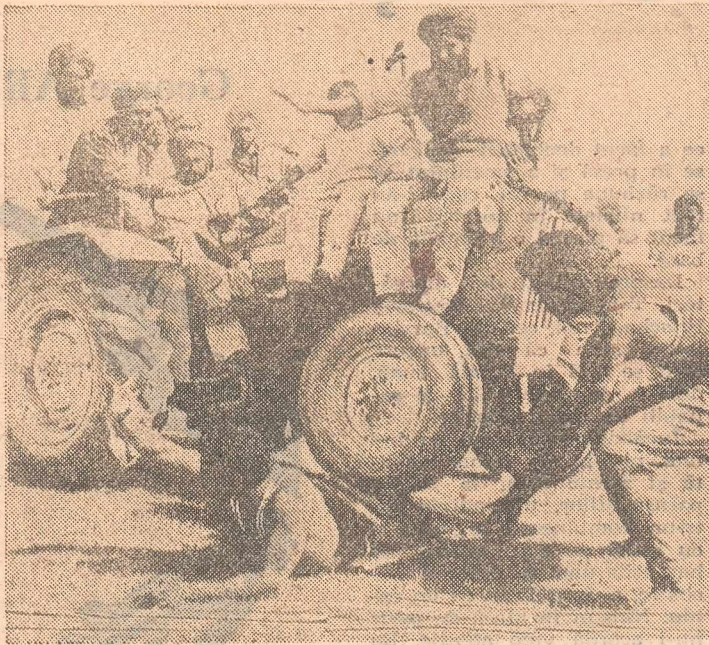

Desen de Aurel Șt. Alexandrescu

FLASH

Olimpiada săracilor

În localitatea Kila Raipus din India septentrională se desfășoară periodic o competiție sportivă sui-generis, pe care vizitatorii au denumit-o „Olimpiada săracilor”. Timp de trei zile, atleții, simpli țărani, își măsoară forța și rezistența în fel și chip. Ei trag un microbuz, prin legarea cablului de părul din cap, sau ridică în dinți o bicicletă. Alții duc cu spinarea greutatea impresionantă. Anul acesta au fost declarați învingători atleții Gujrand Singh, 45 ani, și Satnam Singh, 25 ani. Peste corpul primului a trecut de cinci ori o mașină de o tonă și jumătate. Peste trupul celui de-al doilea (fotografia alăturată) a rulat un tractor încărcat cu 18 persoane. (L. T.).

Muzică antistress pentru animalele de agrement

Casa de discuri Nippon Crown din Japonia a lansat pe piața mondială discuri și casete conținând muzică specială destinată canideelor și felinei domestice. Discul se numește „Music for healthy” (muzică pentru sănătatea animalelor de companie). „Melodiile” sînt executate la instrumente de suflat. Ele au fost elaborate în baza unor studii îndelungate la un spital veterinar, Vario Aoki din Naka. Muzică, pretind științistii inventatori, induce animalelor de apartament o stare de spirit optimă, îndepărtînd stressul și plictisul provocate de claustrare, mai ales la cele nevoite să rămînă singure ore în șir.

Discurile n-au ajuns încă și pe piața românească. Dar cine va avea ideea, va face, bănuim, o afacere rentabilă. Pe cînd un disc care să ne facă să uităm de frig, de scumpețe și șomaj? Am muri senini în ritm de vals. (L. T.).

PUBLICAȚIILE
Flacăra

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE
ȘI COMITETUL DIRECTOR:

Președinte – director general:
GEORGE ARION

Membri:

Ion D. Goia, Alexandru Păsărin,
Liana Tatos, Liviu Timbus.

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312.82.89
Cont lei – 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută – 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef:
LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacție:
EUGEN CHIROVICI

■ POLITICĂ (2560) – Tudor Octavian (șef secție), Ion D. Goia, Maria Timuc.

■ SOCIAL, ECONOMIC (2559) – Marcel Apostolescu (șef secție), Gheorghe Barbu, Dorin Gherghinescu, Brîndușa Nicolae, Dorian Radu, Ion Rysu, Dorin Sălăjan.

■ CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT (2558) – Liana Tatos (șef secție), Elena Grecescu, Evelina Mazilu.

■ FOTOREPORTERI (2528) – Elena Ghera, Florin Ioniță.

■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) – Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.

■ CORECTURĂ (1453) – Maria Bărbulescu, Pompiliu Dumitrescu, Smărănda Petrea, Angela Ștefănescu.

REBUS

Redactor șef:
ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Bogdan Viad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

Flacăra
BIS

Basarabiei

■ JURIDIC (2600): Corneliu Olteanu.

■ FINANCIAR (2143): Avda Balica, Gabriela Ionescu, Eugenia Ciurea, Florența Tudor.

■ ADMINISTRATIV (2634): Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Liliana Crețu.

■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu (617.59.69).

■ PUBLICITATE (2634): Mihai Săndolu, Florin Dobrescu, Angela Frandoș, Călin Mărcușanu, Octavian Nută, Aristică Văduva.

■ DIFUZARE (617.48.91): Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Florin Enache, Doru Iancu, Dan Morariu, Gabriel Milan Sava.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra” S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 – Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimărilor – Imprimeria CORESI – București

ULTIMA ORĂ

Grade sint,
căldură nu prea!

32 pagini – 50 lei

Fotoinformație

Am primit marea cu sarea prin fax la zece dolari și lasă-l pe Dumnezeu să se concentreze

Itic la Zidul Plîngerii: „Dă-mi, Doamne, zece dolari, că-mi mor copii și Rașela de foame”. În timpul rugăciunii, dintr-un Cadillac descinde un mare patron: „Dă-mi, Doamne, un milion de dolari să scap de faliment!” Itic își continuă rugăciunea: „Dă-mi zece dolari...”. La care patronul, furios, scoate zece dolari și îi dă lui Itic împreună cu precizarea din titlu.

Aceeași modestă pretenție (de zece dolari) o are o societate americană (Help for all) mai mult sau mai puțin fantomă, în schimbul a zece adrese și numere de telefon din SUA. La adresele cu pricina se pot găsi (sau nu) persoane care oferă un potențial loc de

muncă sau relații pentru o eventuală căsătorie. Vezi, Doamne, și la americani umbra cîinii cu de toate prin coadă!

Societatea HFA prezintă și o motivație a faptului că și-a îndreptat atenția spre România, motivație menită să descurajeze tot omul de bine; citez: „Dacă veți continua să visați că un nou președinte sau monarhia vor găsi într-un an încă un milion de noi locuri de muncă pentru șomerii actuali din România, vă înșelați singuri!!!”

Fraților, treceți Oceanul! Help for all vă deschide porțile Americii în schimbul a doar zece dolari...

DORIAN RADU

CEA MAI MICĂ MAIMUȚĂ DIN LUME

Acest exemplar rar de maimuță se mai găsește doar în câteva grădini zoologice din lume. Exemplarul din fotografie a fost pozat în parcul zoologic din Londra. Minuscula arătare se numește Boris, a-

partine speciei numite Ioris și, după cum se observă, stă coțată pe o... banană. Ea are o lungime de patru centimetri și cântărește 28 de grame! Ca să vezi, exact ca și noi în 1993! (L. T.)

HFA
“HELP FOR ALL”
P.O. Box 414
Beachwood NJ 08722
U.S.A.

AIR MAIL ***** Tot Redacția publicației „FLĂCĂRA”

RED. D. Drepturile Omului, Dna CRISTINA ATANASIU

“Piața PRESEI LIBERE”, nr. 1,

SECTOR 1

7000-BOCHAREST

R.F.A.

“HELP FOR ALL”
P.O. Box 414-BEACHWOOD
N.J.-08722-U.S.A.

“Dumnezilor si Domnilor,
H.F.A.-“Help for all” este o societate americana de ofera
ajutor in gasirea unui loc de munca sau perfectionarea unei case
locui in U.S.A.

Dorim sa va uram multa sanatate si fericire, noroc in tot
ce doriti sa realizati !!!

Cu profund respect
Manager of H.F.A.-“Help for all”

U.S.A.-1992